

KET. – ÁKR. MEGFELELTETÉSI TÁBLÁZAT

**Boros Anita – Hoffman István – Pollák Kitti –
Szamek Gabriella – Szegedi László – Vértessy
László**

A kiadvány
a KÖFOP-2.1.1-VEKOP-15-2016-00001
„A közszolgáltatás komplex kompetencia, életpálya-program és oktatás technológiai fejlesztése”
című projekt keretében készült el és került hatályosításra.

Szerzők:

- © Dr. habil. Boros Anita
- © Dr. habil. Hoffman István
- © Dr. Pollák Kitti
- © Dr. Szamek Gabriella
- © Dr. Szegedi László
- © Dr. Vértesy László PhD jur. PhD oec.

Szakmai lektor:

Dr. Fazekas János

Szerkesztette:

Dr. Fazekas János

Hatályosítást végezte:

Dr. Fazekas János

A hatályosított kézirat lezárásának dátuma:

2020. február 4.

Kiadja:

© NKE, 2020

Felelős kiadó:

Prof. Dr. Kis Norbert
rektorhelyettes

A mű szerzői jogilag védett. Minden jog, így különösen a sokszorosítás, terjesztés és fordítás joga fenntartva. A mű a kiadó írásbeli hozzájárulása nélkül részeiben sem reprodukálható, elektronikus rendszerek felhasználásával nem dolgozható fel, azokban nem tárolható, azokkal nem sokszorosítható és nem terjeszthető.

TARTALOM

1. Alapelvek, hatály, alapvető rendelkezések és záró rendelkezések	4
2. Az elsőfokú eljárás	32
3. A hatóság döntései	57
4. A hatósági ellenőrzés	76
5. Jogorvoslat	80
5.1. A jogorvoslati rendszerről általában	80
5.2. A kérelemre induló jogorvoslati eljárások	82
5.3. A hivatalból induló jogorvoslati eljárások	93
6. Végrehajtás	96

1. ALAPELVEK, HATÁLY, ALAPVETŐ RENDELKEZÉSEK ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

Ket. ¹	Ákr. ²
<p>1. § <i>Eljárási alapelvek</i></p> <p>(1) A közigazgatási hatóság az eljárása során köteles megtartani és másokkal is megtartatni a jogszabályok rendelkezéseit. Hatáskörét a jogszabályokban előírt célok megvalósítása érdekében, mérlegelési és méltányossági jogkörét a jogalkotó által meghatározott szempontok figyelembevételével és az adott ügy egyedi sajátosságaira tekintettel gyakorolja.</p> <p>(2) A közigazgatási hatóság a hatáskörének gyakorlásával nem élhet vissza, hatásköre gyakorlása során a szakszerűség, az egyszerűség és az ügyféllel való együttműködés követelményeinek megfelelően köteles eljárni. A hatóság ügyintézője jóhiszeműen, továbbá a jogszabály keretei között az ügyfél jogát és jogos – ideértve gazdasági – érdekét szem előtt tartva jár el.</p> <p>(2a) A közigazgatási hatóság e törvény alkalmazása során az eljárásban érintett kiskorú érdekeinek fokozott figyelembevételével jár el.</p> <p>(3) A közigazgatási hatóság az ügyfél jogát és jogos érdekét csak a közérdek és az ellenérdekű ügyfél jogának, jogos érdekének védelméhez szükséges mértékben korlátozza.</p> <p>(4) A közigazgatási hatóság védi az ügyfelek jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogait, ezek korlátait törvény határozza meg.</p>	<p>I. FEJEZET</p> <p>ALAPELVEK ÉS A TÖRVÉNY HATÁLYA</p> <p>1. § <i>[Az alapelvek szerepe]</i></p> <p>A közigazgatási hatósági eljárásokban – összhangban az Alaptörvény XXIV. és XXVIII. cikkével – az eljárás minden résztvevője a rá irányadó szabályoknak megfelelően és az eljárás minden szakaszában az e fejezetben meghatározott alapelvek és alapvető szabályok érvényre juttatásával jár el.</p>

¹ 2004. évi CXL. törvény a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól (Ket.) Elérhető: http://njt.hu/cgi_bin/njt_doc.cgi?docid=85989.328049

² 2016. évi CL. törvény az általános közigazgatási rendtartásról (Ákr.) Elérhető: https://net.jogtar.hu/jr/gen/hjegy_doc.cgi?docid=A1600150.TV

<p>1. §</p> <p>(1) A közigazgatási hatóság az eljárása során köteles megtartani és másokkal is megtartatni a jogszabályok rendelkezéseit. Hatáskörét a jogszabályokban előírt célok megvalósítása érdekében, mérlegelési és méltányossági jogkörét a jogalkotó által meghatározott szempontok figyelembevételével és az adott ügy egyedi sajátosságaira tekintettel gyakorolja.</p> <p>(2) A közigazgatási hatóság a hatáskörének gyakorlásával nem élhet vissza, hatásköre gyakorlása során a szakszerűség, az egyszerűség és az ügyféllel való együttműködés követelményeinek megfelelően köteles eljárni. A hatóság ügyintézője jóhiszeműen, továbbá a jogszabály keretei között az ügyfél jogát és jogos – ideértve gazdasági – érdekét szem előtt tartva jár el.</p> <p>(2a) A közigazgatási hatóság e törvény alkalmazása során az eljárásban érintett kiskorú érdekeinek fokozott figyelembevételével jár el.</p> <p>(3) A közigazgatási hatóság az ügyfél jogát és jogos érdekét csak a közérdek és az ellenérdekű ügyfél jogának, jogos érdekének védelméhez szükséges mértékben korlátozza.</p> <p>(4) A közigazgatási hatóság védi az ügyfelek jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogait, ezek korlátait törvény határozza meg.</p>	<p>2. § <i>[A jogszerűség elve]</i></p> <p>(1) A közigazgatási hatóság (a továbbiakban: hatóság) jogszabály felhatalmazása alapján, hatáskörét a jogszabály keretei között, rendeltetésszerűen gyakorolva jár el.</p> <p>(2) A hatóság a hatásköre gyakorlása során</p> <ol style="list-style-type: none"> a szakszerűség, az egyszerűség, az ügyféllel való együttműködés és a jóhiszeműség követelményeinek megfelelően, a törvény előtti egyenlőség és az egyenlő bánásmód követelményét megtartva, indokolatlan megkülönböztetés és részrehajlás nélkül, a jogszabályban meghatározott határidőn belül, észszerű időben jár el.
<p>7. §</p> <p>A közigazgatási hatóság a költségtakarékosság és a hatékonyság érdekében úgy szervezi meg a tevékenységét, hogy az az ügyfélnek és a hatóságnak a legkevesebb költséget okozza, és az eljárás a lehető leggyorsabban lezárható legyen.</p>	<p>4. § <i>[A hatékonyság elve]</i></p> <p>A hatóság a hatékonyság érdekében úgy szervezi meg a tevékenységét, hogy az az eljárás valamennyi résztvevőjének a legkevesebb költséget okozza, és – a tényállás tisztázására vonatkozó követelmények sérelme nélkül, a fejlett technológiák alkalmazásával – az eljárás a lehető leggyorsabban lezárható legyen.</p>
<p>4. §</p> <p>(1) Az ügyfeleket megilleti a tisztességes ügyintézéshez, a jogszabályokban meghatározott határidőben hozott döntéshez való jog és az eljárás során az anyanyelv használatának joga.</p>	<p>5. § <i>[Az ügyfélre vonatkozó alapelvek]</i></p> <p>(1) Az ügyfél az eljárás során bármikor nyilatkozatot, észrevételt tehet.</p> <p>(2) A hatóság biztosítja</p> <ol style="list-style-type: none"> az ügyfél, továbbá a tanú, a hatósági tanú, a szakértő, a tolmács, a szemlétárgy birtokosa és az ügyfél képviselője (a továbbiakban együtt: eljárás egyéb résztvevője) számára, hogy jogaikat és kötelezettségeiket megismerhessék, és előmozdíja az ügyféli jogok gyakorlását.
<p>6. §</p> <p>(1) A közigazgatási hatósági eljárásban az ügyfél köteles jóhiszeműen eljárni.</p> <p>(2) Az ügyfél magatartása nem irányulhat a hatóság megtévesztésére vagy a döntéshozatal, illetve a végrehajtás indokolatlan késleltetésére. Az ügyfél jóhiszeműségét az eljárásban vélelmezni kell, a rosszhiszeműség bizonyítása a hatóságot terheli.</p>	<p>6. § <i>[A jóhiszeműség elve és a bizalmi elv]</i></p> <p>(1) Az eljárás valamennyi résztvevője köteles jóhiszeműen eljárni és a többi résztvevővel együttműködni.</p> <p>(2) Senkinek a magatartása nem irányulhat a hatóság megtévesztésére vagy a döntéshozatal, illetve a végrehajtás indokolatlan késleltetésére.</p> <p>(3) Az ügyfél és az eljárás egyéb résztvevője jóhiszeműségét az eljárásban vélelmezni kell. A rosszhiszeműség bizonyítása a hatóságot terheli.</p>

<p>12. § (2) Közigazgatási hatósági ügy (a továbbiakban: hatósági ügy): a) minden olyan ügy, amelyben a közigazgatási hatóság az ügyfelet érintő jogot vagy kötelességet állapít meg, adatot, tényt vagy jogosultságot igazol, hatósági nyilvántartást vezet vagy hatósági ellenőrzést végez, b) a tevékenység gyakorlásához szükséges nyilvántartásba vétel és a nyilvántartásból való törlés – a fegyelmi és etikai ügyek kivételével – ha törvény valamely tevékenység végzését vagy valamely foglalkozás gyakorlását köztestületi vagy más szervezeti tagsághoz köti.</p>	<p>7. § [A hatósági ügy] (1) A hatóság eljárása során az e törvény hatálya alá tartozó közigazgatási hatósági ügyben (a továbbiakban: ügy) és a hatósági ellenőrzés során e törvény rendelkezéseit alkalmazza. (2) E törvény alkalmazásában ügy az, amelynek intézése során a hatóság döntésével az ügyfél jogát vagy kötelezettségét megállapítja, jogvitáját eldönti, jogsértését megállapítja, tényt, állapotot, adatot (a továbbiakban együtt: adat) igazol vagy nyilvántartást vezet, illetve az ezeket érintő döntését érvényesíti.</p>
<p>13. § (1) E törvény hatálya nem terjed ki a szabálysértési eljárásra, a választási eljárásra, a népszavazás előkészítésére és lebonyolítására, a területszervezési eljárásra, a helyi önkormányzatok törvényességi felügyeletével kapcsolatos eljárásra, a felsőoktatási felvételi eljárásra és – az állampolgársági bizonyítvány kiadásának kivételével – az állampolgársági eljárásra. (2) E törvény rendelkezéseit a) az iparjogvédelmi és a szerzői jogi eljárásokban, b) az államháztartás javára teljesítendő, törvényben meghatározott, illetve a Közösségek költségvetésével megosztásra kerülő kötelező befizetésekkel és a központi költségvetés, valamint az elkülönített állami pénzalap terhére jogszabály alapján juttatott támogatással összefüggő eljárásokban, c) a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek és a harmadik országbeli állampolgárok beutazásával és tartózkodásával kapcsolatos eljárásokban, valamint a menedékjogi eljárásban, d) a termékek és a szolgáltatások forgalmazására, illetve értékesítésére, valamint az ezekkel összefüggő kereskedelmi gyakorlatokra vonatkozó követelmények ellenőrzésével, illetve a piacsabályozással kapcsolatos eljárásokban, ideértve a gyógyszerek, gyógyászati segédeszközök és egészségügyi technológiák társadalombiztosítási támogatásával kapcsolatos eljárást is, e) a pénz- és tőkepiaci, a biztosítási, az önkéntes kölcsönös biztosító pénztári és a magán-nyugdíjpénztári tevékenység felügyeletével kapcsolatos eljárásban, valamint a versenyfelügyeleti eljárásban, f) az audiovizuális médiaszolgáltatás nyújtására és a sajtótermék kiadására irányuló tevékenység felügyeletével, a média- és hírközlési igazgatással, az elektronikus hírközlési szolgáltatások, tevékenységek, az audiovizuális médiaszolgáltatások és a sajtótermékek piaci felügyeletével, piacsabályozásával, ellenőrzésével, valamint a mozgóképzakmai igazgatással kapcsolatos eljárásban, g) az atomenergia alkalmazási körébe tartozó ügyekben, ga) h) a veszélyes létesítményekkel kapcsolatos eljárásban, valamint</p>	<p>8. § [Általános és különös eljárási szabályok viszonya] (1) E törvény hatálya nem terjed ki a) a szabálysértési eljárásra, b) a választási eljárásra, a népszavazás kezdeményezésére és a népszavazási eljárásra, c) az adó-, valamint vámigazgatási eljárásra, d) a menekültügyi és idegenrendészeti, valamint – az állampolgársági bizonyítvány kiadásának kivételével – az állampolgársági eljárásra, és e) a versenyfelügyeleti eljárásra, és f) a Magyar Nemzeti Banknak a Magyar Nemzeti Bankról szóló 2013. évi CXXXIX. törvény 4. § (2) és (5)-(9) bekezdéseiben, valamint a bizalmi vagyonkezelőkről és a tevékenységük szabályairól szóló 2014. évi XV. törvényben meghatározott feladatköreivel összefüggő hatósági eljárásokra. (2) Az (1) bekezdésben nem említett közigazgatási hatósági eljárásokra vonatkozó jogszabályok e törvény rendelkezéseitől csak akkor térhetnek el, ha azt e törvény megengedi. (3) Miniszteri rendelet kivételével jogszabály e törvény szabályaival összhangban álló, kiegészítő eljárási rendelkezéseket állapíthat meg.</p>

<p><i>i)</i> a társadalombiztosítás ellátásaival, a korhatár előtti ellátással, a szolgálati járandósággal, a táncművészeti életjáradékkal és az átmeneti bányászjáradékkal kapcsolatos eljárásban,</p> <p><i>j)</i> az adatvédelmi és titokfelügyeleti hatósági eljárásban,</p> <p><i>k)</i> a kutatás-fejlesztési tevékenység minősítésével kapcsolatos hatósági és szakértői eljárásokban,</p> <p><i>l)</i> a fizetési, illetve értékpapír-elszámolási rendszerekben történő teljesítés véglegességéről szóló törvény szerinti eljárásokban, valamint a forgalomban lévő magyar törvényes fizetőeszközről utánczat készítésével kapcsolatos eljárásokban,</p> <p><i>m)</i> a kisajátítási eljárásban,</p> <p><i>n)</i> a névváltoztatási eljárásban, a házasságkötési szándék bejelentésére irányuló eljárásban, valamint a bejegyzett élettársi kapcsolat létesítése iránti szándék bejelentésére irányuló eljárásban</p> <p><i>n)</i> a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló törvényben meghatározott, a föld tulajdonjogának vagy a földhasználati jogosultság megszerzésének a hatósági jóváhagyása iránti eljárásban, továbbá a szerzési korlátozások hatósági ellenőrzése során</p> <p>csak akkor kell alkalmazni, ha az ügyfajta vonatkozó törvény eltérő szabályokat nem állapít meg.</p> <p>(3) Az (1) és (2) bekezdésben fel nem sorolt közigazgatási hatósági eljárásokra vonatkozó jogszabályok e törvény rendelkezéseitől kizárólag akkor térhetnek el, ha azt e törvény kifejezetten megengedi.</p>	
<p>12. §</p> <p>(3) E törvény alkalmazása szempontjából közigazgatási hatóság (a továbbiakban: hatóság) a hatósági ügy intézésére hatáskörrel rendelkező</p> <p><i>a)</i> államigazgatási szerv,</p> <p><i>b)</i> helyi önkormányzati képviselő-testület, ideértve a megyei önkormányzat közgyűlését is, valamint átruházott hatáskörben annak a 19. § (2) bekezdése szerinti szervei,</p> <p><i>c)</i> polgármester, főpolgármester, megyei közgyűlés elnöke (a továbbiakban együtt: polgármester),</p> <p><i>d)</i> főjegyző, jegyző (a továbbiakban együtt: jegyző), a polgármesteri hivatal és a közös önkormányzati hivatal ügyintézője,</p> <p><i>e)</i> törvény vagy kormányrendelet által közigazgatási hatósági jogkör gyakorlására feljogosított egyéb szervezet, köztisztület vagy személy.</p>	<p>9. § [A hatóság]</p> <p>E törvény alkalmazásában hatóság az a szerv, szervezet vagy személy, amelyet (akit) törvény, kormányrendelet vagy önkormányzati hatósági ügyben önkormányzati rendelet hatósági hatáskör gyakorlására jogosít fel vagy jogszabály hatósági hatáskör gyakorlására jelöl ki. A hatóságtól a hatáskörébe tartozó ügy nem vonható el.</p>

<p>15. §</p> <p>(1) Ügyfél az a természetes vagy jogi személy, továbbá jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet, akinek jogát vagy jogos érdekét az ügy érinti, akit hatósági ellenőrzés alá vontak, illetve akire nézve a hatósági nyilvántartás adatot tartalmaz.</p> <p>(2)</p> <p>(3) Törvény vagy kormányrendelet meghatározott ügyfajtában megállapíthatja azon személyek körét, akik az (1) bekezdésben foglaltak vizsgálata nélkül ügyfélnek minősülnek. Az (1) bekezdésben foglaltak vizsgálata nélkül ügyfélnek minősül jogszabály rendelkezése esetén az abban meghatározott hatásterületen lévő ingatlan tulajdonosa és az, akinek az ingatlanra vonatkozó jogát az ingatlan-nyilvántartásba bejegyezték.</p> <p>(4) Az ügyfél jogai megilletik az ügy elbírálásában hatóságként vagy szakhatóságként részt nem vevő szervet is, amelynek feladatkörét az ügy érinti.</p> <p>(5) Meghatározott ügyekben jogszabály ügyféli jogosultságokat, illetve ügyféli jogállást biztosíthat azoknak a civil szervezeteknek, amelyeknek a nyilvántartásba vett tevékenysége valamely alapvető jog védelmére vagy valamilyen közérdek érvényre juttatására irányul.</p> <p>(5a) A hatósági eljárásban azokat a civil szervezeteket, amelyeknek a nyilvántartásba vett tevékenysége valamely alapvető jog védelmére vagy valamilyen közérdek érvényre juttatására irányul, az eljárás során megilleti a nyilatkozattételi jog. A nyilatkozat az eljáró hatóságot nem köti.</p> <p>(6) Az eljárás megindításáról szabályszerűen értesített ügyfél ügyféli jogainak gyakorlását törvény ahhoz a feltételhez kötheti, hogy az ügyfél az elsőfokú eljárásban nyilatkozatot tesz vagy kérelmet nyújt be. A nyilatkozat, illetve a kérelem tartalmi követelményeit a törvény vagy a felhatalmazása alapján kiadott kormányrendelet meghatározhatja.</p> <p>(6a) Törvény előírhatja, hogy a hatósági döntés jogerőre emelkedésétől és végrehajthatóvá válásától számított, a törvényben meghatározott, legalább hat hónapos határidőn túl további ügyfél nem vehet részt az eljárásban. Ebben az esetben a határidő elmulasztása esetén igazolási kérelem benyújtásának nincs helye.</p>	<p>10. § [Az ügyfél]</p> <p>(1) Ügyfél az a természetes vagy jogi személy, egyéb szervezet, akinek (amelynek) jogát vagy jogos érdekét az ügy közvetlenül érinti, akire (amelyre) nézve a hatósági nyilvántartás adatot tartalmaz, vagy akit (amelyet) hatósági ellenőrzés alá vontak.</p> <p>(2) Törvény vagy kormányrendelet meghatározott ügyfajtában megállapíthatja azon személyek és szervezetek körét, akik (amelyek) a jogszabály erejénél fogva ügyfélnek minősülnek.</p>
<p>(7) A természetes személy ügyfélnek akkor van eljárési képessége, ha cselekvőképésnek minősül. Jogszabályban meghatározott esetben a korlátozott cselekvőképességgel rendelkező személyt is megilleti az eljárési képesség. Ha eziránt kétség merül fel, az eljáró hatóság hivatalból vizsgálja az eljárési képesség meglétét, és ha annak hiányát állapítja meg, úgy az ügyfél helyett törvényes képviselőjét vonja be az eljárásba, illetve az erre vonatkozó iratok csatolásával ügygondnok kirendelését kéri, vagy ha törvény vagy kormányrendelet lehetővé teszi – az ügygondnok kirendelésére vonatkozó részletes szabályok meghatározásával –, maga gondoskodik ügygondnok kirendeléséről.</p> <p>(8) Az eljárás megindítására irányuló kérelmet benyújtó ügyfélen kívüli ügyféli jogállást megtagadó végzés ellen önálló fellebbezésnek van helye.</p>	

<p>16. §</p> <p>(1) Ha jogszabály másként nem rendelkezik, vagy ha a hatósági ügy személyes jellege vagy a kötelezettség tartalma nem zárja ki, a polgári jog szerinti jogutódja lép</p> <p>a) hivatalból indított eljárásban a kieső ügyfél vagy</p> <p>b) kérelemre indult eljárásban – az eljárás megindítására irányuló kérelmet benyújtó ügyfelet kivéve – a kieső ügyfél helyébe.</p> <p>(2) Kérelemre indult eljárásban a kérelmező ügyfél jogutódja – az eljárásról való tudomásszerzéstől számított tizenöt napon belül, de legkésőbb a jogutódlástól számított hat hónapon belül – kérheti a jogutódlás megállapítását.</p> <p>(3) Jogszabály lehetővé teheti, hogy a jogerős határozat alapján jogosított ügyfél helyébe jogutódja lépjen. Ha a jogerős határozattal megállapított kötelezettség tekintetében a kötelezett helyébe jogutód lép, számára – indokolt kérelmére új teljesítési határidő megállapításával – lehetőséget kell biztosítani a kötelezettség önkéntes teljesítésére.</p> <p>(4) A hatóságnak a jogutódlás előtt hozott végzése hatályos a jogutóddal szemben, kivéve</p> <p>a) a jogelőd természetes személy ügyféllel szemben az eljárás akadályozása vagy az idézésről való távolmaradás miatt kötelezettséget megállapító végzést,</p> <p>b) a jogelőd számára fizetési kedvezményt megállapító végzést, ideértve a késedelmi pótlék elengedéséről vagy mérsékléséről szóló végzést is és</p> <p>c) a jogelőd természetes személy ügyfél számára költségmentességet engedélyező végzést.</p> <p>(5) Jogutód hiányában a jogszabálysértő, illetve a közérdeket sértő vagy veszélyeztető állapot megszüntetéséről az eljáró hatóság hivatalból intézkedik.</p> <p>(6) A jogutódlás, valamint az új teljesítési határidő megállapítása kérdésében hozott végzést az ügyféllel közölni kell. A jogutódlás tárgyában hozott és az új teljesítési határidő megállapítását megtagadó végzés ellen önálló fellebbezésnek van helye.</p>	<p>11. § [Az ügyféli jogutódlás szabályai]</p> <p>(1) Ha az ügy személyes jellege vagy a kötelezettség tartalma nem zárja ki, a kieső ügyfél helyébe a polgári jog szabályai szerinti jogutódja lép.</p> <p>(2) Ha az ügy tárgya dologi jogot érint, a kieső ügyfél helyébe az üggyel érintett dologi jog új jogosultja lép.</p>
<p>15. §</p> <p>(7) A természetes személy ügyfélnek akkor van eljárási képessége, ha cselekvőképesnek minősül. Jogszabályban meghatározott esetben a korlátozott cselekvőképességgel rendelkező személyt is megilleti az eljárási képesség. Ha eziránt kétség merül fel, az eljáró hatóság hivatalból vizsgálja az eljárási képesség meglétét, és ha annak hiányát állapítja meg, úgy az ügyfél helyett törvényes képviselőjét vonja be az eljárásba, illetve az erre vonatkozó iratok csatolásával ügygondnok kirendelését kéri, vagy ha törvény vagy kormányrendelet lehetővé teszi – az ügygondnok kirendelésére vonatkozó részletes szabályok meghatározásával –, maga gondoskodik ügygondnok kirendeléséről.</p> <p>(8) Az eljárás megindítására irányuló kérelmet benyújtó ügyfélen kívüli ügyféli jogállást megtagadó végzés ellen önálló fellebbezésnek van helye.</p>	<p>12. § [Az eljárási képesség]</p> <p>A természetes személy ügyfél akkor rendelkezik eljárási képességgel, ha az ügy tárgyára tekintettel cselekvőképesnek minősül.</p>

<p>40. §</p> <p>(1) Ha törvény nem írja elő az ügyfél személyes eljárását, helyette törvényes képviselője vagy az általa vagy törvényes képviselője által meghatalmazott személy, továbbá az ügyfél és képviselője együtt is eljárhat. Az ellenérdekű ügyfelek képviseletét nem láthatja el ugyanaz a személy.</p> <p>(2) Ha az ügyfél nem személyesen jár el, a hatóság az eljáró személy képviseleti jogosultságát megvizsgálja. A meghatalmazott a képviseleti jogosultságát a 40/A. §-ban meghatározott módon köteles igazolni.</p> <p>(3)</p> <p>(4) A hatóság visszautasítja a meghatalmazott eljárását, ha az nem alkalmas az ügyben a képviselet ellátására, vagy ha képviseleti jogosultságát az erre irányuló hiánypótlási felhívás ellenére sem igazolja. A meghatalmazott visszautasítása esetén a hatóság felhívja az ügyfelet, hogy járjon el személyesen, vagy gondoskodjék a képviselet ellátására alkalmas képviselőről.</p> <p>(5) A természetes személy ügyfél részére, akinek nincs képviselője és</p> <p>a) ismeretlen helyen tartózkodik, vagy</p> <p>b) nem tud az ügyben eljárni,</p> <p>az eljáró hatóság ügygondnokot rendel ki.</p> <p>(6) Jogszabály a képviselet egyéb módját is meghatározhatja, és a képviseleti jogosultság igazolását meghatározott formához kötheti.</p> <p>(7) Ha az ügyfélnek képviselője van, az iratokat a hatóság a képviselő részére küldi meg; a személyes megjelenésre szóló idézés kézbesítése azonban a megidézett részére történik, képviselőjének egyidejű értesítésével. Az eljárási képességgel rendelkező ügyfél kérheti, hogy a hatóság akkor is a számára kézbesítse az iratokat, ha az ügyben képviselője van.</p> <p>(8) A hatóság határidő tűzésével nyilatkozattételre hívja fel az ügyfelet, ha az eljárás során az ügyfél és a meghatalmazott vagy a meghatalmazottak nyilatkozata eltér egymástól, vagy egyéb eljárási cselekményeik ellentétesek. Ha az ügyfél határidőben nem nyilatkozik, a hatóság úgy tekinti, mintha magának az ügyfélnek a nyilatkozatai és eljárási cselekményei lennének eltérőek.</p>	<p>13. § [A képviselet általános szabályai]</p> <p>(1) Ha törvény nem írja elő az ügyfél személyes eljárását,</p> <p>a) helyette törvényes képviselője, vagy az általa, illetve törvényes képviselője által meghatalmazott személy, továbbá</p> <p>b) az ügyfél és képviselője együtt is eljárhat.</p> <p>(2) Jogi személy törvényes képviselőjének eljárása személyes eljárásnak minősül.</p> <p>(3) Az ellenérdekű ügyfelek képviseletét nem láthatja el ugyanaz a személy.</p> <p>(4) A hatóság visszautasítja a képviselő eljárását, ha</p> <p>a) az nyilvánvalóan nem alkalmas az ügyben a képviselet ellátására, vagy</p> <p>b) képviseleti jogosultságát az erre irányuló hiánypótlási felhívás ellenére sem igazolja.</p> <p>(5) A képviselő visszautasítása esetén a hatóság felhívja az ügyfelet, hogy járjon el személyesen, vagy gondoskodjék a képviselet ellátására alkalmas képviselőről.</p> <p>(6) Ha az ügyfélnek képviselője van, és az ügyfél eltérően nem rendelkezik, az iratokat a hatóság – a személyes megjelenésre szóló idézés kivételével – a képviselő részére küldi meg. A személyes megjelenésre szóló idézésről a hatóság a képviselőt egyidejűleg értesíti.</p> <p>(7) A hatóság nyilatkozattételre hívja fel az ügyfelet, ha az eljárás során az ügyfél és a képviselő vagy a képviselők nyilatkozata eltér egymástól, vagy egyéb eljárási cselekményeik ellentétesek. Ha az ügyfél eltérően nem nyilatkozik, a hatóság a későbbi cselekményt, nyilatkozatot tekinti érvényesnek.</p> <p>(8) A természetes személy ügyfél részére, akinek nincs képviselője és</p> <p>a) ismeretlen helyen tartózkodik, vagy</p> <p>b) nem tud az ügyben eljárni,</p> <p>az eljáró hatóság gondoskodik ügygondnok kirendeléséről.</p>
---	---

<p>40/A. §</p> <ol style="list-style-type: none">(1) A meghatalmazást írásba kell foglalni vagy jegyzőkönyvbe kell mondani. Írásbeli meghatalmazás esetében – ha azt a rendelkezési nyilvántartás nem tartalmazza – a meghatalmazott köteles eredeti meghatalmazását vagy annak hitelesített másolatát az első kapcsolatfelvétel alkalmával az iratokhoz csatolni.(2) Az írásbeli meghatalmazást közokiratba vagy teljes bizonyító erejű magánokiratba kell foglalni.(3) A külföldön kiállított meghatalmazást közokiratba vagy hitelesített magánokiratba kell foglalni, és felülhitelesítéssel kell ellátni.(4) A meghatalmazás a teljes hatósági eljárásra vagy egyes eljárási cselekményekre szólhat.(5) A teljes hatósági eljárásra szóló meghatalmazás kiterjed az eljárással kapcsolatos minden nyilatkozatra és cselekményre, ideértve a biztosítási intézkedést és a végrehajtási eljárást.(6) A meghatalmazás korlátozása csak annyiban hatályos, amennyiben az magából a meghatalmazásból kitűnik.(7) A meghatalmazásnak visszavonás, felmondás vagy az ügyfél halála folytán való megszűnése a hatósággal szemben a hatóságnak való bejelentéstől, a többi ügyféllel szemben pedig a vele való közléstől hatályos.	<p>14. § <i>[A meghatalmazásra vonatkozó szabályok]</i></p> <ol style="list-style-type: none">(1) A meghatalmazott a képviseleti jogosultságát – ha azt a rendelkezési nyilvántartás nem tartalmazza – köteles igazolni. A meghatalmazást közokiratba vagy teljes bizonyító erejű magánokiratba kell foglalni vagy jegyzőkönyvbe kell mondani.(2) Ha a meghatalmazásból más nem tűnik ki, az kiterjed az eljárással kapcsolatos valamennyi nyilatkozatra és cselekményre.(3) Ha a képviseleti jogosultság visszavonás, felmondás vagy az ügyfél, illetve a meghatalmazott halála miatt megszűnik, a megszűnés a hatósággal szemben a hatóságnak való bejelentéstől, a többi ügyféllel szemben a velük való közléstől hatályos.
--	--

	II. FEJEZET ALAPVETŐ RENDELKEZÉSEK
<p>20. §</p> <p>(1) A hatóság a hatáskörébe tartozó ügyben illetékességi területén, valamint kijelölés alapján köteles eljárni.</p> <p>(2) Ha a hatóság eljárási kötelességének a rá irányadó ügyintézési határidőn belül nem tesz eleget, a felügyeleti szerv az erre irányuló kérelem megérkezésétől vagy a hivatalos tudomásszerzéstől számított nyolc napon belül kivizsgálja a mulasztás okát, és a mulasztó hatóságot az eljárás soron kívüli lefolytatására utasítja. Nincs helye az eljárás lefolytatására történő utasításnak, ha a 71. § (2) bekezdés alkalmazásának van helye.</p> <p>(3) Ha a felügyeleti szerv által megállapított újabb határidő eredménytelenül telt el, a felügyeleti szerv az eljárásra haladéktalanul – a (4) és (5) bekezdésben foglalt kivétellel – a mulasztóval azonos hatáskörű másik hatóságot jelöl ki, egyidejűleg a mulasztó hatóság vezetője ellen fegyelmi eljárást kezdeményez. A kezdeményezés alapján a fegyelmi eljárás megindítása kötelező. A kijelölt hatóság soron kívül köteles döntést hozni.</p> <p>(4) Az ismételt mulasztó hatóságtól az ügy nem vonható el, és az eljárásra más hatóság nem jelölhető ki, ha a hatóság hatásköre hatósági igazolvány vagy hatósági bizonyítvány kiadására, hatósági nyilvántartás vezetésére terjed ki, vagy ha hatásköre kizárólagos. A hatóság legkésőbb a felügyeleti szerv utasításától számított tizenöt napon belül köteles eleget tenni elmulasztott kötelezettségének. A felügyeleti szerv az utasítással egyidejűleg fegyelmi eljárást kezdeményez a mulasztó hatóság vezetője ellen, amely kezdeményezés alapján a fegyelmi eljárás megindítása kötelező.</p> <p>(5) Ha a képviselő-testület, a polgármester, a bizottság, a társulás vagy a jegyző (a továbbiakban együtt: önkormányzati hatóság) önkormányzati hatósági ügyben eljárási kötelezettségét elmulasztotta, a fővárosi és megyei kormányhivatal felhívja a mulasztó tisztségviselőt vagy testületet, hogy soron kívül, de legkésőbb huszonegy napon belül folytassa le az eljárást.</p> <p>(6) Az (5) bekezdés alapján az önkormányzati hatósághoz intézett felhívás eredménytelensége esetén az ügyfél vagy a fővárosi és megyei kormányhivatal, továbbá ha az adott ügyben nincs felügyeleti szerv, vagy a felügyeleti szerv az intézkedési, eljárási kötelezettségének nem tesz eleget, az ügyfél kérelmére a közigazgatási ügyekben eljáró bíróság kötelezi a hatóságot az eljárás lefolytatására.</p>	<p>15. § <i>[Az eljárási kötelezettség]</i></p> <p>(1) A hatóság a hatáskörébe tartozó ügyben az illetékességi területén vagy kijelölés alapján köteles eljárni.</p> <p>(2) Ha a hatóság – a jogszerű hallgatás esetét kivéve – eljárási kötelességének az ügyintézési határidőn belül nem tesz eleget, a jogszabályban meghatározott felügyeleti szerve (a továbbiakban: felügyeleti szerv) az eljárás lefolytatására utasítja. Ha nincs felügyeleti szerv, vagy az nem intézkedik, az eljárás lefolytatására a közigazgatási perben eljáró bíróság (a továbbiakban: közigazgatási bíróság) kötelezi a hatóságot.</p>

<p>(7) Az (1)–(4) bekezdésben foglaltakat a szakhatósági eljárásra és a fellebbezési eljárásra is alkalmazni kell. E rendelkezések akkor is irányadók, ha – a határozat megsemmisítése vagy hatályon kívül helyezése folytán – a hatóság az ügyintézési határidőn belül nem tesz eleget az új eljárás lefolytatására irányuló kötelezettségének.</p> <p>(8) A felügyeleti szerv a (2) bekezdés szerinti intézkedésről, valamint az eljáró hatóság (3) bekezdés szerinti történő kijelöléséről az ügyfelet értesíti, továbbá ellenőrzi, hogy a hatóság a mulasztást követően, illetve a kijelölt hatóság határidőn belül eleget tesz-e eljárási kötelezettségének. A fővárosi és megyei kormányhivatal értesíti az ügyfelet az (5) bekezdés szerinti felhívásáról, egyidejűleg felhívja az ügyfél figyelmét arra, hogy a felhívás eredménytelensége esetén a (6) bekezdés szerint a közigazgatási ügyekben eljáró bírósághoz fordulhat.</p> <p>(9) A hatóság eljárási kötelezettségének elmulasztása esetén a mulasztás megszüntetésére felszólító, az ügyészségről szóló törvény szerinti ügyészi felhívásban (a továbbiakban: ügyészi felhívás) megállapított határidő eredménytelen elteltét követően az ügyész a közigazgatási ügyekben eljáró bírósághoz fordulhat a hatóság eljárásra kötelezése iránt.</p>	
<p>21. §</p> <p>(1) Ha jogszabály másként nem rendelkezik, az azonos hatáskörű hatóságok közül az a hatóság jár el, amelynek illetékességi területén</p> <p><i>a)</i> az ügyfél lakóhelye, tartózkodási helye, ennek hiányában értesítési címe (a továbbiakban együtt: lakcím), illetve székhelye, telephelye, fióktelepe (a továbbiakban együtt: székhely) van,</p> <p><i>b)</i> az ügy tárgyat képező ingatlan fekszik,</p> <p><i>c)</i> az ügy tárgyat képező tevékenységet gyakorolják vagy gyakorolni kívánják, vagy</p> <p><i>d)</i> a jogellenes magatartást elkövették.</p> <p>(2) Ha törvény vagy kormányrendelet hatósági ügyben több hatóságot jogosít fel valamely hatáskör gyakorlására, jogszabály a hatóságok illetékességére csak azonos okot állapíthat meg.</p> <p>(3)</p> <p>(4) Ha az ügyfél lakcíme ismeretlen, az (1) bekezdés <i>a)</i> pontjára alapított illetékességet az ügyfél utolsó ismert hazai lakcíme alapján kell megállapítani. Ennek hiányában – ha jogszabály másként nem rendelkezik – az eljárásra az adott ügyfajtában a fővárosban eljárásra jogosult hatóság, jegyző hatáskörébe tartozó ügyben a fővárosi főjegyző az illetékes.</p> <p>(5) Az ügyben illetékességgel rendelkező azonos hatáskörű hatóságok közül az ügyfél kérelmének hiányában az jár el, amelynél az eljárás előbb indult meg (a továbbiakban: megelőzés).</p> <p>(6) Ha a hatóság megállapítja, hogy az ügyben más hatóság a megelőzés alapján már eljár, vagy más hatóság előtt eljárás van folyamatban, saját eljárását megszünteti, illetve szükség esetén a döntést visszavonja, és erről szóló döntését a korábban eljár, illetve a folyamatban lévő ügyben eljáró hatósággal és az ügyféllel közli. Az eljárást megszüntető végzés és a döntést visszavonó döntés ellen jogorvoslatnak nincs helye.</p>	<p>16. § [Az illetékesség]</p> <p>(1) Ha jogszabály másként nem rendelkezik, az azonos hatáskörű hatóságok közül az jár el, amelynek illetékességi területén</p> <p><i>a)</i> az ügy tárgyat képező ingatlan fekszik, ennek hiányában</p> <p><i>b)</i> a tevékenységet gyakorolják vagy gyakorolni kívánják, ennek hiányában</p> <p><i>c)</i> a jogellenes magatartást elkövették.</p> <p>(2) Ha az (1) bekezdés alapján nem állapítható meg az illetékes hatóság, a kérelmező ügyfél választása szerint lakóhelye vagy tartózkodási helye (a továbbiakban együtt: lakóhely), illetve székhelye, telephelye vagy fióktelepe (a továbbiakban együtt: székhely) szerint illetékes hatóság jár el.</p> <p>(3) Ha az ügyfél lakóhelye ismeretlen vagy nem rendelkezik magyarországi lakóhellyel vagy értesítési címmel (a továbbiakban együtt: lakcím), a (2) bekezdésre alapított illetékességet az ügyfél utolsó ismert hazai lakcíme alapján kell megállapítani.</p> <p>(4) Ha az (1)–(3) bekezdésben foglaltakra figyelemmel nem állapítható meg az illetékes hatóság – ha jogszabály másként nem rendelkezik –, az eljárásra az adott ügyfajtában a fővárosban eljárásra jogosult hatóság jár el, több azonos hatáskörű fővárosi hatóság esetén pedig az illetékességi vita szabályait kell megfelelően alkalmazni.</p> <p>(5) Az ügyben illetékes hatóságok közül az jár el, amelynél az eljárás előbb indult meg (a továbbiakban: megelőzés).</p>

<p>22. §</p> <p>(1) A hatóság a joghatóságát – ezzel összefüggésben az alkalmazandó jogot –, valamint hatáskörét és illetékességét az eljárás minden szakaszában hivatalból köteles vizsgálni.</p> <p>(2) Hatáskör vagy illetékesség hiányában a hatóság a kérelmet és az ügyben keletkezett iratokat – az ügyfél egyidejű értesítése mellett – haladéktalanul, de legkésőbb a kérelem megérkezésétől, folyamatban levő ügyben a hatáskör és illetékesség hiányának megállapításától számított nyolc napon belül átteszi a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező hatósághoz.</p>	<p>17. § [A hatáskör és az illetékesség vizsgálata]</p> <p>A hatóság a hatáskörét és illetékességét az eljárás minden szakaszában hivatalból vizsgálja. Ha valamelyik hiányát észleli, és kétséget kizáróan megállapítható az ügyben illetékességgel rendelkező hatóság, az ügyet átteszi, ennek hiányában a kérelmet visszautasítja, vagy az eljárást megszünteti.</p>
<p>23. §</p> <p>(1) Ha ugyanabban az ügyben</p> <p>a) több hatóság állapította meg hatáskörét és illetékességét,</p> <p>b) több hatóság állapította meg hatáskörének és illetékességének hiányát, és emiatt az eljárás nem indulhat meg vagy nincs folyamatban,</p> <p>c) több illetékes hatóság előtt indult az eljárás, és a megelőzés alapján nem lehet eldönteni, hogy melyik hatóság jogosult az eljárásra,</p> <p>az érdekelt hatóságok kötelesek egymás között megkísérelni a vita eldöntését.</p> <p>(2) Az egyeztetést annak a hatóságnak kell kezdeményeznie, amelyiknél az eljárás később indult meg, amelyik hatáskörének és illetékességének hiányát később állapította meg, vagy amelyik hatóságnál az ügyfél az egyeztetés lefolytatása iránti kérelmét benyújtotta.</p> <p>(3) Ha az (1) bekezdés szerinti eljárás nem vezetett eredményre, az eljáró hatóságot a következő szerv jelöli ki:</p> <p>a) illetékességi összeütközés esetén a legközelebbi közös felügyeleti szerv, ennek hiányában a vita eldöntését kérő hatóság működési területe szerint illetékes fővárosi és megyei kormányhivatal,</p> <p>b) hatásköri összeütközés esetén a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság.</p> <p>(4) Az egyeztetést kezdeményező hatóság kérelmére a (3) bekezdés a) pontjában foglalt esetben tizenöt napon belül kell kijelölni az eljáró hatóságot.</p> <p>(5) Ha az egyeztetés sikerrel járt, az (1) bekezdés a) és c) pontja esetében az a hatóság, amely a továbbiakban nem jár el, az előtte folyamatban lévő eljárást megszünteti, az eljárás során hozott döntését visszavonja, egyúttal az ügy iratait és bizonyítékait átteszi az eljárást lefolytató hatósághoz. Az eljárást megszüntető végzés és a döntést visszavonó döntés ellen jogorvoslatnak nincs helye.</p> <p>(6) Az illetékességi vitában hozott végzés ellen jogorvoslatnak nincs helye.</p> <p>24. §</p> <p>(1) A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a hatásköri vitában az ügyfél vagy a hatóság kérelmére soron kívül nemperes eljárásban dönt.</p> <p>(2) A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság határozata ellen fellebbezésnek nincs helye.</p>	<p>18. § [A hatásköri és az illetékességi vita]</p> <p>(1) Ha ugyanabban az ügyben</p> <p>a) több hatóság állapította meg hatáskörét és illetékességét,</p> <p>b) több hatóság állapította meg hatáskörének és illetékességének hiányát, és emiatt az eljárás nem indulhat meg vagy nincs folyamatban, vagy</p> <p>c) több illetékes hatóság előtt indult az eljárás, és a megelőzés alapján nem lehet eldönteni, hogy melyik hatóság jogosult az eljárásra,</p> <p>az érdekelt hatóságok kötelesek egymás között azonnal, de legfeljebb három napon belül megkísérelni a vita eldöntését.</p> <p>(2) Az egyeztetést az a hatóság kezdeményezi, amelyiknél az eljárás később indult meg, amelyik hatáskörének és illetékességének hiányát később állapította meg, vagy amelyik hatóságnál az ügyfél az egyeztetés lefolytatása iránti kérelmét benyújtotta.</p> <p>(3) Ha az (1) bekezdés szerinti eljárás nem vezetett eredményre, az eljáró hatóságot</p> <p>a) illetékességi összeütközés esetén a legközelebbi közös felügyeleti szerv, ennek hiányában a vita eldöntését kérő hatóság működési területe szerint illetékes fővárosi és megyei kormányhivatal öt napon belül,</p> <p>b) hatásköri összeütközés esetén a közigazgatási bíróság jelöli ki.</p>

<p>22. §</p> <p>(3) A hatóság – tekintet nélkül a joghatóságára, valamint a hatáskörére és az illetékességére – hivatalból köteles megtenni azt az ideiglenes intézkedést, amelynek hiányában a késedelem elháríthatatlan kárral, a személyiségi jogok elháríthatatlan sérelmével vagy elháríthatatlan veszéllyel járna.</p> <p>(4) A hatóság az ideiglenes intézkedéséről szóló végzést közli az ügyféllel, valamint a joghatósággal és hatáskörrel rendelkező illetékes hatósággal, amely az ideiglenes intézkedés szükségességét felülvizsgálja, és szükség esetén megteszi a hatáskörébe tartozó intézkedést.</p> <p>(5) Az ideiglenes intézkedés felülvizsgálatánál nem érvényesül a jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogok védelme.</p> <p>25. §</p> <p>(1) A hatóság az illetékességi területén kívül akkor végezhet eljárási cselekményt, ha ezt törvény vagy kormányrendelet lehetővé teszi.</p> <p>(2) A fővárosi kerületi illetékességű hatóság a főváros egész területén végezhet eljárási cselekményt.</p>	<p>19. § <i>[Eljárás az illetékességi területen kívül]</i></p> <p>(1) A hatóság az illetékességi területén kívül is végezhet eljárási cselekményt, ennek keretében ideiglenes biztosítási intézkedést is hozhat.</p> <p>(2) Ha a hatóság illetékességi területén kívül kíván eljárási cselekményt végezni, erről az illetékes hatóságot előzetesen értesíti.</p>
--	--

<p>9. §</p> <p>(1) Magyarországon a közigazgatási hatósági eljárás hivatalos nyelve a magyar. Ez azonban nem akadály a konzuli tisztviselő és a külpolitikáért felelős miniszter eljárása, valamint nemzetközi jogsegély során más nyelv használatának.</p> <p>(2) A települési, a területi és az országos nemzetiségi önkormányzat testülete határozatában meghatározhatja a hatáskörébe tartozó hatósági eljárás magyar nyelv melletti hivatalos nyelvét.</p> <p>(3) A nemzetiségi szervezet nevében eljáró személy, valamint az a természetes személy, aki a nemzetiségek jogairól szóló törvény hatálya alá tartozik, a közigazgatási hatóságnál használhatja az adott nemzetiség nyelvét. A nemzetiség nyelvén benyújtott kérelem tárgyában hozott magyar nyelvű döntést az ügyfél kérésére a kérelemben használt nyelvre le kell fordítani.</p> <p>(4) Annál a közigazgatási hatóságnál, amelynél a (2) bekezdés szerint a közigazgatási eljárás hivatalos nyelve nem csak a magyar, a magyar nyelvet használó ügyfeleket és az eljárás egyéb résztvevőit megilletik a (3) bekezdésben a nemzetiségek számára biztosított jogok.</p> <p>11. §</p> <p>(1) Ha a közigazgatási hatóság döntésének magyar és idegen nyelvű szövege között eltérés van, a magyar nyelvű szöveget kell hitelesnek tekinteni.</p> <p>(2) A 9. § (3) és (4) bekezdésében, valamint a 10. § (1) bekezdésében szabályozott esetben a fordítási és tolmácsolási költséget, továbbá a jeltolmácsolás költségeit az eljáró közigazgatási hatóság viseli.</p> <p>(3) Jogszabály eltérő nyelvhasználati szabályokat állapíthat meg a hatósági igazolvány, hatósági bizonyítvány kiállítására és a hatósági nyilvántartásba történő bejegyzés módjára.</p>	<p>20. § <i>[Az eljárás hivatalos nyelve]</i></p> <p>(1) A közigazgatási hatósági eljárás hivatalos nyelve a magyar. Ez nem akadály a konzuli tisztviselő és a külpolitikáért felelős miniszter eljárása során más nyelv használatának.</p> <p>(2) A települési, a területi és az országos nemzetiségi önkormányzat testülete határozatában meghatározhatja a hatáskörébe tartozó hatósági eljárás magyar nyelv melletti hivatalos nyelvét.</p> <p>(3) A nemzetiségi szervezet nevében eljáró személy, valamint az a természetes személy, aki a nemzetiségek jogairól szóló törvény hatálya alá tartozik, a hatóságnál használhatja nemzetiségi nyelvét. A nemzetiségi nyelven benyújtott kérelem tárgyában hozott magyar nyelvű döntést a hatóság az ügyfél kérésére a kérelemben használt nyelvre lefordítja.</p> <p>(4) Ha a hatóság döntésének magyar és idegen nyelvű szövege között eltérés van, a magyar nyelvű szöveget kell hitelesnek tekinteni.</p> <p>(5) A hatósági igazolvány, hatósági bizonyítvány kiállítására és a hatósági nyilvántartásba történő bejegyzés módjára jogszabály eltérő nyelvhasználati szabályokat állapíthat meg.</p>
<p>10. §</p> <p>(1) Ha a közigazgatási hatóság nem magyar állampolgárságú, a magyar nyelvet nem ismerő személy ügyében magyarországi tartózkodásának tartama alatt hivatalból indít azonnali intézkedéssel járó eljárást, vagy a természetes személy ügyfél azonnali jogvédelemért fordul a magyar közigazgatási hatósághoz, a hatóság köteles gondoskodni arról, hogy az ügyfelet joghátrány ne érje a magyar nyelv ismeretének hiánya miatt. Törvény az e bekezdésben foglalt rendelkezés alkalmazását az itt nem szabályozott esetekben is kötelezővé teheti.</p> <p>(2) A 9. § (3) bekezdésében meghatározott ügyfél kivételével a magyar nyelvet nem ismerő ügyfél – a fordítási és tolmácsolási költség viselése mellett – az (1) bekezdés hatálya alá nem tartozó esetekben is kérheti, hogy a közigazgatási hatóság bírálja el az anyanyelvén vagy valamely közvetítő nyelven megfogalmazott kérelmét.</p>	<p>21. § <i>[Külföldiek nyelvhasználati joga]</i></p> <p>(1) Ha a hatóság nem magyar állampolgár, a magyar nyelvet nem ismerő természetes személy ügyfél ügyében magyarországi tartózkodásának tartama alatt hivatalból indít azonnali eljárási cselekménnyel járó eljárást, vagy a természetes személy ügyfél azonnali jogvédelemért fordul a magyar hatósághoz, a hatóság gondoskodik arról, hogy az ügyfelet ne érje joghátrány a magyar nyelv ismeretének hiánya miatt.</p> <p>(2) A magyar nyelvet nem ismerő ügyfél – a fordítási és tolmácsolási költség előlegezése és viselése mellett – az (1) bekezdés hatálya alá nem tartozó esetekben is kérheti, hogy a hatóság bírálja el az anyanyelvén vagy valamely közvetítő nyelven megfogalmazott kérelmét.</p>

<p>42. §</p> <p>(1) Az ügy elintézésében nem vehet részt az a személy, akinek jogát vagy jogos érdekét az ügy közvetlenül érinti, továbbá az, aki az ügyben tanúvallomást tett, hatósági közvetítőként, az ügyfél képviselőjeként, hatósági tanúként vagy szakértőként járt el, valamint a szemletárgy birtokosa és a támogató.</p> <p>(2) Az ügy másodfokú elintézésében nem vehet részt az, aki az ügy elintézésében első fokon részt vett.</p> <p>(3) Az ügy elintézésében nem vehet részt az a személy, akitől nem várható el az ügy tárgyilagos megítélése.</p> <p>(4) Az ügy elintézésében nem vehet részt az a hatóság, amelynek jogát vagy jogos érdekét az ügy közvetlenül érinti. A hatóság nem válik kizárttá amiatt, mert a határozatban megállapított fizetési kötelezettség teljesítése az általa megjelölt számlára történik.</p> <p>(5) A jegyző mint hatóság nem vehet részt annak a hatósági ügynek az elintézésében, amelyben az illetékeségi területének az önkormányzata, az önkormányzat szerve vagy a polgármester ellenérdekű ügyfél, illetve a határozattal az illetékeségi területének az önkormányzata, az önkormányzat szerve vagy a polgármester jogosulttá vagy kötelezetté válhat, vagy az eljárás tárgyával összefüggő kötelezettséget vállal.</p> <p>(6) Az ügy elintézésében nem vehet részt az a hatóság, amelyik hatóság vezetőjével szemben kizárási ok merül fel.</p>	<p>22. § <i>[A kizárás általános szabálya]</i></p> <p>Az ügy elintézésében nem vehet részt az a személy, akitől nem várható el az ügy tárgyilagos megítélése.</p>
	<p>23. § <i>[A kizárási okok]</i></p> <p>(1) Az ügy elintézéséből kizárt az a személy, akinek jogát vagy jogos érdekét az ügy közvetlenül érinti, az eljárás egyéb résztvevője és a támogató.</p> <p>(2) Az ügy másodfokú elintézéséből kizárt, aki az ügy elintézésében első fokon részt vett.</p> <p>(3) Az ügy elintézéséből kizárt az a hatóság, amelynek jogát vagy jogos érdekét az ügy közvetlenül érinti. A hatóság nem válik kizárttá azért, mert a határozatban megállapított fizetési kötelezettség teljesítése az általa megjelölt számlára történik.</p> <p>(4) A jegyző kizárt annak az ügynek az elintézéséből, amelyben az illetékeségi területének az önkormányzata, annak szerve vagy a polgármester ügyfél.</p> <p>(5) Az ügy elintézéséből kizárt az a hatóság, amelynek vezetőjével szemben kizárási ok merül fel.</p>

<p>43. §</p> <p>(1) Az ügyintéző a hatóság vezetőjének haladéktalanul, de legkésőbb az ok felmerülésétől számított öt napon belül köteles bejelenteni, ha vele szemben kizárási ok áll fenn. A kizárási okot a kizárási okról való tudomás szerzéstől számított nyolc napon belül az ügyfél is bejelentheti. Ha az ügyfél nyilvánvalóan alaptalanul tesz kizárási iránuló bejelentést, vagy ugyanabban az eljárásban ugyanazon ügyintéző ellen ismételt alaptalan bejelentést tesz, őt a kizárást megtagadó végzésben eljárási bírsággal lehet sújtani.</p> <p>(2) A kizárási tárgyában a hatóság vezetője dönt, szükség esetén más ügyintézőt jelöl ki, továbbá arról is dönt, hogy meg kell-e ismételni azokat az eljárási cselekményeket, amelyekben a kizárt ügyintéző járt el. A kizárási tárgyában hozott végzést az ügyféllel közölni kell.</p> <p>(2a) A hatóság vezetője a kizárásról az eljárás megindításáról való értesítést megelőzően végzés kibocsátása nélkül dönt.</p> <p>(3) Ha a hatóságnál nincs másik, megfelelő szakképzettséggel rendelkező ügyintéző, a felügyeleti szerv vezetője másik azonos hatáskörű hatóságot jelöl ki.</p> <p>(4) Ha a kizárási ok a hatáskör gyakorlójával vagy a hatósággal szemben merül fel, a kizárási okot a felügyeleti szerv vezetőjének kell bejelenteni.</p> <p>(5) Ha a kizárási ok a hatáskör gyakorlójával vagy a hatósággal szemben merül fel, az ügyben – jogszabály eltérő rendelkezése hiányában – a felügyeleti szerv vezetője által kijelölt másik azonos hatáskörű hatóság jár el.</p> <p>(6) Ha nincs kijelölhető másik, azonos hatáskörű hatóság, az a hatóság jár el, amelyikkel szemben kizárási ok áll fenn. Ebben az esetben a hatóság az ügyfelet haladéktalanul, de legkésőbb az ok felmerülésétől számított nyolc napon belül értesíti a kizárási fennállásáról, és tájékoztatja az irányadó eljárási rendről.</p> <p>(6a) A (6) bekezdés szerinti esetben a hatóság határozatát és önálló jogorvoslással megtámadható végzését a felügyeleti szerv vezetőjével is közli.</p> <p>Indokolás</p> <p>(7) A hatósági ügyben eljáró testület tagjával és vezetőjével, továbbá az eljáró hatóság kiadmányozási jogkörrel rendelkező vezetőjével szemben megfelelően alkalmazni kell a kizárási szabályait azzal, hogy ha a hatóságnál nincs másik kiadmányozási jogkörrel rendelkező vagy azzal felruházható személy, a hatáskör gyakorlója jár el.</p> <p>(8) Önkormányzati hatósági ügyben a kizárási vonatkozó döntésre a külön törvényben meghatározott, személyes érintettséggel kapcsolatos eljárás az irányadó.</p>	<p>24. § [Döntés a kizárásról és az eljáró ügyintéző vagy hatóság kijelölése]</p> <p>(1) Az ügyintéző a kizárási ok észlelését követően bejelenti a hatóság vezetőjének a kizárási ok fennállását. A kizárási okot az ügyfél is bejelentheti.</p> <p>(2) A kizárási tárgyában a hatóság vezetője dönt, szükség esetén más ügyintézőt jelöl ki, és arról is dönt, hogy meg kell-e ismételni azokat az eljárási cselekményeket, amelyekben a kizárt ügyintéző járt el. Ha a kizárási okot az ügyfél jelentette be, a kizárásról a hatóság végzésben dönt, és azt az ügyféllel is közli.</p> <p>(3) Ha az ügyfél nyilvánvalóan alaptalanul tesz kizárási iránuló bejelentést, vagy ugyanabban az eljárásban ugyanazon ügyintéző ellen ismételt alaptalan bejelentést tesz, őt a kizárást megtagadó végzésben eljárási bírsággal lehet sújtani.</p> <p>(4) Ha a kizárási ok a hatósággal szemben merül fel, az ügyben – jogszabály eltérő rendelkezése hiányában – a felügyeleti szerv vezetője által kijelölt másik azonos hatáskörű hatóság jár el.</p> <p>(5) Ha</p> <p>a) nincs kijelölhető másik, azonos hatáskörű hatóság, vagy</p> <p>b) a hatóságnak nincs felügyeleti szerve,</p> <p>az a hatóság jár el, amelyikkel szemben kizárási ok áll fenn.</p> <p>(6) A hatóság az (5) bekezdésben foglaltakról az ügyfelet és a felügyeleti szervet értesíti.</p> <p>(7) Az ügyben eljáró testület tagjával és vezetőjével, továbbá az eljáró hatóság kiadmányozási jogkörrel rendelkező vezetőjével szemben a kizárási szabályait megfelelően alkalmazni kell azzal, hogy ha a hatóságnál nincs másik kiadmányozási jogkörrel rendelkező vagy azzal felruházható személy, a hatáskör gyakorlója jár el.</p> <p>(8) Önkormányzati hatósági ügyben a kizárási vonatkozó döntésre a törvényben meghatározott, személyes érintettséggel kapcsolatos eljárás az irányadó.</p>
--	---

<p>26. §</p> <p>(1) Jogsegélyt akkor lehet kérni, ha</p> <ol style="list-style-type: none"> a) az ügyben a megkereső hatóság illetékességi területén kívül kell valamely eljárási cselekményt elvégezni, b) azt az ügyfél jogos érdeke vagy a költségtakarékosság indokolja, vagy c) az ügy elbírálásához olyan adat vagy irat szükséges, amellyel más hatóság, egyéb állami, önkormányzati szerv vagy – ha törvény meghatározott ügyfajtában lehetővé teszi – egyéb szerv vagy személy rendelkezik. <p>(2) Az (1) bekezdés <i>a)</i> és <i>b)</i> pontjában meghatározott megkeresést az ügy jellegétől függően a megkereső hatósággal azonos hatáskörű illetékes hatósághoz, ennek hiányában az illetékes települési önkormányzat jegyzőjéhez kell intézni.</p> <p>(3) Kérelemre indult eljárásban az ügyfélnek az eljárásban szükséges személyes adatainak kezeléséhez való hozzájárulását vélelmezni kell a jogsegély teljesítése céljából, az ahhoz szükséges mértékben továbbított személyes adatok tekintetében is. Hivatalból indult eljárásban a hatóság a jogszabály alapján kezelhető adatok közül a jogsegély teljesítése céljából szükséges személyes adatokat továbbíthatja a megkeresett szervhez.</p> <p>(4) A megkeresett szerv vagy személy csak akkor tagadhatja meg a megkeresésben foglaltak teljesítését, ha az jogszabályba ütközik. Ha a jogsegély nyújtására más szerv jogosult, a megkeresett szerv vagy személy a megkeresést haladéktalanul, de legkésőbb a megkeresés megérkezésétől számított öt napon belül e szervhez továbbítja, és erről egyidejűleg tájékoztatja a megkereső hatóságot.</p> <p>(5) A megkeresést a belföldi jogsegélynek a megkeresett szervhez történő beérkezését követően</p> <ol style="list-style-type: none"> a) a) az (1) bekezdés <i>a)</i> és <i>b)</i> pontjában szabályozott esetben tizenöt napon belül, b) az (1) bekezdés <i>c)</i> pontjában szabályozott esetben öt napon belül, c) d) <p>kell teljesíteni.</p> <p>(5a) Ha a megkereső hatóság közvetlen elektronikus hozzáféréssel is rendelkezik az eljárásához szükséges adatot nyilvántartó szerv nyilvántartásához, az adatot a nyilvántartásból közvetlen lekérdezéssel szerzi meg, kivéve, ha a nyilvántartáshoz való hozzáférés üzemzavar vagy más elháríthatatlan esemény miatt az (5) bekezdés <i>d)</i> pont szerinti határidőn belül nem lehetséges.</p> <p>(6)</p>	<p>25. § [A megkeresés szabályai]</p> <p>(1) A hatóság – legalább ötnapos határidő tűzésével – más szervet vagy személyt kereshet meg, ha</p> <ol style="list-style-type: none"> a) az ügyben a megkereső hatóság illetékességi területén kívül kell eljárási cselekményt végezni, vagy b) az eljárás során szükséges adattal vagy irattal más rendelkezik. <p>(2) A megkeresett szerv a megkeresés teljesítését megtagadja, ha az nem tartozik a hatáskörébe, vagy arra nem illetékes. Ha a megkeresés teljesítésére más szerv jogosult, a megkeresett szerv a megkeresést haladéktalanul e szervhez továbbítja, és erről a megtagadással egyidejűleg tájékoztatja a megkereső hatóságot.</p>
---	--

<p>(7) Ha a megkeresett szerv vagy személy határidőre nem teljesíti a megkeresést, a megkereső hatóság – határidő tűzésével – tájékoztatást kér a megkeresett szervtől vagy személytől ennek okáról. Ha a megkeresett szerv vagy személy nem teljesíti a tájékoztatást, illetve az eljárási cselekmény elvégzésére irányuló megkeresés teljesítését továbbra is megtagadja vagy elmulasztja, akkor a megkereső hatóság – az (1) bekezdés <i>c</i>) pontjában foglalt esetet kivéve – jogosult a megkeresett szerv vagy személy egyidejű értesítése mellett az eljárási cselekményt elvégezni, továbbá ha a megkeresett szerv vagy személy felügyeleti szervvel rendelkező hatóság, akkor felügyeleti eljárást kezdeményez, egyéb esetben jelzi a mulasztást a szerv vezetőjének. A felügyeleti szerv tizenöt napon belül intézkedik.</p> <p>(8) A megkeresés teljesítésének (7) bekezdés szerinti elmaradásából eredő többletköltségeket a megkeresett szerv téríti meg.</p> <p>Indokolás</p> <p>(9) Az (1) bekezdés <i>a)–b)</i> pontja szerinti esetekben a belföldi jogsegély iránti megkeresést kizárólag elektronikus levél útján vagy egyéb elektronikus úton lehet megküldeni, amely tekintetében biztosítják a kézhezvétel visszaigazolását.</p> <p>(10) A hatóságok az (1) bekezdés <i>c</i>) pontja szerinti esetben a belföldi jogsegély során elektronikus levél útján vagy egyéb elektronikus úton tartanak kapcsolatot egymással, amely tekintetében biztosítják a kézhezvétel visszaigazolását.</p>	
<p>28/A. §</p> <p>(1) A hatóság írásban, az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló törvényben meghatározott elektronikus úton (a továbbiakban együtt: írásban), vagy személyesen, írásbelinek nem minősülő elektronikus úton (a továbbiakban együtt: szóban) tart kapcsolatot az ügyféllel és az eljárásban résztvevőkkel.</p> <p>(2) Ha törvény másként nem rendelkezik, a kapcsolattartás formáját a hatóság tájékoztatása alapján az ügyfél választja meg. Az ügyfél a választott kapcsolattartási módról más – a hatóságnál rendelkezésre álló – módra áttérhet.</p> <p>(3) Életveszéllyel vagy súlyos kárral fenyegető helyzet esetén a hatóság választja meg a kapcsolattartás módját.</p>	<p>26. § <i>[A kapcsolattartás általános szabályai]</i></p> <p>(1) A hatóság írásban, az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló törvényben (a továbbiakban: Eüsztv.) meghatározott elektronikus úton (a továbbiakban együtt: írásban), vagy személyesen, írásbelinek nem minősülő elektronikus úton (a továbbiakban együtt: szóban) tart kapcsolatot az ügyféllel és az eljárásban résztvevőkkel.</p> <p>(2) Ha törvény másként nem rendelkezik, a kapcsolattartás formáját a hatóság tájékoztatása alapján az ügyfél választja meg. Az ügyfél a választott kapcsolattartási módról más – a hatóságnál rendelkezésre álló – módra áttérhet.</p> <p>(3) Életveszéllyel vagy súlyos kárral fenyegető helyzet esetén a hatóság választja meg a kapcsolattartás módját.</p>

17. §

- (1) A hatósági eljárás tartama alatt, illetve a hatóság által nyújtott szolgáltatás teljesítése során – különösen az iratokba való betekintésszolgáltatásánál, a tárgyalás során, a döntés szerkesztésénél és a döntésnek hirdetményi úton való közzétételénél – a hatóság gondoskodik arról, hogy a törvény által védett titok és a hivatás gyakorlásához kötött titok (a továbbiakban együtt: védett adat) ne kerüljön nyilvánosságra, ne juthasson illetéktelen személy tudomására, és a személyes adatok védelme biztosított legyen.
- (2) A hatóság az eljárása során, illetve az általa nyújtott szolgáltatás teljesítésekor jogosult a természetes személy ügyfél és az eljárás egyéb résztvevője azonosítása céljából
 - a) nevének,
 - b) születési nevének,
 - c) születési idejének,
 - d) születési helyének,
 - e) anyja nevének,
 - f) lakcímének, valamint
 - g) külön törvényben vagy – törvény felhatalmazása alapján, az abban meghatározott körben – helyi önkormányzat rendeletében meghatározott személyes adatának kezelésére.
- (3) A hatóság törvény eltérő rendelkezése hiányában jogosult az eljárás lefolytatásához, illetve a szolgáltatás nyújtásához elengedhetetlenül szükséges személyes adatok megismerésére és kezelésére.
- (4) A hatóság az eljárása, illetve szolgáltatása nyújtása során – jogszabályban meghatározott módon és körben – jogosult az eljárás lefolytatásához szükséges védett adat megismerésére.
- (5) A hatóság az eljárás, illetve szolgáltatás nyújtása során a személyes adatot és a védett adatot – az ugyanazon ügyben folyó, e törvényben szabályozott eljárások kivételével – csak akkor továbbíthatja más szervhez, ha azt törvény megengedi, vagy ha az érintett ehhez hozzájárult.
- (6) Az adat védelmére vonatkozó szabályok megtartása nem vezethet a jogorvoslathoz való jog korlátozásához.
- (7) A hatóság eljárásának jogerős befejezését követően az eljárása során megismert és kezelt személyes adatokat zárolja. A hatóság a zárolt személyes adatokat az eljárás tárgyát képező ügy iratainak selejtezéséig vagy levéltári őrizetbe adásáig tárolja, azokat kizárólag a jogerős döntésének végrehajtása, a jogerős döntésében foglaltak ellenőrzése vagy a jogerős döntésével összefüggő jogorvoslat vagy döntés-felülvizsgálat céljából kezelheti, és kizárólag e személyes adatok kezelésére jogosult más szerv vagy személy részére továbbíthatja.
- (8) Törvény a (7) bekezdésben meghatározottnál rövidebb adatkezelési időtartamot is megállapíthat.

27. § [Az adatkezelés szabályai]

- (1) A hatóság az ügyfél és az eljárás egyéb résztvevője azonosításához szükséges természetes személyazonosító adatokat és az ügyfajta szabályozó törvényben meghatározott személyes adatokat, továbbá – ha törvény másként nem rendelkezik – az eljárás eredményes lefolytatásához elengedhetetlenül szükséges más személyes adatokat kezeli.
- (2) A hatóság gondoskodik arról, hogy a törvény által védett titok és törvény által védett egyéb adat (a továbbiakban együtt: védett adat) ne kerüljön nyilvánosságra, ne juthasson illetéktelen személy tudomására, és e védett adatok törvényben meghatározott védelme a hatóság eljárásában is biztosított legyen.
- (3) A hatóság az eljárása során annak lefolytatásához – jogszabályban meghatározott módon és körben – kezeli azokat a védett adatokat, amelyek eljárásával összefüggnek, illetve amelyek kezelése az eljárás eredményes lefolytatása érdekében szükséges.

<p>39/A. §</p> <p>(1) Erre irányuló indokolt kérelem esetén a hatóság elrendeli a tanú, a tolmács, a szemletárgy birtokosa, a támogató és a hivatalbóli eljárást kezdeményező személy természetes személyazonosító adatainak és lakcímének zárt kezelését, ha az adatok zárt kezelése iránti kérelmet előterjesztő valószínűsíti, hogy őt az eljárásban való közreműködése miatt súlyosan hátrányos következmény érheti. A végzést kizárólag a kérelmet előterjesztővel kell közölni.</p> <p>(1a) A hatóság a cselekvőképtelen vagy korlátozottan cselekvőképes ügyfél, tanú, illetve a szemletárgy birtokosa védelme érdekében erre irányuló kérelem nélkül is dönthet a cselekvőképtelen vagy korlátozottan cselekvőképes személy adatainak zárt kezeléséről. A végzést a cselekvőképtelen vagy korlátozottan cselekvőképes személy képviselőjével is közölni kell.</p> <p>(2) A szakértő az (1) bekezdésben foglaltak szerint az igazságügyi szakértői névjegyzék nyilvános adatainak kívüli természetes személyazonosító adatai és lakcíme zárt kezelését kérheti.</p> <p>(3) A természetes személyazonosító adatokat és a lakcímet a hatóság az ügy iratai között elkülönítve, zártan kezeli. A hatóság biztosítja, hogy a zártan kezelt adatok az eljárási cselekmények során ne váljanak megismerhetővé.</p> <p>(4) A zártan kezelt adatok megismerésére csak az ügyintéző, a jegyzőkönyvvezető és a leíró, a hatóság vezetője, a felügyeleti szerv, valamint a fellebbezés elbírálására jogosult hatóság erre felhatalmazott ügyintézője és vezetője, az illetékes ügyész és a bírósági felülvizsgálat során eljáró bíró jogosult.</p> <p>(5) Az iratbetekintési jog biztosítása érdekében a hatóság – a jogszabályban meghatározott tartalmi és formai követelményeknek egyebekben megfelelő – kivonatot készít az eljárás során keletkezett iratról akként, hogy abból az (1) bekezdésben meghatározott személy kisértére vonatkozóan következtetés ne legyen levonható.</p>	<p>28. § [Az adatok zárt kezelése]</p> <p>(1) A hatóság kérelemre vagy hivatalból elrendeli az ügyfél illetve az eljárás egyéb résztvevője természetes személyazonosító adatainak és lakcímének zárt kezelését, ha</p> <p>a) őt az eljárásban való közreműködése miatt súlyosan hátrányos következmény érheti, vagy</p> <p>b) ugyanazon tényállás alapján a jogerősen vagy véglegesen lezárt, vagy párhuzamosan zajló és a hatóság előtt ismert más bírósági vagy hatósági eljárásban az ügyfél vagy az eljárás egyéb résztvevője adatainak zárt kezelését rendelték el.</p> <p>(2) A szakértő az (1) bekezdésben foglaltak szerint az igazságügyi szakértői névjegyzék nyilvános adatainak kívüli természetes személyazonosító adatai és lakcíme zárt kezelését kérheti.</p> <p>(3) A hatóság</p> <p>a) az adatok zárt kezeléséről szóló végzést kizárólag azzal közli, akinek adatai zárt kezelését elrendelte,</p> <p>b) a természetes személyazonosító adatokat és a lakcímet az ügy iratai között elkülönítve, zártan kezeli és</p> <p>c) biztosítja, hogy a zártan kezelt adatok az eljárási cselekmények során ne váljanak megismerhetővé.</p>
--	---

<p>15. § (7) A természetes személy ügyfélnek akkor van eljárési képessége, ha cselekvőképesnek minősül. Jogszabályban meghatározott esetben a korlátozott cselekvőképességgel rendelkező személyt is megilleti az eljárési képesség. Ha eziránt kétség merül fel, az eljáró hatóság hivatalból vizsgálja az eljárési képesség meglétét, és ha annak hiányát állapítja meg, úgy az ügyfél helyett törvényes képviselőjét vonja be az eljárásba, illetve az erre vonatkozó iratok csatolásával ügygondnok kirendelését kéri, vagy ha törvény vagy kormányrendelet lehetővé teszi – az ügygondnok kirendelésére vonatkozó részletes szabályok meghatározásával –, maga gondoskodik ügygondnok kirendeléséről.</p>	<p>29. § <i>[Általános szabályok]</i> (1) A kiskorút, a cselekvőképtelen és a cselekvőképességében részlegesen korlátozott nagykorút, valamint a fogyatékossgal élő személyt a közigazgatási hatósági eljárásban fokozott védelem illeti meg, ezért a) tárgyaláson történő meghallgatására csak abban az esetben kerülhet sor, ha az eljárásban részt vevő más személyek jelenlétében történő meghallgatása az érdekeit nem sérti, b) lehetőség szerint lakóhelyén kell meghallgatni, c) akkor hívható fel személyes nyilatkozattételre és akkor hallgatható meg tanúként, ha ezt állapota megengedi és személyes nyilatkozata vagy tanúvallomása más módon nem pótolható, valamint d) az egyenlő esélyű hozzáférést számára biztosítani kell. (2) Az, aki nem cselekvőképes, nyilatkozattételre csak akkor hívható fel, illetve tanúként akkor hallgatható meg, ha nyilatkozatot, illetve tanúvallomást kíván tenni, és a törvényes képviselője, vagy – érdekelletét esetén – eseti gondnoka vagy eseti gyámja (a továbbiakban együtt: eseti gondnok) ehhez hozzájárul. A szóbeli nyilatkozat, illetve a tanúvallomás megtételére csak a törvényes képviselő vagy az eseti gondnok jelenlétében kerülhet sor, az írásbeli nyilatkozathoz a törvényes képviselő vagy az eseti gondnok aláírása szükséges. A cselekvőképtelen tanú meghallgatása esetén a hatóság mellőzi a hamis tanúzás következményeire való figyelmeztetést. (3) Ha az ügyfél vagy az eljárás egyéb résztvevője hallássérült, kérésére jelnyelvi tolmács közreműködésével kell meghallgatni, vagy a meghallgatás helyett a jelen lévő hallássérült írásban is nyilatkozatot tehet. Ha az ügyfél vagy az eljárás egyéb résztvevője siketvak, kérésére jelnyelvi tolmács közreműködésével kell meghallgatni. Ha a jelen lévő ügyfél vagy az eljárás egyéb résztvevője beszéd fogyatékos, kérésére a meghallgatás helyett írásban tehet nyilatkozatot.</p>
	<p>30. § <i>[Az adatok zárt kezelésére és az iratbetekintési jog korlátozására vonatkozó különös szabályok]</i> A hatóság a kiskorú, a cselekvőképtelen és a cselekvőképességében részlegesen korlátozott nagykorú ügyfél, tanú, szemletárgybirtokos vagy megfigyelt személy védelme érdekében erre irányuló kérelem nélkül is dönthet az érintett személy adatainak zárt kezeléséről és az iratbetekintési jog korlátozásáról. Az erről szóló végzést a törvényes képviselővel is közölni kell.</p>
	<p>31. § <i>[Az idézésre vonatkozó különös szabályok]</i> Ha az idézett személy korlátozottan cselekvőképes vagy cselekvőképességében részlegesen korlátozott, a hatóság a törvényes képviselőjét értesíti. Ha az idézett személy cselekvőképtelen, a hatóság törvényes képviselője útján idézi. A törvényes képviselő gondoskodik az idézett személy megjelenéséről.</p>

<p>40/B. §</p> <p>(1) A Polgári Törvénykönyv szerinti támogató kirendelése esetén a támogató</p> <p><i>a)</i> a támogatott személlyel egyidejűleg az eljárás során valamennyi eljárási cselekménynél – ideértve a nyilvánosság kizárásával megtartott tárgyalást is – jelen lehet, távolléte azonban az eljárási cselekmény teljesítésének, valamint az eljárás folytatásának nem akadálya,</p> <p><i>b)</i> a nyilatkozat, adatszolgáltatás megtételének elősegítése érdekében a támogatott személlyel – az eljárási cselekmény rendjét meg nem zavaró módon – egyeztethet.</p> <p>(2) A támogató a támogatói jogosultságát a gyámhatóság által kiadott kirendelő határozattal vagy tanúsítvánnyal igazolja. A gyámhatóság határozatát vagy tanúsítványát az első olyan eljárási cselekménynél kell a hatóságnak bemutatni, amelyen a támogatott személy a támogatóval együtt vesz részt.</p> <p>(3) A támogató az általa támogatott személy helyett nyilatkozattételre nem jogosult.</p> <p>(4) A támogatónak az eljárási cselekményen való részvételéről a támogatott személy gondoskodik, a hatóság ezzel kapcsolatos intézkedést nem tesz.</p> <p>(5) Ha a hatóság a támogató és a támogatott személy között érdekellentétet észlel, erről a támogatott tájékoztatásával egyidejűleg haladéktalanul értesíti a gyámhatóságot.</p> <p>(6) Az eljárásban támogatóként nem vehet részt az a személy,</p> <p><i>a)</i> aki ellenérdekű ügyfél vagy annak képviselője, támogatója,</p> <p><i>b)</i> aki az eljárásban mint a hatóság képviselője, szakértő, tolmács, hatósági tanú vagy hatósági közvetítő részt vesz.</p> <p>(7) Az eljárás egyéb résztvevőjére vonatkozó szabályokat – az e törvényben foglalt eltérésekkel – a támogatóra is alkalmazni kell.</p> <p>(8) Az eljárás során a támogatóval kapcsolatban felmerült költségeket a támogatott előlegezi és viseli.</p>	<p>32. § <i>[A támogató]</i></p> <p>A cselekvőképességet nem érintő támogatott döntéshozatal elősegítése érdekében a gyámhatóság által kirendelt, a Polgári Törvénykönyvről szóló törvény (a továbbiakban: Ptk.) szerinti támogató</p> <p><i>a)</i> a támogatott személlyel egyidejűleg az eljárás során valamennyi eljárási cselekménynél – ideértve a nyilvánosság kizárásával megtartott tárgyalást is – jelen lehet, távolléte azonban az eljárási cselekmény teljesítésének, valamint az eljárás folytatásának nem akadálya,</p> <p><i>b)</i> a nyilatkozat, adatszolgáltatás megtételének elősegítése érdekében a támogatott személlyel – az eljárási cselekmény rendjét meg nem zavaró módon – egyeztethet.</p>
---	--

<p>68. §</p> <p>(1) Az ügyfél az eljárás bármely szakaszában betekinthez az eljárás során keletkezett iratba. Ez a jog akkor is megilleti az ügyfelet, ha korábban nem vett részt az eljárásban.</p> <p>(2) A tanú a vallomását tartalmazó iratba, a szemletárgy birtokosa a szemléről készített iratba tekinthez be.</p> <p>(3) Harmadik személy akkor tekinthez be a személyes adatot vagy védett adatot tartalmazó iratba, ha igazolja, hogy az adat megismerése joga érvényesítéséhez, illetve jogszabályon vagy hatósági határozaton alapuló kötelezettsége teljesítéséhez szükséges, valamint ha a védett adat megismerésének törvényi feltételei fennállnak. Az iratbetekintési jog – a személyes és védett adatok megismerhetetlenné tételéért, valamint az ilyen módon kivonatolt iratról való másolat készítéséért – kormányrendeletben meghatározott költség-térítés ellenében gyakorolható.</p> <p>(4) Törvény egyes ügyfajtákban meghatározhatja a (3) bekezdés alapján iratbetekintésre jogosult személyek körét.</p> <p>69/A. §</p> <p>(1) Ha törvény a döntés nyilvánosságát nem korlátozza vagy nem zárja ki, az eljárás jogerős befejezését követően a személyes adatot és védett adatot nem tartalmazó jogerős határozatot, valamint az első fokú határozatot megsemmisítő és az első fokú határozatot hozó hatóságot új eljárásra utasító végzést bárki korlátozás nélkül megismerheti, és arról kormányrendeletben meghatározott költség-térítés ellenében másolatot kérhet.</p> <p>(2) Az (1) bekezdés szerinti döntés megismerése iránti igényt a jogerős döntést hozó hatóság nyolc napon belül, a döntésben szereplő személyes adatok és a védett adatok megismerhetetlenné tételét követően teljesíti. A döntésben szereplő természetes személyt az eljárásban betöltött szerepének megfelelően kell megjelölni, de ha a természetes személy azonosíthatóságának kizárására ez nem alkalmas, az azonosítását lehetővé tevő adatokat olyan módon kell törölni, hogy az ne járjon a megállapított tényállás sérelmével.</p> <p>(3) A döntésben nem tehető megismerhetetlenné a közérdekből nyilvános adat.</p> <p>(4) Nem tehető megismerhetetlenné a személyes vagy védett adat, ha az igénylő – az adat megjelölésével – igazolja, hogy annak megismerése joga érvényesítéséhez, illetve jogszabályon vagy hatósági határozaton alapuló kötelezettsége teljesítéséhez szükséges, valamint a védett adat megismerésének törvényi feltételei fennállnak.</p>	<p>33. § [Az iratbetekintési jog]</p> <p>(1) Az ügyfél az eljárás bármely szakaszában és annak befejezését követően is betekinthez az eljárás során keletkezett iratba.</p> <p>(2) A tanú a vallomását tartalmazó iratba, a szemletárgy birtokosa a szemléről készített iratba tekinthez be.</p> <p>(3) Harmadik személy akkor tekinthez be a személyes adatot vagy védett adatot tartalmazó iratba, ha igazolja, hogy az adat megismerése joga érvényesítéséhez, illetve jogszabályon, bírósági vagy hatósági határozaton alapuló kötelezettsége teljesítéséhez szükséges.</p> <p>(4) Az iratbetekintés során az arra jogosult másolatot, kivonatot készíthez vagy – kormányrendeletben meghatározott költség-térítés ellenében – másolatot kérhet, amelyet a hatóság kérelemre hitelesít.</p> <p>(5) Ha törvény a döntés nyilvánosságát nem korlátozza vagy nem zárja ki, az eljárás befejezését követően a személyes adatot és védett adatot nem tartalmazó véglegessé vált határozatot, valamint az elsőfokú határozatot megsemmisítő és az elsőfokú határozatot hozó hatóságot új eljárásra utasító végzést bárki korlátozás nélkül megismerheti.</p> <p>(6) Törvény egyes ügyfajtákban meghatározhatja az iratbetekintés további feltételeit és a (3) bekezdés alapján iratbetekintésre jogosult személyek körét.</p>
--	---

<p>69. §</p> <p>(1) Nem lehet betekíteni</p> <ol style="list-style-type: none"> a) a döntés tervezetébe, b) az olyan iratba, amelyből következtetés vonható le annak a személynek a kilétére, akire vonatkozóan a hatóság a természetes személyazonosító adatok és a lakcím zárt kezelését rendelte el, c) felhasználói vagy megismerési engedély hiányában a minősített adatot tartalmazó iratba, d) az egyéb védett adatot tartalmazó iratba, ha azt az érintett adat védelmét szabályozó törvény kizárja, vagy ha a védett adat megismerésének hiánya nem akadályozza az iratbetekintésre jogosult személyt törvényben biztosított jogai gyakorlásában. <p>(2) Az ügyfél az adatok megjelölésével kérheti az iratbetekintési jog korlátozását üzleti és más méltányolható magánérdekének védelmében. A hatóság a kérelemnek – a körülmények körütekintő mérlegelése alapján – akkor ad helyt, ha az adatok megismerésének hiánya az iratbetekintésre jogosultakat nem akadályozza jogaik gyakorlásában.</p> <p>(2a) A hatóság a cselekvőképtelen vagy korlátozottan cselekvőképes ügyfél védelme érdekében erre irányuló kérelem nélkül is dönthet az iratbetekintési jog korlátozásáról.</p> <p>(3) Az iratbetekintési jog biztosítása érdekében a hatóság megismerhetlenné teszi azokat a személyes és védett adatokat, valamint a (2) bekezdés szerinti adatokat, amelyek megismerésére az iratbetekintésre jogosult személy egyébként nem jogosult.</p> <p>(4) A hatóság a 68. § szerinti személy kérelmére – annak vizsgálata mellett, hogy az (1)–(3) bekezdés szerinti okok a kérelem elbírálásakor fennállnak-e – az iratbetekintést biztosítja, vagy végzésben dönt az iratbetekintési kérelem elutasításáról. A végzés ellen az iratbetekintést kérő személy önálló fellebbezéssel élhet.</p> <p>(5) Az iratbetekintés során az arra jogosult másolatot, kivonatot készíthet vagy másolatot kérhet. A másolatot és a kivonatot a hatóság kérelemre hitelesíti.</p> <p>(6) Az iratbetekintésre jogosult – az (1)–(5) bekezdés szerint – az eljárás jogerős lezárását követően is betekinthez a hatóság kezelésében lévő iratokba.</p>	<p>34. § [Az iratbetekintési jog korlátai]</p> <p>(1) Nem lehet betekíteni a döntés tervezetébe.</p> <p>(2) Nem ismerhető meg az olyan irat vagy az irat olyan része, amelyből következtetés vonható le valamely védett adatra vagy olyan személyes adatra, amely megismerésének törvényben meghatározott feltételei nem állnak fenn, kivéve, ha az adat – ide nem értve a minősített adatot – megismerésének hiánya megakadályozná az iratbetekintésre jogosultat az e törvényben biztosított jogai gyakorlásában.</p> <p>(3) A hatóság a kérelem alapján az iratbetekintést biztosítja – az eljárás befejezését követően is –, vagy azt végzésben elutasítja.</p>
---	---

	XII. FEJEZET ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK
<p>174. §</p> <p>(1) Felhatalmazást kap a Kormány arra, hogy rendeletben állapítsa meg:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) – a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság véleményének kikérésével – a nemzetbiztonsági szolgálatok által közzeendő adatok körét, b) c) a hatósági közvetítők és a hatósági eljárásban kirendelt ügygondnokok tevékenységére, a hatósági közvetítővé és az ügygondnokká válás feltételeire, az ügygondnok kirendelésére és a hatósági közvetítő kiválasztására vonatkozó szabályokat, d) a költségmentesség megállapításának szabályait, e) f) a hatósági tevékenység felügyeletének rendjét, g) a 15. § (5) bekezdésében meghatározott szervezeteknek az eljárásba való bekapcsolódásuk érdekében vezetett elektronikus adatbázis létrehozására, vezetésére és az adatbázis alapján történő értesítésre vonatkozó szabályokat, h) az eljárás irataiban lévő személyes és védett adatok megismerhetetlenné tételéért, valamint az ilyen módon kivonatolt iratokról való másolat készítéséért fizetendő költségtérítés mértékét és a költségtérítés megfizetésének szabályait. <p>174/A. §</p> <p>(1) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben a közigazgatási hatósági eljárásokban</p> <ul style="list-style-type: none"> a) közreműködő szakhatóságokat kijelölje, b) meghatározza a szakhatóságnak azt a hatáskörét, amelynek keretei között az állásfoglalását kialakítja, ezek között <ul style="list-style-type: none"> ba) az egyedi szakhatósági előírás vagy feltétel tartalmi követelményeit, bb) a szakhatóság által a szakhatósági állásfoglalás kialakítása során vizsgált szempontokat, továbbá c) meghatározza a szakhatósági közreműködésre, az ügyben érdemi döntésre jogosult hatóság és a szakhatóság közötti együttműködésre vonatkozó részletes eljárási szabályokat. <p>(2) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben jelölje ki a végrehajtást foganatosító szervet és a külföldi határozat végrehajtására irányuló megkereséssel kapcsolatban intézkedésre jogosult szervet vagy szerveket.</p> <p>(3) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy a kormányablakot vagy kormányablakokat rendeletben jelölje ki, valamint meghatározza feladat- és hatáskörüket.</p>	<p>139. § [A Kormány számára adott felhatalmazások]</p> <p>Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben állapítsa meg</p> <ul style="list-style-type: none"> a) az eljárási költségek körére, a költségmentesség megállapítására, valamint az iratbetekintéssel összefüggő költségtérítés mértékére és a költségek megfizetésére, b) a közérdeken alapuló kényszerítő indok esetén az ügyben közreműködő szakhatóság kijelölésére vonatkozó szabályokat.

<p>(4) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy a hatósági szolgáltatás nyújtására jogosult hatóságot vagy hatóságokat kijelölje, valamint a hatósági szolgáltatások nyújtásának szabályait rendeletben állapítsa meg.</p> <p>(5) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben állapítsa meg azokat az ügyeket, amelyekben a kormányablak az ügyre vonatkozó jogszabályban meghatározott hatóság mellett első fokon jogosult eljárni, valamint a kormányablak eljárásának részletes szabályait.</p>	
<p>174. §</p> <p>(2) Felhatalmazást kap az igazságügyért felelős miniszter arra, hogy az államháztartásért felelős miniszterrel egyetértésben rendeletben állapítsa meg a közigazgatási hatósági eljárásban közreműködő hatósági közvetítők és tolmácsok, az államháztartásért felelős miniszterrel, valamint a társadalmi felzárkózásért felelős miniszterrel egyetértésben a jel-tolmácsok díjazására vonatkozó szabályokat.</p> <p>(3) Felhatalmazást kap</p> <p>a)</p> <p>b)–c)</p> <p>d) az igazságügyért felelős miniszter, hogy az államháztartásért felelős miniszter egyetértésével rendeletben állapítsa meg a tanú és a hatósági tanú által felszámítható költségekre vonatkozó részletes szabályokat,</p> <p>e) az igazságügyért felelős miniszter, hogy rendeletben állapítsa meg a közigazgatási hatósági eljárás során lefoglalt dolgok tárolásának és értékesítésének részletes szabályait,</p> <p>f) az igazságügyért felelős miniszter, hogy rendeletben állapítsa meg a hatósági letét részletes szabályait.</p> <p>(4) Felhatalmazást kapnak a feladatkörrel rendelkező miniszterek, hogy rendeletben határozzák meg azon jogszabályi rendelkezések körét, amelyek megsértése esetén a 94. § (2) bekezdés b) pontja alkalmazásának van helye.</p> <p>(5) Felhatalmazást kap az igazságügyért felelős miniszter arra, hogy a közérdekű munka végrehajtásának, a közérdekű munka foglalkoztatói nyilvántartás részére történő adatközlés formájának és módjának, valamint az adatközlés rendjének, a közérdekű munka foglalkoztatói nyilvántartását vezető szerv által teljesített adatszolgáltatás rendjének részletes szabályait – a foglalkoztatáspolitikáért felelős miniszterrel egyetértésben rendeletben – állapítsa meg.</p>	<p>140. § [A miniszterek számára adott felhatalmazások]</p> <p>Felhatalmazást kap az igazságügyért felelős miniszter, hogy rendeletben állapítsa meg</p> <p>a) a közigazgatási hatósági eljárás során zár alá vett vagy lefoglalt dolgok tárolására és értékesítésére, valamint a hatósági letétre,</p> <p>b) az államháztartásért felelős miniszterrel egyetértésben a közigazgatási hatósági eljárásban közreműködő tolmácsok díjazására,</p> <p>c) az államháztartásért felelős miniszterrel egyetértésben a tanú és a hatósági tanú által felszámítható költségekre, valamint</p> <p>d) az államháztartásért felelős miniszterrel, valamint a szociál- és nyugdíjpolitikáért felelős miniszterrel egyetértésben a jelnyelvi tolmácsok díjazására vonatkozó szabályokat.</p>
<p>173. §</p> <p>(1) Ez a törvény – a (2) és (3) bekezdésben meghatározott kivétellel – 2005. november 1-jén lép hatályba.</p> <p>(2) A 109. § (2) bekezdése 2006. január 1-jén lép hatályba.</p>	<p>141. § [A törvény hatálybalépése]</p> <p>Ez a törvény 2018. január 1. napján lép hatályba.</p>
	<p>142. § [Hatályon kívül helyező rendelkezések]</p> <p>Hatályát veszti a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény. (2018. január 2-ától hatálytalan rendelkezés)</p>

<p>171. §</p> <p>(1) E törvény rendelkezéseitől a 2005. július 1-je előtt jogszabályban kihirdetett nemzetközi szerződés eltérhet.</p> <p>(2) A (3)–(9) bekezdésben foglalt kivétellel</p> <p>a) e törvény rendelkezéseit a törvény,</p> <p>b) e törvénynek a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény hatálybalépésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2005. évi LXXXIII. törvény Tizenkettedik fejezetével módosított rendelkezéseit az e rendelkezések,</p> <p>c) e törvénynek a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény módosításáról szóló 2008. évi CXI. törvénnyel módosított rendelkezéseit e törvény,</p> <p>d) e törvénynek a fővárosi és megyei kormányhivatalokról, valamint a fővárosi és megyei kormányhivatalok kialakításával és a területi integrációval összefüggő törvénymódosításokról szóló 2010. évi CXXVI. törvény 58. alcímével módosított rendelkezéseit az e rendelkezések,</p> <p>e) a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény és egyes kapcsolódó törvények, valamint a miniszteri hatósági hatáskörök felülvizsgálatával összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CLXXIV. törvény (a továbbiakban: Módtv.) 45–53. §-ával módosított rendelkezéseit az e rendelkezések hatálybalépését követően indult ügyekben és megismételt eljárásokban kell alkalmazni.</p> <p>(3) E törvénynek a Módtv. 46. §-ával megállapított 91. § (2) bekezdése szerinti ellenőrzési jelentést első alkalommal az e rendelkezés hatálybalépését követő ellenőrzési időszak elteltével kell elkészíteni és közzétenni.</p> <p>(4) E törvénynek a Módtv. 46. §-ával megállapított VIII. Fejezetét kell alkalmazni az e rendelkezés hatálybalépésekor még meg nem indult végrehajtási eljárásokra is.</p> <p>(5)–(6)</p> <p>(7)–(9c)</p>	<p>143. § [Átmeneti rendelkezések]</p> <p>(1) E törvény rendelkezéseit a hatálybalépését követően indult és a megismételt eljárásokban kell alkalmazni.</p> <p>(2) E törvény végrehajtásra vonatkozó rendelkezéseit</p> <p>a) a törvény hatálybalépésekor még el nem rendelt, és</p> <p>b) a törvény hatálybalépésekor folyamatban lévő végrehajtási eljárásokra is alkalmazni kell.</p> <p>(2a) E törvény 116. § (2) bekezdésének az egyes törvényeknek az egyfokú járási hivatali eljárások megteremtésével összefüggő módosításáról szóló 2019. évi CXXVII. törvénnyel módosított a) pontját a 2020. március 1. napját követően indult és a megismételt eljárásokban kell alkalmazni.</p> <p>(3) A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény alapján kiadott jogerős hatósági döntéseket e törvény alkalmazásában véglegessé vált döntésnek kell tekinteni. E törvény alkalmazásában, ahol jogszabály</p> <p>a) közigazgatási hatóság jogerős döntését említi, azon a hatóság végleges döntését,</p> <p>b) a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvényt említi, azon e törvényt,</p> <p>c) a hatóság döntésének bírósági felülvizsgálatát említi, azon közigazgatási pert,</p> <p>d) belföldi jogsegélyt említi, azon megkeresést,</p> <p>e) a kérelem érdemi vizsgálat nélküli elutasítását említi, azon a kérelem visszautasítását,</p> <p>f) lefoglalást említi, azon lefoglalást, illetve zár alá vételt,</p> <p>g) a döntés nyilvános közzétételét említi, azon a döntés közhírré tételét</p> <p>kell érteni.</p>
--	---

<p>(10) E törvénynek a fővárosi és megyei kormányhivatalok működésével összefüggő törvények, valamint a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2012. évi CCX. törvénnyel módosított rendelkezéseit az e rendelkezések hatálybalépését követően indult ügyekben és megismételt eljárásokban kell alkalmazni.</p> <p>(11) E törvénynek az egyes törvényeknek a közigazgatási hatósági eljárásokkal, az egyes közhiteles hatósági nyilvántartásokkal összefüggő, valamint egyéb törvények módosításáról szóló 2013. évi LXXXIV. törvény 55. §-ával módosított 21. § (1) bekezdés <i>a</i>) pontját e rendelkezés hatálybalépését követően indult, illetve a megismételt eljárásokban kell alkalmazni.</p> <p>(12) E törvénynek a kormányablakok kialakításával, valamint a fővárosi és megyei kormányhivatalok működésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2013. évi CCXVIII. törvénnyel megállapított rendelkezéseit az e rendelkezések hatálybalépését követően indult ügyekben és a megismételt eljárásokban kell alkalmazni.</p> <p>(13) E törvénynek a közigazgatási bürokráciacsökkentéssel összefüggő törvénymódosításokról szóló 2015. évi CLXXXVI. törvénnyel megállapított rendelkezéseit azok hatálybalépését követően indult eljárásokban kell alkalmazni.</p> <p>(14) E törvénynek a közigazgatási bürokráciacsökkentés keretében egyes adminisztratív kötelezettségek megszüntetésével összefüggő törvénymódosításokról szóló 2016. évi XXXII. törvénnyel megállapított rendelkezéseit az e rendelkezések hatálybalépésekor folyamatban lévő eljárásokban is alkalmazni kell.</p> <p>(15) E törvénynek az egységes elektronikus ügyintézési rendszer kialakításához szükséges egyes törvények módosításáról szóló törvénnyel módosított rendelkezéseit az e rendelkezések hatálybalépését követően indult és a megismételt eljárásokban kell alkalmazni.</p>	
--	--

<p>171/A. §</p> <p>(1) Ahol jogszabály az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvényt említi, ott a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvényt, ahol államigazgatási eljárást említi, ott közigazgatási hatósági eljárást, ahol államigazgatási határozatot, azon közigazgatási hatósági döntést kell érteni.</p> <p>(2) Ahol – a Kormány szabályozott elektronikus ügyintézési szolgáltatásokról és az állam által kötelezően nyújtandó szolgáltatásokról szóló rendelete kivételével – jogszabály</p> <p>a) központi elektronikus szolgáltató rendszert említ, ott a Kormány által kötelezően nyújtott szabályozott elektronikus ügyintézési szolgáltatások együttesét vagy az adott szöveggörnyezetben hivatkozott szolgáltatást,</p> <p>b) ügyfélkaput vagy hivatali kaput említ, ha a technikai feltételek rendelkezésre állnak, valamennyi a Kormány rendeletében meghatározott, a Kormány által kötelezően nyújtott azonosítási és biztonságos kézbesítési szabályozott elektronikus ügyintézési szolgáltatást, továbbá</p> <p>c) ügyfél tárhelyét, vagy bármely megfogalmazásban tárhelyére történő információ-elhelyezést említ, ott a Kormány által kötelezően nyújtott biztonságos kézbesítési szabályozott elektronikus ügyintézési szolgáltatással történő kézbesítést kell érteni.</p> <p>171/B. § <i>Átmeneti rendelkezések</i></p> <p>Az egységes elektronikus ügyintézési rendszer kialakításához szükséges egyes törvények módosításáról szóló 2016. évi CXXI. törvény 43. § (1)–(5) bekezdésében, valamint 43. § (7) és (8) bekezdésében foglalt, e törvényre vonatkozó módosító rendelkezéseit 2017. december 31-ig csak akkor kell alkalmazni, ha az érintett szerv az elektronikus ügyintézés az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény 108. § (2) bekezdése szerint 2018. január 1-jét megelőzően vállalta. Ezen vállalás hiányában 2017. december 31-ig az érintett szerv vonatkozásában az elektronikus kapcsolattartásra e törvény 2016. december 31-én hatályos rendelkezéseit kell alkalmazni.</p>	
	<p>144. § <i>[A törvény hivatalos rövid megjelölése]</i></p> <p>E törvénynek más jogszabályban alkalmazandó rövid megjelölése: Ákr.</p>

2. AZ ELSŐFOKÚ ELJÁRÁS

Ket.	Ákr.
A KÉRELEM	18. A KÉRELEM
	<p>35. § [A kérelem]</p> <p>(1) A kérelem az ügyfél olyan nyilatkozata, amellyel hatósági eljárás lefolytatását, illetve a hatóság döntését kéri jogának vagy jogos érdekének érvényesítése érdekében.</p> <p><i>(Az Ákr. a Ket.-tel szemben meghatározza a kérelem definícióját. Az Ákr.-hez fűzött miniszteri indoklás szerint az általános fogalom alapján azon nyilatkozatokat tekintik kérelemnek, amelyek tárgyában a hatóság köteles döntést hozni, mivel az alanyi jogon illeti meg a kérelmezőt.)</i></p>
<p>34. § (1) Ha jogszabály eltérően nem rendelkezik, a kérelmet a hatósághoz írásban vagy szóban lehet előterjeszteni. Törvény a kérelem személyes előterjesztését akkor írhatja elő, ha személyes megjelenés hiányában az ügy eldöntéséhez szükséges tény, információ vagy adat nem szerezhető meg.</p>	<p>(2) Ha törvény vagy kormányrendelet másként nem rendelkezik, a kérelmet a hatósághoz írásban vagy személyesen lehet előterjeszteni.</p>
<p>(2) Életveszéllyel vagy súlyos kárral fenyegető helyzet során az azonnali intézkedést igénylő ügyben a kérelmet telefonon is elő lehet terjeszteni.</p> <p>(2a) Ha jogszabály lehetővé teszi, az ügyfél elektronikus azonosítását követően, az információ megőrzését biztosító módon történő rögzítés mellett a kérelmet telefonon is elő lehet terjeszteni.</p> <p>(3) Jogszabály előírhatja, hogy az ügyfél a kérelmét az e célra rendszeresített formanyomtatványon vagy elektronikus kapcsolattartás esetén online felületen vagy valamely szoftver használatával elektronikus úrlapon nyújtsa be. Ha törvény az elektronikus kapcsolattartást kötelezővé teszi, és a kérelmet online felületen vagy valamely szoftver használatával elektronikus úrlapon kell benyújtani, az elektronikus úrlap kitölthető és letölthető, valamint a szoftver letölthető változatát a hatóság az elektronikus tájékoztatás szabályai szerint közzéteszi.</p>	
<p>(4) Az ügyfél az eljárás megindítására irányuló kérelmét a határozat vagy az eljárást megszüntető végzés jogerőre emelkedéséig visszavonhatja.</p>	<p>(3) Az ügyfél kérelmével a tárgyában hozott döntés véglegessé válásáig rendelkezhet.</p> <p><i>(A szabályozás egyértelműsíti az ügyfélnek a kérelmére indult eljárásban biztosított, a kérelmével való szabad rendelkezési jogát, amelynek gyakorlását a törvény a döntés véglegessé válásáig teszi lehetővé.)</i></p>
<p>(5) Az eljárás megindítására irányuló kérelemre vonatkozó szabályokat kell megfelelően alkalmazni az ügyfél által benyújtott más kérelemre is azzal, hogy az a tárgyban hozott döntés jogerőre emelkedéséig vonható vissza.</p>	<p>(4) E § rendelkezéseit az eljárás megindítására irányuló kérelmen kívüli egyéb, az eljárás valamennyi résztvevőjének az eljárással összefüggő kérelmeire is megfelelően alkalmazni kell.</p> <p><i>(Az ügyfélen kívül más eljárási szereplőknek a hatóság döntési kötelezettségét generáló kérése is kérelem. Az eljárásban részt vevő egyéb személyek által előterjesztett kérelmekre is alkalmazni rendeli a törvény a kérelemre vonatkozó szabályokat függetlenül attól, hogy azok nem feltétlenül eredményeznek ügyféli jogállást.)</i></p>

Ket.	Ákr.
<p>35. § (1) Ha jogszabály további követelményt nem állapít meg, a kérelem tartalmazza az ügyfélnek és képviselőjének a nevét, lakcímét vagy székhelyét, az ügyfélnek a hatóság döntésére való kifejezett kérelmét, továbbá meg lehet adni az elektronikus levélcímet vagy a telefonos elérhetőséget.</p>	<p>36. § [A kérelem tartalma]</p> <p>(1) Ha jogszabály további követelményt nem állapít meg, a kérelem tartalmazza az ügyfél és képviselője azonosításához szükséges adatokat és elérhetőségét.</p> <p><i>(A törvény továbbra is meghatározza a kérelem minimális tartalmi elemeit általánosabb, és ezzel együtt átfogóbb megfogalmazással. Az új szabályozás követi azt a korábbi elvet, miszerint nem lehet egy eljárási kódexben szabályozni valamennyi hatósági eljárás megindításához szükséges kérelmi [tartalmi] elemet, így az egyes ágazati jogszabályok határozzák meg a további, szolgáltatandó adatok körét.)</i></p>
<p>(2) Ha jogszabály előírja, a kérelemben az ügyfél azonosíthatósága érdekében fel kell tüntetni az ügyfélnek az ügy jellege szerinti és az eljáró hatóság által törvény alapján kezelhető azonosítóját.</p>	
<p>36. § (1) A kérelemhez csatolni kell a jogszabályban előírt mellékleteket. Mellékletként nem lehet az ügyféltől szakhatósági állásfoglalás vagy előzetes szakhatósági hozzájárulás csatolását kérni.</p> <p>(2) Az ügyfél azonosításához szükséges adatok kivételével az ügyféltől nem kérhető olyan adat igazolása, amely nyilvános, vagy amelyet valamely hatóság, bíróság vagy a Magyar Országos Közjegyzői Kamara jogszabállyal rendszeresített nyilvántartásának tartalmaznia kell. Az adatszolgáltatás iránti kérelmet nyolc nap alatt kell teljesíteni.</p> <p>(3) Különleges adatok esetén az ügyfél kérheti, hogy az adattal rendelkező szerv az adatot az általa megjelölt hatóságnak továbbítsa. A kérelem alapján a hatóság a (2) bekezdés szerint jár el.</p> <p>(4) Az ügyfél a (2) bekezdés szerinti adatszolgáltatásért fizetendő díjat az eljáró hatóságnál köteles megfizetni. A díj a megkeresett hatóság bevétele. Az eljáró hatóság a bíróság vagy a Magyar Országos Közjegyzői Kamara adatközlésével felmerülő illetékéről vagy díjáról és a befizetés módjáról az ügyfelet tájékoztatja.</p>	<p>(2) Nem kérhető az ügyféltől szakhatósági állásfoglalás vagy előzetes szakhatósági állásfoglalás csatolása, és az ügyfél azonosításához szükséges adatok kivételével olyan adat, amely nyilvános, vagy amelyet jogszabállyal rendszeresített közhiteles nyilvántartásnak tartalmaznia kell.</p> <p><i>(A Ket. alapján olyan adatok szolgáltatására, melyeket más hatóság vagy a bíróság nyilvántartása tartalmaz, az ügyfél nem volt kötelezhető. Ez a jelenlegi szabályozási struktúrában úgy jelenik meg, hogy az ágazati jogszabályok mégis kötelezően meghatározzák a szolgáltatandó adatok körét, és amennyiben ezeket az ügyfél nem bocsátja a hatóság rendelkezésére, úgy nem lehet e tekintetben hiánypótlási felhívást kibocsátani. Ilyen esetekben a hatóság tételes kötelezettsége az ügy eldöntéséhez szükséges adatok hivatalbóli beszerzése.)</i></p>
<p>38. § (1) A természetes személy ügyfél az elsőfokú eljárás megindítására irányuló kérelmét az eljárásra hatáskörrel rendelkező illetékes hatóságnál vagy, ha jogszabály azt nem zárja ki, lakcíme vagy munkahelye szerinti székhelyű, azonos hatáskörű hatóságnál, ennek hiányában pedig a lakcíme vagy munkahelye szerint illetékes jegyzőnél is előterjesztheti, aki azt továbbítja a hatáskörrel rendelkező illetékes hatósághoz.</p> <p>(2) Jogszabály az (1) bekezdéstől eltérően is kijelölheti azt a hatóságot vagy szervet, amelyikhez a kérelem előterjeszhető.</p> <p>(3) Ha az ügyfél az (1) vagy a (2) bekezdés alapján nem az eljárásra hatáskörrel rendelkező illetékes hatóságnál vagy szervnél nyújtotta be kérelmét, az eljáró hatóság a 29. § (9) bekezdésének megfelelően értesíti az ügyfelet az eljárás megindításáról.</p>	<p>37. § [A kérelem előterjesztése]</p> <p>(1) A kérelem az illetékes hatóságnál vagy – ha azt törvény vagy kormányrendelet nem zárja ki – a kormányablaknál terjeszthető elő.</p> <p><i>(Az Ákr. bevezeti a kormányablak általános kérelembefogadó funkcióját, ugyanakkor ágazati törvény vagy kormányrendelet kizárhatja az annál történő előterjesztés lehetőségét; a kormányablakok eljárására vonatkozó szabályokat továbbra is külön kormányrendelet fogja tartalmazni.)</i></p>

Ket.	Ákr.
<p>Lásd ehhez a Ket. 33. § (5) bekezdését: Az ügyintézési határidő a kérelemnek az eljárásra hatáskörrel és illetékességgel rendelkező hatósághoz történő megérkezését követő napon, hivatalbóli eljárás esetén az első eljárási cselekmény elvégzésének napján kezdődik. Ezt a szabályt kell alkalmazni azokban az esetekben is, amikor a magyar hatóság eljárásának megindításához szükséges kérelmet nem magyar hatóságnál lehet benyújtani.</p>	<p>(2) Az eljárás a kérelemnek az eljáró hatósághoz történő megérkezését követő napon indul.</p> <p><i>(A törvény e helyen egyértelműsíti az eljárás megindulásának pontos idejét. Korábban a Ket.-nek az ügyintézési határidőre vonatkozó rendelkezéseiből következtethettünk erre, jogértelmezés segítségével.)</i></p>
<p>37. § (1) A kérelmet tartalma szerint kell elbírálni akkor is, ha az nem egyezik az ügyfél által használt elnevezéssel.</p>	<p>38. § [A kérelem elbírálása] A kérelmet tartalma szerint kell elbírálni akkor is, ha az nem egyezik az ügyfél által használt elnevezéssel.</p> <p><i>(Az új normaszöveg megmarad annál a korábbi kódexekben is érvényesült szabálynál, miszerint a kérelmeket nem elnevezésük, hanem tartalmuk szerint kell elbírálni.)</i></p>
<p>(2) Az eljáró hatóság a kérelem megérkezését követően haladéktalanul ellenőrzi, hogy</p> <ol style="list-style-type: none"> a hatóságnak van-e joghatósága, hatásköre és illetékessége az ügy elbírálására, ideiglenes intézkedés vagy ideiglenes biztosítási intézkedés alkalmazásának van-e helye, a kérelem megfelel-e a 35. §-ban, továbbá a 36. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek. 	
<p>(3) Ha a kérelem nem felel meg a 35. §-ban, továbbá a 36. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek, az eljáró hatóság a kérelem beérkezésétől számított nyolc napon belül – a mulasztás jogkövetkezményeire történő figyelmeztetés mellett – legfeljebb negyvenöt napon határidővel hiánypótlásra hívja fel az ügyfelet. Nem bocsátható ki hiánypótlási felhívás olyan adat igazolására vagy melléklet csatolására, amelyet a 36. § (2) bekezdése alapján a hatóságnak kell beszereznie.</p> <p>(4) Törvény vagy kormányrendelet a hiánypótlási felhívás kibocsátására nyolc napnál hosszabb határidőt is megállapíthat.</p> <p>(5) Hiánypótlási felhívás az eljárás során akkor is kibocsátható, ha a kérelem megfelelt a 35. §-ban, továbbá a 36. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek, de a tényállás tisztázása során felmerült új adatra tekintettel az szükséges.</p>	<p>Lásd önálló cím alatt az Ákr.-ben: 20. Hiánypótlás</p> <p>44. § [A hiánypótlás] Ha a kérelem a jogszabályban foglalt követelményeknek nem felel meg, az eljáró hatóság határidő megjelölésével, a mulasztás jogkövetkezményeire történő figyelmeztetés mellett – ha törvény vagy kormányrendelet másként nem rendelkezik – egy ízben hiánypótlásra hívja fel a kérelmezőt.</p> <p><i>(A Ket.-tel ellentétben az Ákr. nem szab felső határidőt hiánypótlásra, hiszen az ügyintézési határidő szabályainak szigorítása az eljárás elhúzását kívánja akadályozni. Újdonság továbbá, hogy a hiánypótlás teljesítésére a hatóság tűz határidőt, és a hiánypótlásra csupán egyszer kerülhet sor.)</i></p>
<p>SOMMÁS ELJÁRÁS, AUTOMATIKUS DÖNTÉSHOZATAL</p>	<p>19. SOMMÁS ELJÁRÁS ÉS TELJES ELJÁRÁS</p>
<p>29. § A hatósági eljárás az ügyfél kérelmére vagy hivatalból indul meg.</p>	
	<p>39. § [Az eljárás fajtái] A kérelem automatikus döntéshozatali eljárásban, sommás vagy teljes eljárásban bírálható el. Törvény egyes ügyekben kizárhatja a sommás eljárás alkalmazását.</p> <p><i>(A törvény itt az eljárás fajtáit – sommás és a teljes eljárást –, valamint a sommás eljárás kvázi speciális módozatát, az automatikus döntéshozatali eljárást határozza meg.)</i></p>

Ket.	Ákr.
<p>(1d) Automatikus döntéshozatalnak van helye, ha</p> <ul style="list-style-type: none"> a) azt törvény vagy kormányrendelet megengedi, b) a hatóság részére a kérelem benyújtásakor minden adat rendelkezésére áll, c) a döntés meghozatala mérlegelést nem igényel, és d) nincs ellenérdekű ügyfél. <p>(1e) Automatikus döntéshozatalnak hivatalbóli eljárásban is helye van. Nincs helye az automatikus döntéshozatalnak másodfokú eljárásban vagy a határozat saját hatáskörben történő módosítása vagy visszavonása esetén.</p>	<p>40. § [Automatikus döntéshozatal] Automatikus döntéshozatalnak van helye, ha</p> <ul style="list-style-type: none"> a) azt törvény vagy kormányrendelet megengedi, b) a hatóság részére a kérelem benyújtásakor minden adat rendelkezésére áll, c) a döntés meghozatala mérlegelést nem igényel, és d) nincs ellenérdekű ügyfél. <p><i>(Automatikus döntéshozatali eljárás akkor alkalmazható, ha a döntés nem igényel mérlegelést, nincs ellenérdekű ügyfél, minden – a döntéshez szükséges – adat rendelkezésre áll, és azt törvény vagy kormányrendelet lehetővé teszi.)</i></p>
<p>1b) A kérelemre induló eljárás sommás eljárás, ha</p> <ul style="list-style-type: none"> a) a kérelem és mellékletei, valamint a hatóság rendelkezésére álló adatok (ide értve az olyan adatokat is, amelyek szolgáltatására a kérelmező nem kötelezhető) alapján a tényállás tisztázott, b) nincs ellenérdekű ügyfél és c) az eljárásra irányadó ügyintézési határidő nem éri el a két hónapot, vagy a hatvan napot. <p>(1c) Ha a hatóság megállapítja, hogy az (1b) bekezdésben meghatározott bármely feltétel nem áll fenn, a sommás eljárás szabályait mellőzi, és függő hatályú döntést vagy a 71/A. § (6) bekezdés a) pontjában meghatározott határidőben az ott meghatározott valamely döntést hoz.</p>	<p>41. § [A sommás eljárás] (1) Sommás eljárásnak van helye, ha</p> <ul style="list-style-type: none"> a) a hiánytalanul előterjesztett kérelem és mellékletei, valamint a hatóság rendelkezésére álló adatok alapján a tényállás tisztázott és b) nincs ellenérdekű ügyfél. <p>(2) Ha a hatóság megállapítja, hogy az (1) bekezdésben meghatározott bármely feltétel nem áll fenn, a sommás eljárás szabályait mellőzi, és függő hatályú döntést vagy a 43. § (7) vagy (13) bekezdésében meghatározott valamely döntést hoz.</p> <p>(3) Ha az ügyfél erre irányuló felhívás nélkül terjeszt elő új bizonyítékot, vagy tesz bizonyítási indítványt, ezt a hatóság az ügy teljes eljárásban való lefolytatása iránti kérelemnek tekinti, és a kérelmet teljes eljárásban bírálja el.</p> <p><i>(A sommás eljárás lehetősége minden ügyben adott, amelyben a döntés minden jogszabályi feltétele [kérelem, előírt mellékletek és a hatóság által hozzáférhető más adatok] rendelkezésre áll, s így a tényállás tisztázott; a döntést nyolc napon belül meg kell hozni.)</i></p>
	<p>42. § [Kérelem teljes eljárásban való elbírálása] Ha az automatikus döntéshozatali eljárásban és a sommás eljárásban hozott döntéssel szemben fellebezésnek nincs helye, a döntés közlését követő öt napon belül az ügyfél kérheti, hogy a hatóság a kérelmét ismételten, teljes eljárásban bírálja el.</p>
<p>Lásd ehhez: 71/A. § (1) A kérelemre indult eljárásban a hatóság – az e §-ban meghatározottak szerint – a kérelem beérkezésétől számított nyolc napon belül függő hatályú döntést hoz.</p>	<p>43. § [Függő hatályú döntés] (1) A hatóság – az e §-ban meghatározottak szerint – az eljárás megindításától számított nyolc napon belül függő hatályú döntést hoz.</p> <p><i>(Amennyiben az eljárást nem lehet sommás eljárásban lefolytatni, a hatóság függő hatályú döntést hoz.)</i></p>

Ket.	Ákr.
<p>(2) A függő hatályú döntésben a hatóság rendelkezik arról, hogy</p> <ul style="list-style-type: none"> a) az eljárás lefolytatásáért fizetendő illetéknek vagy díjnak megfelelő összeget, ennek hiányában tízezer forintot a hatóság köteles a kérelmező ügyfél részére megfizetni; b) a kérelmező ügyfél mentesül az eljárási költségek megfizetése alól; c) a kérelmezett jog gyakorlása az ügyfelet megilleti. 	<p>(2) A függő hatályú döntésben a hatóság rendelkezik arról, hogy</p> <ul style="list-style-type: none"> a) az eljárás lefolytatásáért fizetendő illetéknek vagy az illetékekről szóló törvény szerinti közigazgatási hatósági eljárásokért, vagy igazgatási jellegű szolgáltatások igénybevételért fizetett igazgatási szolgáltatási díjnak (a továbbiakban: díj) megfelelő összeget, ennek hiányában tízezer forintot a hatóság köteles a kérelmező ügyfél részére megfizetni, b) a kérelmező ügyfél mentesül az eljárási költségek megfizetése alól, c) a kérelmezett jog gyakorlása az ügyfelet megilleti.
<p>(3) A (2) bekezdés c) pontját nem kell alkalmazni</p> <ul style="list-style-type: none"> a) a hatósági bizonyítvány kiállítására, b) a hatósági igazolvány kiállítására, c) a hatósági nyilvántartásba való bejegyzésre, törlésre és módosításra, d) azon eljárásokban, ahol az ügy érdemében a hatóság mérlegelésétől vagy a tényállás tisztázásától függő összeget kell meghatározni, valamint e) ha törvény ekként rendelkezik. 	<p>(3) A (2) bekezdés c) pontját nem kell alkalmazni</p> <ul style="list-style-type: none"> a) a hatósági bizonyítvány kiállítására, b) a hatósági igazolvány kiállítására, c) a hatósági nyilvántartásba való bejegyzésre, törlésre és módosításra, d) azon eljárásokban, ahol az ügy érdemében a hatóság mérlegelésétől vagy a tényállás tisztázásától függő összeget kell meghatározni, e) ha az ügyben jogszabály hatósági szerződés kötését teszi lehetővé vagy írja elő, valamint f) ha törvény ekként rendelkezik.
<p>(4) Az (1) bekezdésben meghatározott döntéshez akkor kapcsolódnak joghatások, ha a kérelem beérkezését követő két hónap elteltével a hatóság a hatósági ügy érdemében nem döntött és az eljárást nem szüntette meg. A felfüggesztő döntést megelőzően hozott függő hatályú döntéshez joghatás nem kapcsolódik.</p>	<p>(4) Az (1) bekezdésben meghatározott döntéshez akkor kapcsolódnak joghatások, ha az ügyintézési határidő elteltével a hatóság a hatósági ügy érdemében nem döntött és az eljárást nem szüntette meg. A felfüggesztést elrendelő vagy szünetelést megállapító döntést megelőzően hozott függő hatályú döntéshez joghatás nem kapcsolódik.</p>
<p>(4a) Az eljárás felfüggesztése vagy függőben tartása esetén az eljáró hatóság – a (6) bekezdés megfelelő alkalmazásával – legkésőbb a felfüggesztés vagy függőben tartás időtartamának végét követő nyolcadik napon függő hatályú döntést hoz, amelyben rendelkezik az eljárás folytatásáról és a (4) bekezdés szerinti, a felfüggesztés vagy függőben tartás időtartamának figyelmen kívül hagyásával számított időpontról.</p>	<p>(5) Az eljárás szünetelése, felfüggesztése vagy függőben tartása esetén az eljáró hatóság – a (7) bekezdés megfelelő alkalmazásával – legkésőbb a szünetelés, felfüggesztés vagy függőben tartás időtartamának végét követő nyolcadik napon függő hatályú döntést hoz, amelyben rendelkezik az eljárás folytatásáról és a (4) bekezdés szerinti, a szünetelés, felfüggesztés vagy függőben tartás időtartamának figyelmen kívül hagyásával számított időpontról.</p>
<p>(5) A (2) bekezdés c) pontja szerinti rendelkezést tartalmazó határozat elleni jogorvoslati határidő a közlés és a (4) bekezdésben meghatározott feltételek teljesülését követő napon kezdődik.</p>	<p>(6) A (2) bekezdés c) pontja szerinti rendelkezést tartalmazó határozat elleni jogorvoslati határidő a közlés és a (4) bekezdésben meghatározott feltételek teljesülését követő napon kezdődik.</p>
<p>(6) Az (1) bekezdésben meghatározott döntést mellőzi a hatóság, ha</p> <ul style="list-style-type: none"> a) az eljárás megindításától számított nyolc napon belül <ul style="list-style-type: none"> aa) érdemben dönt, ab) a kérelmet érdemi vizsgálat nélkül elutasítja, ac) az eljárást megszünteti, ad) az eljárást felfüggeszti vagy függőben tartja, vagy ae) nemzetközi jogsegélykérelemmel külföldi hatósághoz fordul; <p>vagy</p> <ul style="list-style-type: none"> b) a hatósági eljárás ügyintézési határideje legalább <ul style="list-style-type: none"> ba) két hónap, vagy bb) hatvan nap. 	<p>(7) Az (1) bekezdésben meghatározott döntést mellőzi a hatóság, ha az eljárás megindításától számított nyolc napon belül</p> <ul style="list-style-type: none"> a) a kérelmet visszautasítja, b) az eljárást megszünteti, c) érdemben dönt, d) az eljárást felfüggeszti vagy a beadvány elintézését függőben tartja, vagy e) az eljárás szünetel.

Ket.	Ákr.
	<p>(8) Nincs helye függő hatályú döntés meghozatalának, ha</p> <p>a) a döntés</p> <p>aa) – központi hivatal kivételével – központi államigazgatási szerv vagy annak vezetője, vagy</p> <p>ab) a Magyar Nemzeti Bank hatáskörébe tartozik,</p> <p>b) az ügy tárgya honvédelmi és katonai, továbbá nemzetbiztonsági célú építmény.</p> <p>(11) A szakhatóság és a megkeresett szerv a (10) bekezdésben foglalt esetben a véglegessé válásról szóló értesítésétől számított öt napon belül intézkedik az eljárására tekintettel felmerült és a kérelmező ügyfelet terhelő illeték vagy díj, továbbá az eljárására tekintettel felmerült és a kérelmező ügyfelet terhelő eljárási költség eljáró hatóságnak történő megfizetéséről.</p> <p>(12) A függő hatályú határozattal szembeni jogorvoslati és döntés-felülvizsgálati eljárásban vizsgálni kell, hogy a kérelmezett jogosultság gyakorlásának feltételei – ide nem értve e § rendelkezéseit – fennállnak-e.</p> <p>(13) Ha az (1) bekezdés szerinti döntés meghozatalának nincs helye, a hatóság az ügyet ez esetben is teljes eljárásban intézi el. A hatóság – szükség esetén – szakhatóságot keres meg, rendelkezik a (7) bekezdés d) és e) pontjában meghatározottakról, a tényállás tisztázásához szükséges előre látható eljárási cselekményekről, hiánypótlásra hív fel, továbbá tájékoztatást ad a határidő túllépésének jogkövetkezményeiről.</p>
<p>(7) A függő hatályú döntés tartalmazza legalább a 72. § (1) bekezdés a)–c) pontjában, d) pont da) és dg) alpontjában, e) pont ef)–eg) alpontjában, f)–g) pontjában foglaltakat, valamint a (4) bekezdés szerinti időpontot naptári dátum szerint meghatározva.</p>	<p>(9) A függő hatályú döntés tartalmazza a (4) bekezdés szerinti időpontot, naptári dátum szerint meghatározva.</p>
<p>(8) A függő hatályú döntés jogerőre emelkedéséről a hatóság értesíti a felügyeleti szervét, valamint akikkel a döntést közölte, és intézkedik a (2) bekezdés a) pontja szerinti összeg megfizetése, valamint a kérelmező által az eljárásért, valamint a szakhatósági eljárásért megfizetett illeték vagy igazgatási szolgáltatási díj, továbbá az általa előlegezett eljárási költség visszatérítése iránt.</p>	<p>(10) A függő hatályú döntés véglegessé válásáról a hatóság értesíti a felügyeleti szervét, valamint akikkel a döntést közölte, és intézkedik a (2) bekezdés a) pontja szerinti összeg megfizetése, valamint a kérelmező által az eljárásért, valamint a szakhatósági eljárásért megfizetett illeték vagy díj, továbbá az általa előlegezett eljárási költség visszatérítése iránt.</p>
<p>(8a) A szakhatóság és a belföldi jogsegély keretében megkeresett szerv a (8) bekezdésben foglalt esetben a jogerőre emelkedéséről szóló értesítésétől számított öt napon belül intézkedik az eljárására tekintettel felmerült és a kérelmező ügyfelet terhelő illeték vagy igazgatási szolgáltatási díj, továbbá az eljárására tekintettel felmerült és a kérelmező ügyfelet terhelő eljárási költség eljáró hatóságnak történő megfizetéséről.</p>	
<p>(9) A függő hatályú határozattal szembeni jogorvoslati és döntés-felülvizsgálati eljárásban vizsgálni kell, hogy a kérelmezett jogosultság gyakorlásának feltételei – ide nem értve e § rendelkezéseit – fennállnak-e.</p>	
<p><i>A függő hatályú döntések szabályozásánál az Ákr. továbbfejleszti, pontosítja, és kijavítja a Ket. rendelkezéseit. Korrigálja annak néhány korábbi, a gyakorlatban problémát okozó szabályát: a függő hatályú döntés nem alkalmazható azokban az eljárásokban, ahol a közigazgatás jogszerűtlen hallgatása esetén az ügyfélnek biztosított jogok valamely, az egyedi ügyféli érdeknél jóval jelentősebb közérdeket érintenek vagy súlyosan sérthetnek. A jogintézmény alkalmazhatóságát tehát az ügyféli érdek és az ügyfélnek biztosított jog által érintett közérdek összemérése alapján kell eldönteni.</i></p>	

Ket.	Ákr.
	21. A KAPCSOLÓDÓ ELJÁRÁS
	<p>45. § <i>[A kapcsolódó eljárás]</i></p> <p>(1) Ha a hatóság döntése valamely más hatósági eljárásban (a továbbiakban: kapcsolódó eljárás) meghozható döntésnek feltétele, a hatóság tájékoztatja az ügyfelet, hogy a kapcsolódó eljárásban eljáró hatósághoz benyújtandó kérelmet nála is előterjesztheti.</p> <p>(2) Ha az ügyfél a tájékoztatás alapján kéri, a hatóság a döntését, a nála előterjesztett kérelmet és a birtokában lévő, a kapcsolódó eljáráshoz szükséges bizonyítékokat továbbítja a kapcsolódó eljárásban eljáró hatóságnak. A kapcsolódó eljárásban eljáró hatóság a döntését a hatóság útján közli az ügyféllel.</p> <p>(3) A hatóság az (1) és (2) bekezdés szerint jár el akkor is, ha a kapcsolódó eljárásban eljáró hatóság döntése további kapcsolódó eljárás lefolytatásához szükséges. Ilyenkor a hatóság az ügyfelet valamennyi kapcsolódó eljárásról tájékoztatja.</p> <p>(4) Ha az ügyfél az (1) bekezdésben meghatározott kapcsolódó eljárás iránti kérelmet anélkül nyújtja be, hogy az abban hozandó döntés feltételét képező eljárás (a továbbiakban: megelőző eljárás) iránti kérelmét benyújtotta volna, a kérelmet a kapcsolódó eljárásban eljáró hatóság átteszi a megelőző eljárásban eljáró hatósághoz.</p> <p>(5) Ha jogszabály nem zárja ki, vagy az ügyfél eltérően nem nyilatkozik, úgy kell tekinteni, hogy a kapcsolódó eljárás iránti kérelme a megelőző eljárás lefolytatására is irányul.</p> <p>(6) A megelőző eljárásban eljáró hatóság a véglegessé vált döntését megküldi a kapcsolódó eljárásban eljáró hatóságnak.</p> <p>(7) Ha a kapcsolódó eljárás iránti kérelem benyújtásának időpontjához jogszabály jogkövetkezményt fűz, e tekintetben a kérelem (4) bekezdés szerinti benyújtásának időpontját kell figyelembe venni azzal, hogy a kapcsolódó eljárás a megelőző eljárásban hozott, véglegessé vált döntésnek a kapcsolódó eljárásban eljáró hatósághoz történő megérkezését követő napon indul.</p> <p><i>(A kapcsolódó eljárás az Ákr. teljesen új intézménye, melynek az a rendeltetése, hogy az ügyfél csupán egy [a folyamat elején álló] hatósággal kerüljön eljárási kapcsolatba, a további, ehhez kapcsolódó eljárások során pedig az elsőként eljáró hatóság válik közvetítő – lényegében az ügyfél képviselőjét ellátó – hatósággá a többi, jellegénél fogva egymásra épülő hatósági eljárásokban részt vevő hatóságok viszonyrendszerében.)</i></p>

Ket.	Ákr.
<p align="center">A KÉRELEM ÉRDEMI VIZSGÁLAT NÉLKÜLI ELUTASÍTÁSA</p>	<p align="center">22. A KÉRELEM VISSZAUTASÍTÁSA</p>
<p>30. § A hatóság a kérelmet érdemi vizsgálat nélkül, nyolc napon belül elutasítja, ha</p> <p>a) az eljárásra magyar hatóságnak nincs joghatósága,</p> <p>b) a hatóságnak nincs hatásköre vagy nem illetékes, és a kérelem áttételének nincs helye,</p> <p>c) a kérelem nyilvánvalóan lehetetlen célra irányul,</p> <p>d) jogszabály a kérelem előterjesztésére határidőt vagy határnapot állapít meg, és a kérelem idő előtti vagy elkészt,</p> <p>e) a hatóság a kérelmet érdemben már elbírálta, és változatlan tényállás és jogi szabályozás mellett ugyanazon jog érvényesítésére irányuló újabb kérelmet nyújtottak be, és újrafelvételnek nincs helye, feltéve, hogy a kérelem érdemi vizsgálat nélküli elutasítását jogszabály nem zárja ki,</p> <p>f) a kérelem nyilvánvalóan nem az előterjesztésére jogosulttól származik, vagy</p> <p>g) a kérelem tartalmából megállapítható, hogy az ügy nem hatósági ügy.</p>	<p>46. § <i>[A kérelem visszautasítása]</i></p> <p>(1) A hatóság a kérelmet visszautasítja, ha</p> <p>a) az eljárás megindításának jogszabályban meghatározott feltétele hiányzik, és e törvény ahhoz más jogkövetkezményt nem fűz, vagy</p> <p>b) az ugyanazon jog érvényesítésére irányuló kérelmet a bíróság vagy a hatóság érdemben már elbírálta, és a kérelem tartalma, valamint az irányadó jogi szabályozás nem változott.</p> <p>(2) A hatóság a kérelmet visszautasíthatja, ha azt nem az előírt formában terjesztették elő. Ha a kérelmező a kérelmét öt napon belül az előírt formában ismételten előterjeszti, a hatóság az eljárást teljes eljárásban folytatja le, azzal, hogy a kérelmet az eredeti benyújtáskor előterjesztettnek kell tekinteni, de az ügyintézési határidőt az ismételt benyújtást követő naptól kell számítani.</p> <p>(3) Ha az ügyfél a (2) bekezdés szerint ismételten terjeszti elő kérelmét, és a jogszabály határidőt vagy határnapot állapít meg, a kérelem előterjesztése szempontjából a határidő és a határnap megtartottnak tekintendő.</p> <p>(4) Az ismételt benyújtás a visszautasító döntés elleni jogorvoslatról való lemondásnak, illetve visszavonásának minősül.</p> <p><i>(Az Ákr. egyszerűsít a Ket. korábbi szabályain, de lényegi változás a jogintézmény tekintetében nem kerül bevezetésre.)</i></p>
<p align="center">AZ ELJÁRÁS MEGSZÜNTETÉSE</p>	<p align="center">23. AZ ELJÁRÁS MEGSZÜNTETÉSE</p>
<p>31. § (1) A hatóság az eljárást megszünteti, ha</p> <p>a) a 30. § alapján a kérelem érdemi vizsgálat nélküli elutasításának lett volna helye, az elutasítási ok azonban az eljárás megindítását követően jutott a hatóság tudomására,</p>	<p>47. § <i>[Az eljárás megszüntetése]</i></p> <p>(1) A hatóság az eljárást megszünteti, ha</p> <p>a) a kérelem visszautasításának lett volna helye, annak oka azonban az eljárás megindítását követően jutott a hatóság tudomására,</p>
<p>b) az ügy tárgyát képező vagyontárgy megsemmisült vagy olyan mértékben károsodott, hogy az eljárás okafogyottá vált,</p>	<p>c) az eljárás okafogyottá vált,</p>
<p>c) az eljárás kérelemre indult és az ügyfél kérelmét visszavonta, kivéve, ha az eljárás hivatalból is megindítható, és a hatóság az eljárást hivatalból folytatja, vagy ha az eljárásban több kérelmező vesz részt, és nem mindegyikük vonta vissza kérelmét,</p>	<p>b) a kérelmező ügyfél a hatóság felhívására nem nyilatkozik, és ennek hiányában a kérelem nem bírálható el, és az eljárást hivatalból nem folytatja,</p> <p>e) az eljárás kérelemre indult, és valamennyi kérelmező ügyfél kérelmét visszavonta, illetve ahhoz az ellenérdekű ügyfelek az ellenérdekű ügyféllel szemben, kérelemre indított eljárásban (a továbbiakban: jogvita eljárás) hozzájárultak, és az eljárás hivatalból nem folytatható,</p>
<p>d) az ügyfél halála vagy a jogi személy, illetve a jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet megszűnése következtében az eljárás okafogyottá vált, és eljárásbeli jogutódlás sem következett be,</p>	
<p>e) az eljárás folytatására okot adó körülmény már nem áll fenn,</p>	

Ket.	Ákr.
<p>f) az ügyfél a kérelmére indult eljárásban a képviselő visszautasítása esetén a hatóság felhívása ellenére nem gondoskodik a képviselet-ellátásra alkalmas személy meghatalmazásáról vagy nem jár el személyesen, kivéve, ha az eljárás hivatalból is megindítható, és a hatóság az eljárást hivatalból folytatja, vagy ha az eljárásban több kérelmező vesz részt, és ők személyesen járnak el vagy képviselőjüket a hatóság nem utasította vissza,</p>	
<p>g) jogszabályváltozás miatt az ügy elbírálása a továbbiakban már nem hatósági hatáskörbe tartozik,</p>	
<p>h) a hatósági eljárásért illetéket vagy igazgatási szolgáltatási díjat (a továbbiakban: díj) kell fizetni, vagy a hatóság az ügyfelet eljárási költség előlegezésére kötelezi, és az ügyfél a fizetési kötelezettségének a hatóság erre irányuló felhívása ellenére az erre tűzött határidő alatt nem tesz eleget és költségmentességben sem részesül,</p>	<p>d) az ügyfél nem tesz eleget eljárási költség-előlegezési kötelezettségének,</p>
<p>i) hivatalbóli eljárásban a tényállás a határozat meghozatalához szükséges mértékben nem volt tisztázható, és további eljárási cselekménytől sem várható eredmény,</p>	
<p>j) a hivatalbóli eljárás jogsértést nem tárt fel,</p>	
<p>k) hivatalbóli eljárás folyamán észleli, hogy az eljárás lefolytatására már az eljárás megindításakor sem volt joghatósága vagy hatásköre, és áttételnek nincs helye,</p>	
<p>l) az ügy érdemi eldöntése olyan kérdés előzetes elbírálásától függ, amelyben az eljárás más szerv hatáskörébe tartozik, vagy ugyanannak a hatóságnak az adott ügygel szorosan összefüggő más hatósági döntése nélkül megalapozottan nem dönthető el, és törvény nem biztosít lehetőséget az eljárás felfüggesztésére.</p>	<p>g) az ügy érdemi eldöntése olyan kérdés előzetes elbírálásától függ (a továbbiakban: előkérdés), amely bíróság vagy más szerv hatáskörébe tartozik, és az ügyfél a hatóságnak az eljárás megindítására vonatkozó felhívásának nem tesz eleget.</p>
	<p>f) a hatóság megállapítja, hogy az ügyben más hatóság már eljár, vagy más hatóság kijelölésére.</p>
	<p>(2) Az (1) bekezdés e) és f) pontja szerinti esetben a hatóság szükség esetén a döntést visszavonja, és az (1) bekezdés f) pontja szerinti esetben erről szóló döntését a korábban eljár, vagy kijelölt hatósággal is közli.</p>
<p>(2) A hatóság az eljárást megszüntetheti, ha az ügyfél a kérelmére indult eljárásban a hiánypótlásra való felhívásnak nem tett eleget, és az erre megállapított határidő meghosszabbítását sem kérte, illetve nyilatkozattételének elmaradása megakadályozta a tényállás tisztázását. (3) Ha az ügyfél az eljárást megindító kérelmét a határozat jogerőre emelkedését megelőzően az (1) bekezdés c) pontja szerint visszavonja, a hatóság a határozatát visszavonja.</p>	
<p><i>Az Ákr. lényegesen egyszerűsíti az eljárást akadályozó körülmények rendszerét: a hatályos szabályozásnál összefogottabb módon rendezi az eljárás megszüntetésének eseteit. A visszautasítás intézményének bevezetése ugyanis a megszüntetés egyes korábbi eseteit is magában foglalja. Emellett bizonyos kérdések tekintetében lényegesen egyszerűbb megfogalmazást alkalmaz, például az eljárás okafogyottá válása kapcsán, amelynek minden egyedi ügyben történő megjelenési formációját nem lehet és nem is célszerű tételesen meghatározni az Ákr.-ben.</i></p>	

Ket.	Ákr.
AZ ELJÁRÁS Felfüggesztése	24. AZ ELJÁRÁS Felfüggesztése és szünetelése
<p>32. § (1) Törvény lehetővé teheti az eljárás felfüggesztését, ha az ügy érdemi eldöntése olyan kérdés előzetes elbírálásától függ, amelyben az eljárás más szerv hatáskörébe tartozik, vagy ugyanannak a hatóságnak az adott ügygel szorosan összefüggő más hatósági döntése nélkül megalapozottan nem dönthető el. Amennyiben a más szerv előtti eljárás megindítására az ügyfél jogosult, erre őt megfelelő határidő kifizése mellett fel kell hívni. Ha az ügyfél a felhívásnak nem tesz eleget, a hatóság az eljárást megszünteti.</p>	<p>48. § [Az eljárás felfüggesztése]</p> <p>(1) A hatóság felfüggeszti az eljárást, ha</p> <p>a) az előkérdés bíróság hatáskörébe tartozik, vagy</p> <p>b) az ügyben külföldi szervet kell megkeresni.</p> <p>(2) Törvény lehetővé teheti az eljárás felfüggesztését, ha az előkérdés más szerv hatáskörébe tartozik, vagy ugyanannak a hatóságnak az adott ügygel szorosan összefüggő más hatósági döntése nélkül megalapozottan nem dönthető el.</p> <p>(3) Ha a bíróság vagy más szerv előtti eljárás megindítására az ügyfél jogosult, erre őt a hatóság megfelelő határidő tűzése mellett felhívja.</p> <p>(4) Az (1) bekezdés a) pontjában és a (2) bekezdésben foglalt esetekben az ügyfél (több ügyfél esetén az ügyfelek együttes) kérelmére a hatóság érdemben dönt.</p> <p>(5) A hatóság az eljárás felfüggesztéséről szóló végzését a bírósággal, vagy a (2) bekezdésben meghatározott szervvel is közli azzal, hogy az eljárás befejezéséről tájékoztassa.</p> <p><i>(A törvény új alapokra helyezi az eljárás felfüggesztésének intézményét. A miniszteri indoklás szerint: „Az új rendelkezés ötvözi a Ket. 2016. január 1-je előtt és azóta hatályos szabályozási logikáját. A »más szerv« egy olyan általános kategória, amely magában foglalja a más hatóság, bíróság, vagy akár az uniós szervek fogalmát is, így például egy előzetes döntéshozatali eljárás is megalapozhatja az eljárás felfüggesztését, de kizárólag külön törvényi előírás esetén. Ehhez képest, bíróság és külföldi hatóság megkeresése esetén főszabállyá válik az eljárás felfüggesztésének lehetősége.”)</i></p>
<p>(5) Ha a jogutód kiléte vitás, ennek eldöntéséig a hatóság a folyamatban levő eljárást a kérelmező ügyfél kiesése esetén felfüggeszti, egyéb esetekben felfüggesztheti.</p>	
<p>(8) Az eljárás felfüggesztésekor minden határidő megszakad, és az eljárás felfüggesztésének megszüntetésekor az ügyintézési határidő kivételével újra kezdődik. A felfüggesztés időtartama alatt megtett valamennyi eljárási cselekmény hatálytalan, kivéve azokat, amelyek a felfüggesztési ok megszüntetésére irányulnak.</p>	
<p>(9) A hatóság az eljárás felfüggesztése esetén is dönthet úgy, hogy a folyamatban lévő eljárási cselekményeket és az azok teljesítésére megállapított határidőket az eljárás felfüggesztése nem érinti.</p>	
	<p>49. § [Az eljárás szünetelése]</p> <p>(1) Az eljárás szünetel, ha azt – jogszabály kizáró rendelkezésének hiányában – az ügyfél kéri, több ügyfél esetén az ügyfelek együttesen kérik.</p> <p>(2) Az eljárást bármelyik ügyfél kérelmére folytatni kell. Hat hónapi szünetelés után a csak kérelemre folytatható eljárás megszűnik. A megszűnés tényéről a hatóság értesíti azokat, akikkel a határozatot közölné.</p> <p><i>(A szünetelés jogintézménye sok esetben az eljárás megnyugtatóbb lezárását eredményezheti.)</i></p>

Ket.	Ákr.
ÜGYINTÉZÉSI HATÁRIDŐ, HATÁRIDŐ-SZÁMÍTÁS	25. AZ ÜGYINTÉZÉSI HATÁRIDŐ ÉS A HATÁRIDŐ SZÁMÍTÁSA
<p>33. § (1) A határozatot, az eljárást megszüntető végzést, valamint a másodfokú döntést hozó hatóságnak az első fokú döntést megsemmisítő és új eljárásra utasító végzését az (5) bekezdésben meghatározott időponttól számított huszonegy napon belül kell meghozni és gondoskodni a döntés közléséről. Ennél rövidebb határidőt bármely jogszabály, hosszabbat pedig törvény állapíthat meg. Ha e törvény valamely eljárási cselekmény teljesítésének vagy végzés meghozatalának határidejéről nem rendelkezik, a hatóság haladéktalanul, de legkésőbb nyolc napon belül gondoskodik arról, hogy az eljárási cselekményt teljesítse, vagy a végzést meghozza.</p>	<p>50. § [Az ügyintézési határidő]</p> <p>(1) Ha törvény eltérően nem rendelkezik, az ügyintézési határidő az eljárás megindulásának napján kezdődik.</p> <p>(2) Az ügyintézési határidő</p> <p>a) automatikus döntéshozatal esetén huszonnégy óra,</p> <p>b) sommás eljárásban nyolc nap,</p> <p>c) teljes eljárásban hatvan nap.</p> <p>(3) A (2) bekezdés c) pontjában meghatározott ügyintézési határidőnél hosszabb határidőt törvény, rövidebb határidőt jogszabály állapíthat meg.</p> <p>(6) Ha törvény vagy kormányrendelet valamely eljárási cselekmény teljesítésének határidejéről nem rendelkezik, a hatóság, az ügyfél és az eljárás egyéb résztvevője azonnal, de legkésőbb nyolc napon belül gondoskodik arról, hogy az eljárási cselekményt teljesítse, vagy a végzést meghozza.</p> <p><i>(Az ügyintézési határidő számítását a törvény az eljárás megindulásához köti, amit nyilvánvalóan az ügyintézési határidő megkezdődésének joghatásával is jár. Általános határidőként nyolc napot határoz meg a törvény, ha törvény vagy kormányrendelet külön nem rendelkezik.)</i></p>
(1a) A hatóság a sommás eljárásban az (5) bekezdésben meghatározott időpontot követően a határozatot azonnal, de legfeljebb nyolc napon belül meghozza, és gondoskodik a döntés közléséről.	8 nap
(1b) Automatikus döntéshozatal esetén az ügyintézési határidő egy nap.	24 óra
(2) Kiskorú ügyfél érdekeinek veszélyeztetettsége esetében, továbbá ha életveszéllyel vagy súlyos kárral fenyegető helyzet elhárítása indokolja, vagy ha a hatóság ideiglenes biztosítási intézkedést rendelt el, vagy ha a közbiztonság érdekében egyébként szükséges, az ügyet soron kívül kell elintézni.	<p>(8) Az ügyet soron kívül kell elintézni, ha</p> <p>a) a kiskorú ügyfél érdekeinek veszélyeztetettsége indokolja,</p> <p>b) életveszéllyel vagy súlyos kárral fenyegető helyzet elhárítása indokolja,</p> <p>c) a hatóság ideiglenes biztosítási intézkedést rendelt el, vagy</p> <p>d) a közbiztonság, a közrend vagy a nemzetbiztonság érdekében egyébként szükséges.</p> <p>(9) Ha a határidőből kevesebb mint tizenöt nap van hátra, a további eljárási cselekményeket soron kívül kell elvégezni.</p>

Ket.	Ákr.
<p>(3) Ha jogszabály ezt nem zárja ki, az ügyintézési határidőbe nem számít be:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) a hatásköri vagy illetékességi vita egyeztetésének, valamint az eljáró hatóság kijelölésének időtartama, b) a jogsegélyeljárás időtartama, továbbá a 36. § (2) bekezdése alapján adatnak a nyilvántartásból történő beszerzéséhez szükséges idő, c) a hiánypótlásra, illetve a tényállás tisztázásához szükséges adatok közlésére irányuló felhívástól az annak teljesítéséig terjedő idő, d) a szakhatóság eljárásának időtartama, e) az eljárás felfüggesztésének időtartama, f) a 70. § (1) bekezdésében szabályozott eljárás időtartama, g) a hatóság működését legalább egy teljes napra ellehetetlenítő üzemzavar vagy más elháríthatatlan esemény időtartama, h) a kérelem, a döntés és egyéb irat fordításához szükséges idő, i) a kérelmező ügyfelet az eljárási költség előlegezésére kötelező döntés közlésére irányuló intézkedéstől az annak teljesítéséig terjedő idő, j) a szakértői vélemény elkészítésének időtartama, k) a hatósági megkeresés vagy a döntés postára adásának napjától annak kézbesítéséig terjedő időtartam, valamint a hirdetményi, továbbá a kézbesítési meghatalmazott és a kézbesítési ügygondnok útján történő közlés időtartama, l) hatósági közvetítő kirendelése esetén a hatósági közvetítés időtartama, de legfeljebb nyolc nap. 	<p>(5) Az ügyintézési határidőbe nem számít be</p> <ul style="list-style-type: none"> a) az eljárás felfüggesztésének, szünetelésének és b) – ha függő hatályú döntés meghozatalának nincs helye – az ügyfél mulasztásának vagy késedelmének időtartama. <p><i>(Az ügyintézésbe be nem számítható eseteket a törvény szűkebb körben szabályozza, mint a Ket.)</i></p>
<p>(4) Ha a hatóság testületi szerv, a hatáskörébe tartozó ügyben az (1) bekezdésben meghatározott határidőn belül, vagy ha ez nem lehetséges, a határidő letelte utáni első testületi ülésen, legkésőbb azonban két hónapon belül határoz.</p>	<p>(7) Ha a hatóság testületi szerv, a hatáskörébe tartozó ügyben az ügyintézési határidőn belül, vagy ha ez nem lehetséges, a határidő letelte utáni első testületi ülésen határoz.</p>
<p>(5) Az ügyintézési határidő a kérelemnek az eljárásra hatáskörrel és illetékességgel rendelkező hatósághoz történő megérkezését követő napon, hivatalbóli eljárás esetén az első eljárási cselekmény elvégzésének napján kezdődik. Ezt a szabályt kell alkalmazni azokban az esetekben is, amikor a magyar hatóság eljárásának megindításához szükséges kérelmet nem magyar hatóságnál lehet benyújtani.</p>	<p>37. § (2) Az eljárás a kérelemnek az eljáró hatósághoz történő megérkezését követő napon indul.</p>
<p>(6) A fellebbezés elbírálására jogosult hatóság és a felügyeleti szerv eljárása esetén, valamint a megismételt eljárásban az ügyintézési határidő az ügy összes iratának az eljárásra jogosult hatósághoz érkezését követő napon kezdődik. A hatóság a felügyeleti szerv erre irányuló felhívására köteles az iratokat felterjeszteni.</p>	
<p>(8) A szakhatóság eljárására irányadó ügyintézési határidő tizenöt nap. Ennél rövidebb határidőt bármely jogszabály, hosszabbat pedig törvény állapíthat meg.</p>	

Ket.	Ákr.
	<p>(4) Az ügyintézési határidőn belül a döntés közlése iránt is intézkedni kell.</p> <p><i>(Az Ákr. az ügyintézési határidő számítása körében azok kezdő időpontját az eljárás megindulásához köti, így téve egyértelművé, hogy az eljárás megindulása az ügyintézési határidő megkezdődésének joghatásával is jár. Szakít a korábbi általános ügyintézési határidővel, és azt differenciáltan határozza meg:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> <i>– automatikus döntéshozatali eljárásban 24 óra,</i> <i>– sommás eljárásban nyolc nap,</i> <i>– teljes eljárásban hatvan nap,</i> <i>– általános határidőként nyolc napot határoz meg a törvény, ha valamely eljárási cselekmény teljesítésének vagy végzés meghozatalának határidejéről törvény vagy kormányrendelet külön nem rendelkezik.)</i>
<p>33/A. §</p> <p>(1) Ha a hatóság a rá irányadó ügyintézési határidőt az ügyfélnek és az eljárás egyéb résztvevőjének fel nem róható okból túllépi, köteles az ügyfél által az eljárás lefolytatásáért megfizetett illetéknek vagy díjnak megfelelő összeget, ha pedig az ügyintézés időtartama meghaladja az irányadó ügyintézési határidő kétszeresét, az ügyfél által az eljárás lefolytatásáért megfizetett illetéknek vagy díjnak megfelelő összeg kétszeresét az ügyfél részére visszafizetni.</p> <p>(2) A hatóság (1) bekezdés szerinti fizetési kötelezettségét nem érinti, ha az ügyfél az illeték vagy díj megfizetése alól részben vagy egészen mentesült; ilyen esetben a hatóság az összeget az ügyfél által meg nem fizetett rész arányában a központi költségvetésnek – az államháztartásért felelős miniszter által közzétett számlaszámra – fizeti meg. Ha az eljárás lefolytatásáért az eljárás megindítására irányuló kérelmet benyújtó ügyfél jogszabály alapján nem köteles illeték vagy díj fizetésére, úgy a hatóság az illetékekről szóló törvény szerinti általános tételű eljárási illetéknek megfelelő összeget, illetve ennek kétszeresét fizeti meg a központi költségvetésnek.</p> <p>(3) Az (1), illetve a (2) bekezdés szerinti összeget a hatóság saját költségvetése terhére a fizetési kötelezettséget megállapító döntés jogerőssé válásától számított nyolc napon belül fizeti vissza az ügyfél számára, illetve fizeti meg a központi költségvetésnek.</p>	<p>51. § [A határidő túllépése]</p> <p>Ha a hatóság</p> <ul style="list-style-type: none"> a) határidőben nem hoz függő hatályú döntést, b) az ügyintézési határidőt túllépi – és függő hatályú döntés meghozatalának nem volt helye –, vagy c) az automatikus döntéshozatal, vagy a sommás eljárás szabályait indokolatlanul mellőzi, az eljárás lefolytatásáért illetéknek vagy díjnak megfelelő összeget, ennek hiányában tízezer forintot megfizet a kérelmező ügyfélnek, aki mentesül az eljárási költségek megfizetése alól is. <p><i>(Az Ákr. szankcionálja az ügyintézési határidő túllépését, ugyanakkor e jogkövetkezmények alkalmazandók akkor is, ha a hatóság elmulasztja a függő hatályú döntés meghozatalára irányuló kötelezettségét, és akkor is, ha az automatikus döntéshozatali eljárás vagy a sommás eljárás szabályait indokolatlanul mellőzi.)</i></p>

Ket.	Ákr.
<p>65. § (1) A napokban vagy munkanapokban megállapított határidőbe nem számít bele a határidő kezdetére okot adó cselekmény vagy körülmény bekövetkezésének, továbbá a közlésnek, a kézbesítésnek, a hirdetmény kifüggesztésének és levételének a napja.</p> <p>(2) A hónapokban vagy években megállapított határidő azon a napon jár le, amely számánál fogva megfelel a kezdőnapnak, ha pedig ez a nap a lejárati hónapjában hiányzik, a hónap utolsó napján.</p> <p>(3) Ha a határidő utolsó napja olyan nap, amelyen a hatóságnál a munka szünetel, a határidő a legközelebbi munkanapon jár le.</p> <p>(4) A postán küldött beadvány és megkeresés előterjesztési ideje a postára adás napja.</p> <p>(6) A határozott naphoz kötött jogszerzés a nap kezdetén következik be. A határidő elmulasztása vagy a késedelem jogkövetkezményei a határidő utolsó napjának elteltével állnak be.</p> <p>(7) A határidőt kétség esetén megtartottnak kell tekinteni.</p> <p>(8) Jogszabály eltérő rendelkezése hiányában az üzemzavar időtartamát a határidők számítása szempontjából figyelmen kívül kell hagyni.</p>	<p>52. § [A határidő számítása]</p> <p>(1) A napokban megállapított határidőbe nem számít bele a határidő kezdetére okot adó cselekmény vagy körülmény bekövetkezésének, a közlésnek, a kézbesítésnek, a hirdetmény kifüggesztésének és levételének, valamint a közhírré tétel napja.</p> <p>(2) A hónapokban vagy években megállapított határidő azon a napon jár le, amely számánál fogva megfelel a kezdőnapnak, ha pedig ez a nap a lejárati hónapjában hiányzik, a hónap utolsó napján</p> <p>(3) Az órákban megállapított határidő az okot adó cselekményt követő óra első percében kezdődik.</p> <p>(4) Ha a határidő utolsó napja olyan nap, amelyen a hatóságnál a munka szünetel, a határidő – az ügyintézési határidő kivételével – a következő munkanapon jár le.</p> <p>(5) A postán küldött beadvány és megkeresés előterjesztési ideje a postára adás napja. A határozott naphoz kötött jogszerzés a nap kezdetén következik be. A határidő elmulasztása vagy a késedelem jogkövetkezménye a határidő utolsó napjának elteltével áll be.</p> <p>(6) A határidőt kétség esetén megtartottnak kell tekinteni.</p> <p><i>(A törvény fenntartja a minden eljárásjogban szereplő határidő-számítás intézményét; a napokban, hónapokban és években megállapított határidő mellett új elemként szabályozza az órákban megállapított határidő számítását.</i></p> <p><i>Az ügyintézési határidő abban az esetben is lejár, amennyiben annak utolsó napja olyan napra esik, amelyen a hatóságnál a munka szünetel.)</i></p>
IGAZOLÁSI KÉRELEM	26. IGAZOLÁSI KÉRELEM
<p>66. § (1) Aki az eljárás során valamely határnapot, határidőt önhibáján kívül elmulasztott, igazolási kérelmet terjeszthet elő.</p>	<p>53. § [Az igazolási kérelem előterjesztése]</p> <p>(1) Aki az eljárás során valamely határnapot, határidőt önhibáján kívül elmulasztott, igazolási kérelmet terjeszthet elő.</p>
<p>(2) Az igazolási kérelemről az a hatóság dönt, amelynek eljárása során a mulasztás történt. A fellebbezésre megállapított határidő elmulasztásával kapcsolatos igazolási kérelmet az első fokú döntést hozó hatóság, a keresetindításra megállapított határidő elmulasztásával kapcsolatos igazolási kérelmet a közigazgatási ügyekben eljáró bíróság bírálja el.</p>	<p>(2) Az igazolási kérelemről az a hatóság dönt, amelynek eljárása során a mulasztás történt. A jogorvoslatra megállapított határidő elmulasztásával kapcsolatos igazolási kérelmet a jogorvoslati kérelmet elbíráló szerv bírálja el.</p>
<p>(3) Ha a hatóság megtartotta az ügyfelek értesítésére és a határozat közlésére vonatkozó szabályokat, a fellebbezési határidő elmulasztása esetén nincs helye igazolási kérelemnek arra való hivatkozással, hogy az értesítés, illetve a határozat közlése nem postai kézbesítés útján történt. E rendelkezés megfelelően irányadó a bírósági felülvizsgálatot kezdeményező keresetindítással kapcsolatos igazolásra is.</p>	
<p>(4) Az igazolási kérelmet a mulasztásról való tudomszerzést vagy az akadály megszűnését követő nyolc napon belül, de legkésőbb az elmulasztott határnaptól vagy az elmulasztott határidő utolsó napjától számított hat hónapon belül lehet előterjeszteni.</p>	<p>(3) Az igazolási kérelmet a mulasztásról való tudomszerzést vagy az akadály megszűnését követően, de legkésőbb az elmulasztott határnaptól vagy a határidő utolsó napjától számított, az igazolni kívánt eljárási cselekményre előírt határidővel megegyező időtartamon, de legfeljebb negyvenöt napon belül lehet előterjeszteni.</p>

Ket.	Ákr.
(5) A határidő elmulasztása esetén az igazolási kérelemmel egyidejűleg pótolni kell az elmulasztott cselekményt is, amennyiben ennek feltételei fennállnak.	(4) A határidő elmulasztása esetén az igazolási kérelemmel egyidejűleg pótolni kell az elmulasztott cselekményt is, ha ennek feltételei fennállnak.
	(5) Az igazolási kérelem előterjesztése és a kérelem alapján megismételt eljárási cselekmény határidejének vagy határnapjának elmulasztása miatt nincs helye igazolásnak.
67. § (1) Ha a hatóság az igazolási kérelemnek helyt ad, az igazolási kérelmet benyújtó személyt eljárásjogi szempontból olyan helyzetbe kell hozni, mintha nem mulasztott volna. Ennek érdekében a hatóság a döntését módosítja vagy visszavonja, az eljárást megszüntető döntésének visszavonása esetén az eljárást folytatja, illetve egyes eljárási cselekményeket megismétel. A döntésnek az igazolási kérelem alapján történő módosítására vagy visszavonására nem irányadók a 114. §-ban meghatározott korlátozások.	54. § [Az igazolási kérelem elfogadásának joghatása] Ha a hatóság az igazolási kérelemnek helyt ad, az elmulasztott határnapot vagy határidőt megtartottnak tekinti, ezért, ha szükséges, a döntését módosítja vagy visszavonja, illetve egyes eljárási cselekményeket megismétel.
<p><i>Az Ákr. a Ket. korábbi jól bevált szabályait veszi át az igazolási kérelem kapcsán is, azonban néhány újítás tapasztalható:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - az igazolási kérelem előterjesztésére az adott eljárási cselekményre irányadó időtartam, de legfeljebb az elmulasztott határidőtől vagy határnaptól számított negyvenöt napon belül van lehetőség; - az igazolási kérelem előterjesztésének, valamint a kérelem alapján megismételt eljárási cselekmény határidejének elmulasztása miatt újabb igazolási kérelem nem terjeszthető elő; - minden, ügyvitelinek tekinthető, valamint az általános szabályokból levezethető rendelkezést elhagynak. 	
A SZAKHATÓSÁG KÖZREMŰKÖDÉSE	27. A SZAKHATÓSÁG KÖZREMŰKÖDÉSE
44. § (1) Törvény vagy kormányrendelet az ügyben érdemi döntésre jogosult hatóság számára előírhatja, hogy az ott meghatározott szakkérdésben más hatóság (a továbbiakban: szakhatóság) kötelező állásfoglalását kell beszereznie. A szakhatóság olyan szakkérdésben ad ki állásfoglalást, amelynek megítélése hatósági ügyként a hatáskörébe tartozik, ennek hiányában törvény vagy kormányrendelet annak vizsgálatát szakhatósági ügyként a hatáskörébe utalja.	55. § [A szakhatósági eljárás] (1) Törvény vagy a szakhatóságok kijelöléséről szóló kormányrendelet közérdeken alapuló kényszerítő indok alapján az ügyben érdemi döntésre jogosult hatóság számára előírhatja, hogy az ott meghatározott szakkérdésben és határidőben más hatóság (a továbbiakban: szakhatóság) kötelező állásfoglalását kell beszereznie. <i>(Az Ákr. egyszerűsíti a Ket.-ben szereplő szakhatósági eljárásra vonatkozó szabályokat. A törvény közérdeken alapuló kényszerítő indok alapján teszi lehetővé, hogy ágazati törvény vagy a törvény végrehajtására kiadott kormányrendelet szakhatósági közreműködést írjon elő.)</i>
(1a) Törvényben vagy kormányrendeletben meghatározott ügyekben és szempontok alapján a hatóság mérlegeli a szakhatóság megkeresését és maga dönt a szakkérdésben. Törvényben vagy kormányrendeletben meghatározott ügyekben és szempontok alapján a hatóság mellőzi a szakhatóság megkeresését. Ha a hatóság maga dönt a szakkérdésben, ehhez szakértőt nem rendelhet ki, és az adott szakkérdésre vonatkozó szakhatósági eljárásért illeték és díj nem kérhető. Ha mérlegelés esetén a hatóság úgy dönt, hogy megkeresi a szakhatóságot, a szakhatóság állásfoglalása kötelező a hatóságra nézve.	
(2) Törvény vagy kormányrendelet meghatározott szakkérdésben tudományos vagy szakmai testületet, illetve szakértői szervet jelölhet ki szakhatóságként.	

Ket.	Ákr.
(3) Ha e törvény eltérően nem rendelkezik, a szakhatóságra a hatóságra vonatkozó rendelkezéseket megfelelően alkalmazni kell.	55. § (2) Ha e törvény eltérően nem rendelkezik, a szakhatóságra a hatóságra, a szakhatóság állásfoglalására a döntésre vonatkozó rendelkezéseket megfelelően alkalmazni kell. Az ügyintézési határidőre vonatkozó rendelkezéseket csak az előzetes szakhatósági állásfoglalás esetén kell alkalmazni.
(4) Ha az ügyfél az alapeljárás illetékével vagy díjával egyidejűleg nem vagy csak részben fizeti meg a szakhatósági eljárásért fizetendő illetéket vagy díjat, a hatóság haladéktalanul – valamennyi szakhatóság tekintetében – hiánypótlásra szólítja fel. A hatóság akkor keresi meg a szakhatóságot, ha az ügyfél a hiánypótlást teljesítette.	
(5) Nem kell a szakhatóságot megkeresni, ha a hatóság tíz napon belül megállapítja, hogy a kérelmet a szakhatósági állásfoglalástól függetlenül el kell utasítani.	55. § (3) Nem kell a szakhatóságot megkeresni, ha a kérelmet vissza kell utasítani.
(6) A szakhatósági állásfoglalás tartalmára a határozat tartalmára vonatkozó szabályokat kell megfelelően alkalmazni azzal, hogy az állásfoglalás <ul style="list-style-type: none"> a) tartalmazza a szakhatóság megnevezését és a szakhatóság ügyintézőjének nevét is, b) rendelkező része tartalmazza a szakhatósági hozzájárulást, az egyedi szakhatósági előírást, feltéltelt vagy a hozzájárulás megtagadását, c) nem tartalmazza az eljárási költségek viseléséről szóló döntést. 	
(7) Ha a szakhatóság megállapítja, hogy állásfoglalása jogszabályt sért, állásfoglalását a hatóság határozatának vagy eljárást megszüntető végzésének jogerőre emelkedéséig egy alkalommal módosíthatja.	56. § [A szakhatósági állásfoglalás] (1) Ha a szakhatóság utóbb észleli, hogy állásfoglalása jogszabályt sért, állásfoglalását a hatóság határozatának vagy eljárást megszüntető végzésének véglegessé válásáig egy ízben módosíthatja.
(8) Ha törvény vagy kormányrendelet azt lehetővé teszi, az ügyfélnek az eljárás megindítása előtt – a szakhatósági eljárásért fizetendő illeték vagy díj megfizetése mellett – benyújtott kérelmére a szakhatóság a szakhatósági állásfoglalásra vonatkozó szabályok megfelelő alkalmazásával – az ügyfél meghatározott joga érvényesítésére irányuló eljárásban, törvényben vagy kormányrendeletben meghatározott időpontig felhasználható – előzetes szakhatósági állásfoglalást (a továbbiakban: előzetes szakhatósági hozzájárulás) ad ki. A hatóság a kérelemhez benyújtott előzetes szakhatósági hozzájárulást szakhatósági állásfoglalásként használja fel azzal, hogy a 44. § (7) bekezdése nem alkalmazható.	
(9) A szakhatóság előzetes szakhatósági hozzájárulása, állásfoglalása és végzései ellen önálló jogorvoslatnak nincs helye, az a határozat, illetve az eljárást megszüntető végzés elleni jogorvoslat keretében támadható meg.	55. § (4) A szakhatóság döntése az eljárást befejező döntés elleni jogorvoslat keretében támadható meg.

Ket.	Ákr.
<p>45. § (1) Törvény vagy kormányrendelet egyes ügyfajtákban kötelezheti a hatóságot és a szakhatóságot az engedélyezési feltételek egyeztetés útján való megállapítására; az egyeztetés módjáról és határidejéről a szakhatóságokat a szakhatósági megkeresés megküldésével kell értesíteni.</p> <p>(2) Ha a hatóság és a szakhatóság vagy a szakhatóságok egymással – egészben vagy részben – ellentétes egyedi előírást állapítanak meg vagy feltételt írnak elő, a hatóság és az érintett szakhatóságok álláspontjukról – ha törvény vagy kormányrendelet másként nem rendelkezik – a hatóság erre irányuló felhívásától számított nyolc napon belül egyeztetnek, és a szakhatóságok az egyeztetés eredményeként felülvizsgált állásfoglalásukat haladéktalanul közlik a hatósággal.</p>	<p>(5) A hatóság és a szakhatóság, valamint a szakhatóságok egymás között a kérelem teljesítésére vonatkozó feltételeket egyeztetés útján állapítják meg.</p>
<p>44. § (8) Ha törvény vagy kormányrendelet azt lehetővé teszi, az ügyfélnek az eljárás megindítása előtt – a szakhatósági eljárásért fizetendő illeték vagy díj megfizetése mellett – benyújtott kérelmére a szakhatóság a szakhatósági állásfoglalásra vonatkozó szabályok megfelelő alkalmazásával – az ügyfél meghatározott joga érvényesítésére irányuló eljárásban, törvényben vagy kormányrendeletben meghatározott időpontig felhasználható – előzetes szakhatósági állásfoglalást (a továbbiakban: előzetes szakhatósági hozzájárulás) ad ki. A hatóság a kérelemhez benyújtott előzetes szakhatósági hozzájárulást szakhatósági állásfoglalásként használja fel azzal, hogy a 44. § (7) bekezdése nem alkalmazható.</p> <p>(9) A szakhatóság előzetes szakhatósági hozzájárulása, állásfoglalása és végzése ellen önálló jogorvoslatnak nincs helye, az a határozat, illetve az eljárást megszüntető végzés elleni jogorvoslat keretében támadható meg.</p>	<p>57. § [Az előzetes szakhatósági állásfoglalás] Ha törvény vagy kormányrendelet nem zárja ki, az ügyfélnek az eljárás megindítása előtt benyújtott kérelmére a szakhatóság a szakhatósági állásfoglalásra vonatkozó szabályok megfelelő alkalmazásával előzetes szakhatósági állásfoglalást ad ki. A kérelemhez egy évnél nem régebbi előzetes szakhatósági állásfoglalás csatolható be, ha törvény vagy kormányrendelet más időtartamot nem állapít meg. A hatóság a kérelemmel benyújtott előzetes szakhatósági állásfoglalást szakhatósági állásfoglalásként használja fel.</p> <p><i>(Az Ákr. egyszerűbbé teszi az előzetes szakhatósági állásfoglalás kiadását, és annak felhasználási idejét általánosan egy évben jelöli meg, amelytől ágazati törvény vagy kormányrendelet eltérhet.)</i></p>
<p>45. § (4) A szakhatóság a szakhatósági állásfoglalásának figyelmen kívül hagyása vagy törvényben vagy kormányrendeletben előírt eljárásának mellőzése esetén az erről való tudomásszerzéstől számított nyolc napon belül egyeztet a hatósággal, ennek eredménytelensége esetén a hatóság felügyeleti szervénél felügyeleti eljárást kezdeményez. A felügyeleti szerv tizenöt napon belül dönt.</p>	<p>56. § (2) A szakhatóság mellőzése esetén az erről való tudomásszerzést követően egyeztet a hatósággal, ennek eredményéhez képest adja ki állásfoglalását. A szakhatóság az állásfoglalását a hatóság felügyeleti szervével is közli.</p>
IDÉZÉS	28. IDÉZÉS
<p>46. § (1) Azt, akinek személyes meghallgatása az eljárás során szükséges, a hatóság határnap vagy határidő megjelölésével arra kötelezi, hogy előtte vagy a megjelölt helyen jelenjen meg.</p>	<p>58. § [Az idézés általános szabályai] (1) Azt, akinek személyes meghallgatása az eljárás során szükséges, a hatóság kötelezi, hogy a megjelölt helyen és időpontban jelenjen meg. Ha az idézett személy kora, egészségi állapota vagy más méltányolható ok miatt a hatóság előtt nem képes megjelenni, az idézett személyt a tartózkodási helyén is meg lehet hallgatni.</p> <p><i>(Ez a szabályozás lehetőséget biztosít a hatóságnak arra, hogy ha az idézett személy kora, egészségügyi állapota, mozgásszervi fogyatékosága vagy más, méltányolható körülmény miatt szükséges, a hatóság előtt megjelenni nem képes személyt a lakóhelyén is meghallgathassa.)</i></p>

Ket.	Ákr.
(2) Az ügyfél a kérelmére indult eljárásban nem kötelezhető a megjelenésre, kivéve, ha a hatóság a) a kérelemre indult eljárást hivatalból folytatja, b) tárgyalást, közmeghallgatást vagy egyezségi kísérletet tart.	
(3) Az idézést – ha az ügy körülményeiből más nem következik – úgy kell közölni, hogy azt az idézett a megjelenésének megkönnyítése érdekében a meghallgatást megelőzően legalább öt nappal megkapja.	(2) Az idézést – ha az ügy körülményeiből más nem következik – úgy kell közölni, hogy arról az idézett a meghallgatást megelőzően legalább öt nappal értesüljön. <i>(Változást jelent a hatályos jogszabályi környezethez képest, hogy az idézést – egységesen az értesítésre vonatkozó szabályokkal – úgy kell közölni, hogy azt öt nappal korábban kapja meg az érintett.)</i>
(4) Az idézésben meg kell jelölni, hogy a hatóság az idézett személyt milyen ügyben és milyen minőségben kívánja meghallgatni. Az idézett személyt figyelmeztetni kell a megjelenés elmulasztásának következményeire.	(3) Az idézésben meg kell jelölni, hogy a hatóság az idézett személyt milyen ügyben és milyen minőségben kívánja meghallgatni. Az idézett személyt figyelmeztetni kell a megjelenés elmulasztásának következményeire.
(4a) Ha az idézett személy korlátozottan cselekvőképes, a hatóság a törvényes képviselőjét azzal a felhívással értesíti, hogy a megjelenéséről gondoskodják. Ha az idézett személy cselekvőképtelen, a hatóság törvényes képviselője útján idézi.	
(4b) Ha a (4a) bekezdés szerint idézett személy nem jelenik meg, és törvényes képviselője nem igazolja, hogy ez neki nem róható fel, a törvényes képviselő eljárási bírsággal sújtható.	
(5) Az idézésről szóló végzés szóban is közölhető.	
(6) Az idézés ellen nincs helye önálló jogorvoslatnak.	
47. § (1) A hatóság a székhelyén lakcímmel nem rendelkező személyt csak akkor idézheti a székhelyére, ha ezt jogszabály írja elő, vagy azt az érintett személy kéri, valamint, ha az eljáró hatóság székhelyét előnyösebben érheti el a meghallgatni kívánt személy, mint azt a legalsóbb fokú hatóságot, amelynek székhelyén lakik vagy tartózkodik; egyébként a hatóságnak a legalsóbb fokú hatóságot kell megkeresnie a személy meghallgatása végett.	59. § [Az idézés helye] (1) A hatóság az illetékességi területén lakóhellyel nem rendelkező személyt vagy székhellyel nem rendelkező szervezet törvényes képviselőjét akkor idézheti a székhelyére, ha a) ezt jogszabály írja elő, b) az idézés célja a tárgyaláson, egyeztetésen való részvétel, c) a megkeresés útján történő meghallgatás csorbítaná bármely ügyfél eljárási jogait, d) az idézni kívánt személy lakóhelyén nem működik olyan hatóság, amely megfelelő szakismeretek birtokában tudná elvégezni a szükséges eljárási cselekményt, vagy e) azt az idézett személy kéri. <i>(A korábbi szabályozáshoz képest az Ákr. pontosította, illetve kibővítette az idézés helyére vonatkozó korábbi szabályokat.)</i>
(2) Az (1) bekezdésben foglalt korlátozás nem alkalmazható arra az esetre, ha az idézés célja a tárgyaláson, egyeztetésen való részvétel, továbbá, ha a megkeresés útján történő meghallgatás csorbítaná az ügyfél (ügyfelek) eljárási jogait, illetve, ha az idézni kívánt személy lakcímén nem működik olyan hatóság, amely megfelelő szakismeretek birtokában tudná elvégezni a szükséges eljárási cselekményt.	

Ket.	Ákr.
(3) A fővárosban működő hatóság a főváros, a társulás pedig a társulás egész területéről idézhet.	(2) A fővárosban működő hatóság a főváros egész területéről idézhet.
(4) Ha az idézett személy kora, egészségügyi állapota, mozgásszervi fogyatékosága vagy más ok miatt a hatóság előtt nem képes megjelenni, az idézett személyt a tartózkodási helyén kell meghallgatni.	
<p>48. § (1) Az idézett személy köteles az idézésnek eleget tenni.</p> <p>(2) Ha az idézett személy az idézésnek nem tesz eleget, vagy meghallgatása előtt az eljárás helyéről engedély nélkül eltávozik, és távolmaradását előzetesen alapos okkal nem menti ki vagy nyolc napon belül megfelelően nem igazolja, továbbá, ha az idézésre meghallgatásra nem alkalmas állapotban jelenik meg, és ezt a körülményt nem menti ki, eljárási bírsággal sújtható. Nem sújtható bírsággal az idézett személy, ha az idézés nem volt szabályszerű.</p>	<p>60. § [Az idézett személy megjelenési kötelezettsége]</p> <p>(1) Ha az idézett személy</p> <p>a) a szabályszerű idézésnek nem tesz eleget, vagy meghallgatása előtt az eljárás helyéről engedély nélkül eltávozik, és távolmaradását előzetesen alapos okkal nem menti ki, vagy utólag megfelelően nem igazolja, vagy</p> <p>b) az idézésre, meghallgatásra alkalmatlan állapotban jelenik meg, és ezt a körülményt nem menti ki, eljárási bírsággal sújtható.</p> <p><i>(Fontos változást jelent, hogy a távolmaradás okának igazolására nyolc nap áll rendelkezésre az idézettek.)</i></p>
(3) Ha az idézett személy az idézésre nem jelent meg, és távolmaradását nem mentette ki, a rendőrség útján elővezetethető. Az elővezetés foganatosításához az ügyésznek a hatóság vezetője által kért előzetes hozzájárulása szükséges.	(2) Ha az idézett személy az idézésre nem jelent meg, és távolmaradását nem mentette ki, a rendőrség útján elővezetethető. Az elővezetés foganatosításához az ügyésznek a hatóság vezetője által kért előzetes hozzájárulása szükséges.
(4) Ha a hatóságnak tudomása van arról, hogy az elővezetni kívánt személy a Magyar Honvédség, a rendvédelmi szervek vagy a Nemzeti Adó- és Vámhivatal hivatásos állományú tagja, az elővezetés céljából az állományilletékes parancsnokot kell megkeresni.	(3) Ha a hatóságnak tudomása van arról, hogy az elővezetni kívánt személy a Magyar Honvédség tényleges állományú vagy a rendvédelmi szervek hivatásos állományú tagja, az elővezetés céljából az állományilletékes parancsnokot keresi meg.
(5) Ha az idézett személy igazolja a távolmaradásának vagy eltávozásának menthető indokát, vissza kell vonni az eljárási bírságot megállapító és az elővezetést elrendelő végzést.	(4) Ha az idézett személy igazolja a távolmaradásának vagy eltávozásának menthető indokát, a hatóság visszavonja az eljárási bírságot megállapító és az elővezetést elrendelő végzést.
(6) Ha jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet képviselője nem jelent meg az idézésre, és a képviselő nevét a vezető tisztségviselő a hatóság felhívására nem közli, a vezető tisztségviselő eljárási bírsággal sújtható. Az elővezetést a vezető tisztségviselővel szemben lehet alkalmazni.	(5) Ha jogi személy vagy egyéb szervezet szervezeti képviselője nem jelent meg az idézésre, és a képviselő nevét a törvényes képviselő a hatóság felhívására nem közli, a felhívott törvényes képviselő, illetve a jogi személy vagy egyéb szervezet eljárási bírsággal sújtható. Ebben az esetben az elővezetést a felhívott törvényes képviselővel szemben is alkalmazni lehet.
(7) Az elővezetés elrendelése ellen nincs helye önálló jogorvoslatnak.	
ÉRTESÍTÉS	29. ÉRTESÍTÉS ELJÁRÁSI CSELEKMÉNYRŐL
49. § (1) Ha a hatóság nem tartja szükségesnek az ügyfél idézését, köteles az ügyfelet a tanú és a szakértő meghallgatásáról, a szemléről és a tárgyalásról értesíteni azzal a tájékoztatással, hogy a meghallgatáson részt vehet, de megjelenése nem kötelező. Az értesítést – ha az ügy körülményeiből más nem következik – úgy kell közölni, hogy azt az ügyfél legalább öt nappal korábban megkapja.	61. § [Értesítés eljárási cselekményről]
	(1) Ha nem szükséges az ügyfél idézése, a hatóság az ügyfelet a tanú és a szakértő meghallgatásáról, a szemléről és a tárgyalásról értesíti azzal a tájékoztatással, hogy az eljárási cselekményen részt vehet, de megjelenése nem kötelező. Az értesítést – ha az ügy körülményeiből más nem következik – úgy kell közölni, hogy azt az ügyfél legalább öt nappal korábban megkapja.

Ket.	Ákr.
(2) Nincs helye az ügyfél értesítésének és zárt meghallgatást vagy szemlét kell tartani, ha a meghallgatandó tanú, szakértő vagy a szemletárgy birtokosa természetes személyazonosító adatainak és lakcímének zárt kezelését rendelték el, és a meghallgatás vagy szemle során a zártan kezelt adatok védelme nem biztosítható.	
(3) A szakhatóságot – ha az a feladat- és hatáskörét érinti – a tanú és a szakértő meghallgatásáról, a szemléről, a tárgyalásról és a közmeghallgatásról legalább öt nappal korábban értesíteni kell.	(2) A szakhatóságot – ha az a feladat- és hatáskörét érinti – az eljárási cselekményről legalább öt nappal korábban értesíteni kell. <i>(Változást jelent a hatályos jogszabályi környezethez képest, hogy az értesítést úgy kell közölni, hogy azt öt nappal korábban kapja meg az érintett.)</i>
(4) Ha jogszabály lehetővé teszi, az ügyfél személyesen is értesíthető.	
A TÉNYÁLLÁS TISZTÁZÁSA	30. A TÉNYÁLLÁS TISZTÁZÁSA
50. § (1) A hatóság köteles a döntéshozatalhoz szükséges tényállást tisztázni. Ha ehhez nem elegendőek a rendelkezésre álló adatok, bizonyítási eljárást folytat le.	62. § [A tényállás tisztázása] (1) Ha a döntéshozatalhoz nem elegendőek a rendelkezésre álló adatok, a hatóság bizonyítási eljárást folytat le.
(2) Törvény vagy kormányrendelet a tényállás tisztázása és az ügyfél jogának, jogos érdekének védelme és előmozdítása érdekében az eljárás és a hatósági ellenőrzés során együttműködési kötelezettséget írhat elő a feladat- és hatáskörükben érintett hatóságok részére. Az együttműködés formája lehet különösen a hatóságok közötti egyeztetés, valamint az ellenőrzési tevékenység összehangolása. A hatóság eljárási kötelezettségét nem érinti, ha a törvény vagy kormányrendelet alapján együttműködésre kötelezett másik hatóság e kötelezettségét elmulasztja, a hatóság azonban köteles a mulasztó hatóság felügyeleti szervét, ennek hiányában vezetőjét a mulasztásról tájékoztatni.	
(3) A hatóság által hivatalosan ismert és a köztudomású tényeket nem kell bizonyítani.	(3) A hatóság által hivatalosan ismert és a köztudomású tényeket nem kell bizonyítani. <i>(A tényállás tisztázásának korábbi, Ket.-ben megjelölt általános szabályai jelentős mértékben nem változtak.)</i>
(4) A hatósági eljárásban olyan bizonyíték használható fel, amely alkalmas a tényállás tisztázásának megkönnyítésére. Bizonyíték különösen: az ügyfél nyilatkozata, az irat, a tanúvallomás, a szemléről készült jegyzőkönyv, a szakértői vélemény, a hatósági ellenőrzésen készült jegyzőkönyv és a tárgyi bizonyíték.	(2) A hatósági eljárásban minden olyan bizonyíték felhasználható, amely a tényállás tisztázására alkalmas. Nem használható fel bizonyítékként a hatóság által, jogszabálysértéssel megszerzett bizonyíték. (Az Ákr. már megtiltja, hogy bizonyítékként használják fel a hatóság által jogszabálysértéssel szerzett bizonyítékokat. Nem sorolja fel viszont még példálózó jelleggel sem a bizonyítási eszközöket.)

Ket.	Ákr.
<p>(5) A hatóság szabadon választja meg az alkalmazandó bizonyítási eszközt. Törvény előírhatja, hogy a hatóság a határozatát kizárólag valamely bizonyítási eszközre alapozza, továbbá jogszabály meghatározott ügyekben kötelezővé teheti valamely bizonyítási eszköz alkalmazását, illetve előírhatja valamely szerv véleményének a kikérését.</p> <p>(6) A hatóság a bizonyítékokat egyenként és összességükben értékeli, és az ezen alapuló meggyőződése szerint állapítja meg a tényállást.</p>	<p>(4) A hatóság szabadon választja meg a bizonyítás módját, és a rendelkezésre álló bizonyítékokat szabad meggyőződése szerint értékeli.</p> <p>(5) Törvény vagy kormányrendelet közérdeken alapuló kényszerítő indok alapján, meghatározott ügyekben kötelezővé teheti valamely okirat vagy más irat bizonyítási eszközként történő alkalmazását.</p> <p><i>(Megállapítja azokat a szempontokat, melyek alapján az ágazati joganyag szigorú bizonyítást írhat elő okirat vagy egyéb irat felhasználására vonatkozóan, azonban az egyéb bizonyítékok esetében a törvény nem határozza meg még példálózva sem azok körét. Ezzel egyfelől az ágazati szabályozásnak, másfelől a jogalkalmazóknak enged teret a bizonyítás és a tényállás tisztázása alapelveinek érvényre juttatásában. Ezen túlmenően nem ad általános felhatalmazást arra, hogy ágazati jogszabály kötelezően előírja valamely bizonyítási eszköz alkalmazását, illetve hogy törvény kötelezővé tegye, hogy a hatóság a határozatát kizárólag valamely bizonyítási eszközre alapozza.)</i></p>
<p>AZ ÜGYFÉL NYILATKOZATA, ADATSZOLGÁLTATÁSI KÖTELEZETTSÉGE</p>	<p>31. AZ ÜGYFÉL NYILATKOZATA</p>
<p>51. § (1) Az ügyfélnek joga van ahhoz, hogy az eljárás során nyilatkozatot tegyen, vagy a nyilatkozattételt megtagadja.</p>	<p>63. § <i>[Az ügyfél nyilatkozata]</i> Ha a tényállás tisztázása azt szükségessé teszi, a hatóság az ügyfelet nyilatkozattételre hívhatja fel.</p> <p><i>(A törvény az ügyfél nyilatkozatának szerepét, súlyát megnöveli. Egyes esetekben a nyilatkozat elsődleges bizonyítási eszközzé válhat. A Ket.-tel ellentétben – amely ezt csak az irat tekintetében engedi meg – a törvény általános jelleggel lehetővé teszi, hogy a bizonyítékot az ügyfél nyilatkozatával pótolhassa, amennyiben annak beszerzése nem lehetséges.)</i></p>
<p>(2) Ha a tényállás tisztázása azt szükségessé teszi, a hatóság az ügyfelet nyilatkozattételre hívhatja fel. Ha az ügyfél a kérelmére indult eljárásban a hatóság felhívására nem nyilatkozik, a hatóság a rendelkezésre álló adatok alapján dönt, vagy a 31. § (2) bekezdése alapján megszünteti az eljárást.</p>	
<p>(2a) Ha az ügyfél cselekvőképtelen, személyes nyilatkozattételre csak akkor hívható fel, ha a nyilatkozatától várható bizonyíték más módon nem pótolható és ehhez a törvényes képviselője hozzájárul. A cselekvőképtelen személyt indokolt esetben a lakcímén kell meghallgatni.</p>	
<p>(2b) Ha jogszabály másként nem rendelkezik, az, aki korlátozottan cselekvőképes vagy szellemi, valamint egyéb állapota miatt korlátozottan képes megítélni a nyilatkozattétel jelentőségét, nyilatkozattételre csak akkor hívható fel, ha nyilatkozatot kíván tenni és a törvényes képviselője ehhez hozzájárul.</p>	

Ket.	Ákr.
(2c) A nyilatkozat megtételére cselekvőképtelen vagy korlátozottan cselekvőképes ügyfél esetén csak a törvényes képviselő jelenlétében kerülhet sor. Írásbeli nyilatkozat esetén a törvényes képviselő a nyilatkozatot aláírja.	
(2d) Ha az ügyfél és törvényes képviselője között érdekellentét van, a gyámhatóság eseti gondnokot vagy eseti gyámot rendel ki az ügyfél részére. Ha az ügyfél a törvényes képviselőjével szemben terjeszt elő kérelmet, az érdekellentét fennállását meg kell állapítani.	
(3) Törvény vagy kormányrendelet kötelezővé teheti, hogy a hivatalból folytatott eljárásban az ügyfél – a kérelemre indult eljárásban az ellenérdekű ügyfél – a hatóság erre irányuló felhívására közölje az érdemi döntéshez szükséges adatokat, és jogkövetkezményeket állapíthat meg az adatszolgáltatási kötelezettség elmulasztása vagy valótlan adatok közlése esetére.	<p>105. § [Az ügyfél adatszolgáltatási kötelezettsége a hivatalbóli eljárásban]</p> <p>(1) A hivatalbóli eljárásban az ügyfél a hatóság erre irányuló felhívására köteles közölni az érdemi döntéshez szükséges adatokat. Törvény vagy kormányrendelet jogkövetkezményeket állapíthat meg az adatszolgáltatási kötelezettség elmulasztása vagy valótlan adatok közlése esetére.</p> <p><i>(Újdonság, hogy a törvény csupán a hivatalbóli eljárásokban teszi lehetővé – itt azonban főszabállyá téve – az ügyfél adatszolgáltatásra történő kötelezését. Lásd bővebben a hivatalbóli eljárásnál.)</i></p>
(4) A törvényen vagy kormányrendeleten alapuló adatszolgáltatást hivatalból folytatott eljárásban az ügyfél, illetve kérelemre indult eljárásban az ellenérdekű ügyfél akkor tagadhatja meg, ha <ul style="list-style-type: none"> a) nem kapott felmentést a minősített adatra vonatkozó titoktartási kötelezettség alól, b) nyilatkozatával saját magát vagy hozzátartozóját bűncselekmény elkövetésével vádolná, vagy c) az ügyfél, illetve az ellenérdekű ügyfél médiatartalom-szolgáltató, vagy vele munkaviszonyban vagy munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban álló személy, és nyilatkozatával a számára a médiatartalom-szolgáltatói tevékenységgel összefüggésben információt átadó személy kiletét felfedné. 	(2) Az adatszolgáltatást az ügyfél akkor tagadhatja meg, ha arra a tanúvallomást megtagadhatná.
(4a) A (4) bekezdés c) pontjában foglalt mentesség az annak alapjául szolgáló jogviszony megszűnése után is fennmarad	
(4b) Az ügyfelet vagy az ellenérdekű ügyfelet a (4) bekezdés c) pontjára hivatkozása ellenére adatszolgáltatásra kötelező végzés ellen önálló fellebbezésnek van helye.	
(5) Az ügyfél vagy képviselője, ha más tudomása ellenére az ügy szempontjából jelentős valótlan tényt állít, illetve ha a (3) bekezdés szerinti kötelező adatszolgáltatás körében a (4) bekezdésben foglalt ok hiányában adatszolgáltatási kötelezettségét nem teljesíti, az ügy eldöntése szempontjából jelentős tényt elhallgat, vagy valótlan adatot szolgáltat, eljárási bírsággal sújtható.	<p>64. § [Az ügyfél nyilatkozatának kiemelt szerepe]</p> <p>(2) Ha az ügyfél vagy képviselője más tudomása ellenére az ügy szempontjából jelentős adatot valótlanul állít vagy elhallgat – ide nem értve, ha vele szemben a 66. § (2) bekezdésében vagy (3) bekezdés b) és c) pontjában meghatározott ok áll fenn –, illetve ha a kötelező adatszolgáltatás körében a 105. § (2) bekezdésében foglalt ok hiányában adatszolgáltatási kötelezettségét nem teljesíti, eljárási bírsággal sújtható.</p>

Ket.	Ákr.
(6) A hatóság köteles az ügyfelet a nyilatkozattétellel, illetve adatszolgáltatási kötelezettséggel kapcsolatos jogairól tájékoztatni és kötelességeire, valamint a kötelezettségek elmulasztásának jogkövetkezményeire figyelmeztetni.	(3) A hatóság az (1) bekezdés szerinti esetben figyelmezteti az ügyfelet jogaira, kötelességeire és a hamis, hamisított vagy valótlan tartalmú bizonyíték szolgáltatásának jogkövetkezményeire.
	<p>64. § [Az ügyfél nyilatkozatának kiemelt szerepe]</p> <p>(1) Ha jogszabály nem zárja ki, az ügyfél a nyilatkozatával pótolhatja a hiányzó bizonyítékot, ha annak beszerzése nem lehetséges.</p> <p><i>(A Ket.-tel ellentétben – amely ezt csak az irat tekintetében engedi meg – a törvény általános jelleggel lehetővé teszi, hogy a bizonyítékot az ügyfél nyilatkozatával pótolhassa, amennyiben annak beszerzése nem lehetséges.)</i></p>
IRAT	32. IRAT
52. § (1) A hatóság a tényállás megállapítása céljából felhívhatja az ügyfelet okirat vagy más irat bemutatására, vagy ezek beszerzése érdekében a 26. § (1) bekezdésének c) pontja alapján más szervet is megkereshet.	<p>65. § [Az iratra vonatkozó szabályok]</p> <p>(1) A hatóság, ha a tényállás tisztázása során szükséges, és az az Eüsztv. alapján nem szerezhető be – a 36. § (2) bekezdésben meghatározottak kivételével – felhívhatja az ügyfelet okirat vagy más irat bemutatására.</p> <p><i>(Az Ákr. újítása, hogy irat bemutatására abban az esetben lehet kötelezni az ügyfelet, amennyiben annak beszerzése az elektronikus ügyintézés szabályai szerint nem lehetséges, továbbá rögzíti a törvény, hogy az ügyfél jogosult másolati példányban benyújtani az adott okiratot, amennyiben nyilatkozik arról, hogy az az eredetivel mindenben megegyezik.)</i></p>
(2) A külföldön kiállított közokirat, illetőleg a külföldi bíróság, közigazgatási szerv, közjegyző vagy egyéb közhitelességgel felruházott személy által hitelesített magánokirat – hacsak az ügyfajta-ra vonatkozó jogszabályból, nemzetközi szerződésből, illetve viszonyossági gyakorlatból más nem következik – a magyar törvény szerinti bizonyító erővel csak akkor rendelkezik, ha azt a kiállítás helye szerinti államban működő magyar külképviseleti hatóság diplomáciai felülhitelesítéssel látta el. A nem magyar nyelven kiállított okirat – ha az ügyfajta-ra vonatkozó jogszabály másként nem rendelkezik – csak hiteles magyar fordítással ellátva fogadható el.	<p>(3) Ha a külföldön kiállított közokirat eredetiségével vagy tartalmával kapcsolatban kétség merül fel, a hatóság felhívja az ügyfelet felülhitelesített külföldön kiállított közokirat bemutatására.</p> <p><i>(A külföldön kiállított közokirat felülhitelesítését sem általános jelleggel követeli meg az Ákr., hanem azt a hatóság akkor kérheti, ha a közokirat eredetiségével vagy tartalmával kapcsolatban kételye merül fel.)</i></p>
(3) A nem magyar nyelven kiállított irat – ha az ügyfajta-ra vonatkozó jogszabály másként nem rendelkezik – csak hiteles magyar fordítással ellátva fogadható el, de az aránytalanul nehezen beszerezhető irat helyett az ügyfél a bizonyítani kívánt tényről nyilatkozatot tehet. Ilyen esetben az ügyfelet tájékoztatni kell a valótlan tartalmú nyilatkozattételének jogkövetkezményéről.	<p>(4) Ha az ügyfél a nem magyar nyelven kiállított irat mellé annak magyar nyelvű hiteles fordítását is csatolja, a hatóság azt a fordítás szerinti tartalommal fogadja el.</p>
	<p>(2) Ha törvény vagy kormányrendelet másként nem rendelkezik, az ügyfél az iratot másolatban is benyújthatja, ha nyilatkozik arról, hogy az az eredetivel mindenben megegyezik.</p>

Ket.	Ákr.
TANÚ ÉS HATÓSÁGI TANÚ	33. TANÚ
53. § (1) Az ügyre vonatkozó tény tanúval is bizonyítható.	66. § [A tanúra vonatkozó általános szabályok]
(2) A tanúként megidézett személy köteles a meghallgatása végett megjelenni és – a (3) bekezdés <i>b)</i> pontjában, továbbá a (4) és (6) bekezdésben meghatározott kivétellel – tanúvallomást tenni.	(1) A tanúként idézett személy – az e törvényben meghatározott kivétellel – köteles tanúvallomást tenni.
(3) Tanúként nem hallgatható meg <i>a)</i> az, akitől nem várható bizonyítékként értékelhető vallomás, <i>b)</i> védett adatnak minősülő tényről az, aki nem kapott felmentést a titoktartás alól az arra jogosított szervtől vagy személytől.	(2) Tanúként nem hallgatható meg <i>a)</i> az, akitől nem várható bizonyítékként értékelhető vallomás, <i>b)</i> védett adatnak minősülő tényről az, aki nem kapott felmentést a titoktartás alól.
(4) A tanúvallomás megtagadható, ha <i>a)</i> a tanú az ügyfelek valamelyikének hozzátartozója, <i>b)</i> a tanú vallomásával saját magát vagy hozzátartozóját bűncselekmény elkövetésével vádolná, vagy <i>c)</i> a tanú médiatartalom-szolgáltató, vagy vele munkaviszonyban vagy munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban álló személy, és a tanúvallomásával a számára a médiatartalom-szolgáltatói tevékenységgel összefüggésben információt átadó személy kilétét felfedné.	(3) A tanú a vallomástételt megtagadhatja, ha <i>a)</i> bármelyik ügyfél Ptk. szerinti hozzátartozója (a továbbiakban: hozzátartozó), <i>b)</i> vallomásával saját magát vagy hozzátartozóját bűncselekmény elkövetésével vádolná, <i>c)</i> a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló törvény szerinti médiatartalom-szolgáltató (a továbbiakban: médiatartalom-szolgáltató), vagy vele munkaviszonyban vagy munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban álló személy – a jogviszonya megszűnése után is –, és a tanúvallomásával a számára a médiatartalom-szolgáltatói tevékenységgel összefüggésben információt átadó személy kilétét felfedné, vagy <i>d)</i> diplomáciai mentességben részesülő személy.
(4a) Cselekvőképtelen személyt csak akkor lehet tanúként meghallgatni, ha a vallomásától várható bizonyíték mással nem pótolható és ehhez a törvényes képviselője hozzájárul. Meghallgatása esetén a hamis tanúzás következményeire való figyelmeztetést a hatóság mellőzi. A cselekvőképtelen személyt indokolt esetben a laccímén kell meghallgatni.	
(4b) Ha jogszabály másként nem rendelkezik az, aki korlátozottan cselekvőképes vagy szellemi, valamint egyéb állapota miatt korlátozottan képes megítélni a tanúvallomás megtagadásának jelentőségét, tanúként csak akkor hallgatható meg, ha vallomást kíván tenni és a törvényes képviselője ehhez hozzájárul.	
(4c) A cselekvőképtelen és a korlátozottan cselekvőképes tanú meghallgatását csak a tanú törvényes képviselőjének jelenlétében lehet lefolytatni.	
(4d) Ha a tanú és a törvényes képviselő között érdekellentét van, a gyámhatóság eseti gondnokot vagy eseti gyámot rendel ki.	
(5) Nem használható fel bizonyítékként a (3), valamint a (4a)–(4d) bekezdésben, továbbá az 54. § (5) és (6) bekezdésében foglalt rendelkezés megsértésével felvett tanúvallomás, továbbá az olyan tanúvallomás, amelynek megtétele előtt a tanút nem figyelmeztették a (4) bekezdésben meghatározott jogára.	
(6) Törvényben meghatározott esetek kivételével a diplomáciai mentességben részesülő személy nem köteles tanúvallomást tenni.	

Ket.	Ákr.
(7) Ha a tanú a (2) bekezdés szerinti kötelezettségének a következményekre való figyelmeztetés ellenére nem tesz eleget, eljárási bírsággal sújtható.	
(8) A (4) bekezdés c) pontjában foglalt mentesség az annak alapjául szolgáló jogviszony megszűnése után is fennmarad.	
54. § (1) A meghallgatás kezdetén meg kell állapítani a tanú személyazonosságát. A tanúnak nyilatkoznia kell arról, hogy az ügyfelekkel milyen viszonyban van, nem elfogult-e. A tanú esetleges elfogultságát megalapozó tényt a nyilatkozat alapján a jegyzőkönyvben rögzíteni kell. A tanút figyelmeztetni kell jogaira, kötelességeire és a hamis tanúzás jogkövetkezményeire.	67. § [A tanú meghallgatás] (1) A meghallgatás kezdetén a hatóság megállapítja a tanú személyazonosságát. A hatóság felhívja a tanút, hogy nyilatkozzon arról, hogy az ügyfelekkel milyen viszonyban van, és elfogult-e, egyúttal figyelmezteti jogaira, kötelességeire és a hamis tanúzás jogkövetkezményeire is.
(2) A még meg nem hallgatott tanú nem lehet jelen az ügyfél, más tanú és a szakértő meghallgatásakor.	(2) A még meg nem hallgatott tanú nem lehet jelen az ügyfél, más tanú és a szakértő meghallgatásakor.
(3) Ha a hatóság a tanút tárgyaláson kívül hallgatja meg, a meghallgatásra a tárgyalás szabályait kell megfelelően alkalmazni.	(3) A meghallgatásra a tárgyalás szabályait kell alkalmazni akkor is, ha a hatóság a tanút tárgyaláson kívül hallgatja meg.
(4) A tanú meghallgatásán nem lehet jelen az ügyfél és az eljárás egyéb résztvevője, ha a tanú védett adatról tesz vallomást, továbbá ha elrendelték a tanú természetes személyazonosító adatainak és lakcímének zárt kezelését.	(4) A tanú meghallgatásán nem lehet jelen az ügyfél és az eljárás egyéb résztvevője, ha a tanú védett adatról tesz vallomást, vagy ha elrendelték a tanú természetes személyazonosító adatainak és lakcímének zárt kezelését.
(5) A hatóság engedélyezheti, hogy a tanú a meghallgatását követően vagy helyette írásban tegyen tanúvallomást. Ebben az esetben a tanú a vallomását saját kezűleg leírja és aláírja, vagy a tanúnak a más módon leírt vallomását bíró vagy közjegyző hitelesíti. Cselekvőképtelen vagy korlátozottan cselekvőképes tanú esetén a törvényes képviselő, érdekelletét esetén az eseti gondnok vagy eseti gyám is aláírja az írásbeli tanúvallomást. Az írásbeli tanúvallomás megtétele nem zárja ki, hogy a tanút meghallgatása céljából a hatóság idézze.	(5) A hatóság engedélyezheti, hogy a tanú a meghallgatását követően vagy helyette írásban tegyen tanúvallomást.
(6) Ha a tanú meghallgatása nélkül vagy a meghallgatását követően írásban tesz tanúvallomást, az írásbeli tanúvallomásból ki kell tűnnie, hogy a tanú a vallomást a vallomástétel akadályainak, valamint a hamis tanúzás következményeinek ismeretében tette meg. Erre a tanút a hatóság az írásbeli tanúvallomás megtételének engedélyezésével egyidejűleg, a vallomástétel akadályainak és a hamis tanúzás következményeinek ismertetésével figyelmezteti.	(6) Ha a tanú meghallgatás nélkül vagy a meghallgatását követően írásban tesz tanúvallomást, az írásbeli tanúvallomásból ki kell tűnnie, hogy a tanú a vallomást a vallomástétel akadályainak, valamint a hamis tanúzás következményeinek ismeretében tette meg. Erre a tanút a hatóság az írásbeli tanúvallomás megtételének engedélyezésével egyidejűleg, a vallomástétel akadályainak és a hamis tanúzás következményeinek ismertetésével figyelmezteti.
<i>Az Ákr. nem változtat a tanú meghallgatásának szabályain, mindössze apróbb pontosításokat eszközöl.</i>	

3. A HATÓSÁG DÖNTÉSEI

Ket.	Ákr.
A HATÓSÁG DÖNTÉSEI	A HATÓSÁG DÖNTÉSEI
	<p><i>[A közigazgatási hatósági döntésekkel összefüggésben meg kell jegyezni, hogy azok általános fogalma nem változott. Egy ponton található bizonytalanságra okot adó, alapvetően a Kp. új rendszeréből fakadó körülményt. Bár az Ákr. a hatósági ügy fogalmából is egyértelműen következik, hogy a közszolgálati, valamint az egyéb munkajogi kérdésekben hozott döntések – akkor is, ha arra a külön törvény a „határozat” megjelölést alkalmazza – nem minősülnek közigazgatási hatósági döntésnek, így azokra az Ákr. rendelkezéseit nem lehet alkalmazni. Mindezek ellenére – a közigazgatási cselekmény fogalmára figyelemmel – 2018. január 1-jétől a közszolgálati jogviták a Kp. 4. § (1) bekezdése alapján közigazgatási jogvitáknak minősülnek, így azokban a Kp. szerinti eljárásban a közigazgatási ügyekben eljáró bíróság jár el, azonban ettől a fenti döntések nem váltak hatósági döntéssé, azonban a bíróságok továbbra is a közszolgálati jog rendelkezéseit fogják alkalmazni.]</i></p>

Ket.	Ákr.
<p>71. § (1) A hatóság – az (5) és (6) bekezdésben meghatározott kivétellel – az ügy érdemében határozatot hoz, az eljárás során felmerült minden más kérdésben végzést bocsát ki.</p> <p>(2) Törvény vagy kormányrendelet eltérő rendelkezése hiányában, ha az ügyfél kérelme jog megszerzésére irányul és ellenérdekű ügyfél az első fokú eljárásban nem vett részt,</p> <p>a) az ügyfelet megilleti a kérelmezett jog gyakorlása, ha a hatóság az előírt határidőben nem hoz döntést és a kérelmezett jog gyakorlásáról szóló rendelkezést tartalmazó függő hatályú döntés meghozatalának nem volt helye,</p> <p>b) a szakhatóság hozzájárulását megadottnak kell tekinteni, ha a szakhatóság az előírt határidőn belül nem ad ki állásfoglalást.</p> <p>(3) <i>Hatályon kívül helyezve</i></p> <p>(4) A (2) bekezdésben szabályozott esetekben a megszerzett jogot rá kell vezetni a kérelemre, továbbá – kérelemre – annak az ügyfél birtokában levő másolati példányára, vagy a hatóságnál levő példányról az ügyfél részére másolatot kell kiadni.</p> <p>(5) A hatóság mellőzi a határozathozatalt, ha az eljárás a jogszabályban meghatározott jogosultak pénzbeli ellátásának mérlegelés nélkül a jogszabályban meghatározott mértékre történő emelésére irányul.</p> <p>(6) A hatóság mellőzi a határozathozatalt, ha jogszabályban biztosított jogosultság gyakorlásának kizárólag az ügyfél erre irányuló kérelmének benyújtása a feltétele. A hatóság az ügyfél kérelmére igazolja, hogy az ügyfél a kérelem benyújtásától a jogszabályban biztosított jogát jogszerűen gyakorolja.</p> <p>(7) <i>Hatályon kívül helyezve</i></p>	<p>80. § <i>[A döntés formái]</i></p> <p>(1) A döntés határozat vagy végzés. A hatóság – a (4) bekezdésben meghatározott kivétellel – az ügy érdemében határozatot hoz, az eljárás során hozott egyéb döntések végzések.</p> <p>(2) Az ügyfelet megilleti a kérelmezett jog gyakorlása, ha a hatóság az ügyintézési határidőn belül mellőzi a határozathozatalt (jogszerű hallgatás). Jogszerű hallgatásnak van helye, ha</p> <p>a) automatikus döntéshozatali eljárásban intézhető ügyben törvény vagy kormányrendelet nem zárja ki,</p> <p>b) sommás eljárásban intézhető ügyben törvény vagy kormányrendelet így rendelkezik,</p> <p>c) teljes eljárásban törvény vagy kormányrendelet így rendelkezik, továbbá nincs helye függő hatályú döntés meghozatalának, és az ügyben nincs ellenérdekű ügyfél.</p> <p>(3) A jogszerű hallgatás esetén a hatóság a megszerzett jogot rávezeti a kérelemre, és annak az ügyfél birtokában levő másolati példányára, vagy a hatóságnál levő példányról az ügyfél részére másolatot ad ki.</p> <p>(4) Ha az eljárás a jogszabályban meghatározott jogosultak pénzbeli ellátásának mérlegelés nélkül a jogszabályban meghatározott mértékre történő emelésére irányul, a hatóság mellőzi a határozathozatalt.</p> <p><i>[Az Ákr. 80. § (1) bekezdése alapján – a Ket. 71. §-ával megegyezően – az Ákr. hatálya alá tartozó döntéseknek két fajtáját különböztethetjük meg: a határozatot és a végzést. A határozat és a végzés fogalma alapvetően megegyezik a Ket.-ben foglaltakkal. Az Ákr. jelentős eltérése, hogy a Ket.-tel ellentétben nem tartalmaz általános szabályokat az úgynevezett határozatjellegű okiratokkal kapcsolatban. Az Ákr. 8. § (3) bekezdésére figyelemmel ezek a jogintézmények továbbra is jelen vannak a különféle, kiegészítő eljárási szabályokban. Ennek megfelelően több jogszabály elrendeli, hogy a hatóság a döntését az erre a célra rendszeresített okiraton adja ki (ilyen például az útlevel). Ebben az esetben ez az okirat is határozatnak minősül, bár formailag különbözik a többi érdemi határozattól (határozatjellegű okirat).</i></p>

Ket.	Ákr.
<p><i>Az Ákr. alapján a hatóság jogszerű hallgatásának az az eset tekintendő, amikor az ügyfelet megilleti a kérelmezett jog gyakorlása, mivel a hatóság az ügyintézési határidőn belül mellőzi a határozathozatalt. Azaz a jogszerű hallgatás esetére csak és kizárólag jogot megállapító (jogosító) hatósági eljárásokban kerülhet sor. Hivatalbóli eljárások esetében, valamint olyan, kérelemre indult eljárásokban, ahol kötelezettség megállapítására is sor kerülhet, a jogszerű hallgatás alkalmazása nem merülhet fel. A jogszerű hallgatás eseteit az Ákr. differenciáltan, eljárási fajtánként (Ákr. 39. §) eltérően szabályozza. Így ha a jogszabály automatikus döntéshozatali eljárást intézményesít, akkor törvénynek vagy kormányrendeletnek kell rendelkeznie arról, hogy az ügyintézési határidő elmulasztása ne alapozza meg a kérelmet benyújtó ügyfél esetében a joggyakorlást. Sommás eljárásban jogszabályi rendelkezés hiányában az ügyintézési határidőben történő döntés elmaradása nem keletkeztet automatikusan jogot. A teljes eljárás esetén – figyelemmel a bizonyításra és a hatóság mulasztása és hallgatása elleni sajátos jogvédelmi eszköz, a függő hatályú döntés léte – a külön jogszabályi előírás esetén is csak akkor alkalmazható a jogszerű hallgatás, ha függő hatályú döntés kibocsátásának nem állnak fenn az Ákr.-ben meghatározott feltételei, és ha nincs ellenérdekű ügyfél.</i></p> <p><i>A jogszerű hallgatás alkalmazását is megfelelően dokumentálni kell. Az Ákr. előírja, hogy jogszerű hallgatás esetén a hatóság a megszerzett jogot rávezeti a kérelemre, és annak az ügyfél birtokában levő másolati példányára, vagy a hatóságnál levő példányról az ügyfél részére másolatot ad ki. Ez a rendelkezés azt a célt szolgálja, hogy az ügyfél megfelelően dokumentálhassa a jogszerű hallgatással szerzett jogát.</i></p> <p><i>Továbbra is fennmaradt a jogszerű hallgatás sajátos esete, amely szerint, ha az eljárás a jogszabályban meghatározott jogosultak pénzbeli ellátásának mérlegelés nélkül a jogszabályban meghatározott mértékre történő emelésére irányul, a hatóságnak mellőznie kell a határozathozatalt.]</i></p>	

Ket.	Ákr.
<p>71/A. § (1) A kérelemre indult eljárásban a hatóság – az e §-ban meghatározottak szerint – a kérelem beérkezésétől számított nyolc napon belül függő hatályú döntést hoz.</p> <p>(2) A függő hatályú döntésben a hatóság rendelkezik arról, hogy</p> <p>a) az eljárás lefolytatásáért fizetendő illetéknek vagy díjnak megfelelő összeget, ennek hiányában tízezer forintot a hatóság köteles a kérelmező ügyfél részére megfizetni;</p> <p>b) a kérelmező ügyfél mentesül az eljárási költségek megfizetése alól;</p> <p>c) a kérelmezett jog gyakorlása az ügyfelet megilleti.</p> <p>(3) A (2) bekezdés c) pontját nem kell alkalmazni</p> <p>a) a hatósági bizonyítvány kiállítására,</p> <p>b) a hatósági igazolvány kiállítására,</p> <p>c) a hatósági nyilvántartásba való bejegyzésre, törlésre és módosításra,</p> <p>d) azon eljárásokban, ahol az ügy érdemében a hatóság mérlegelésétől vagy a tényállás tisztázásától függő összeget kell meghatározni, valamint</p> <p>e) ha törvény ekként rendelkezik.</p> <p>(4) Az (1) bekezdésben meghatározott döntéshez akkor kapcsolódnak joghatások, ha a kérelem beérkezését követő két hónap elteltével a hatóság a hatósági ügy érdemében nem döntött és az eljárást nem szüntette meg. A felfüggesztő döntést megelőzően hozott függő hatályú döntéshez joghatás nem kapcsolódik.</p> <p>(4a) Az eljárás felfüggesztése vagy függőben tartása esetén az eljáró hatóság – a (6) bekezdés megfelelő alkalmazásával – legkésőbb a felfüggesztés vagy függőben tartás időtartamának végét követő nyolcadik napon függő hatályú döntést hoz, amelyben rendelkezik az eljárás folytatásáról és a (4) bekezdés szerinti, a felfüggesztés vagy függőben tartás időtartamának figyelmen kívül hagyásával számított időpontról.</p> <p>(5) A (2) bekezdés c) pontja szerinti rendelkezést tartalmazó határozat elleni jogorvoslati határidő a közlés és a (4) bekezdésben meghatározott feltételek teljesülését követő napon kezdődik.</p> <p>(6) Az (1) bekezdésben meghatározott döntést mellőzi a hatóság, ha</p> <p>a) az eljárás megindításától számított nyolc napon belül</p> <p>aa) érdemben dönt,</p> <p>ab) a kérelmet érdemi vizsgálat nélkül elutasítja,</p> <p>ac) az eljárást megszünteti,</p> <p>ad) az eljárást felfüggeszti vagy függőben tartja, vagy</p> <p>ae) nemzetközi jogsegélykérelemmel külföldi hatósághoz fordul;</p> <p>vagy</p> <p>b) a hatósági eljárás ügyintézési határideje legalább</p> <p>ba) két hónap, vagy</p> <p>bb) hatvan nap.</p>	<p>43. § [Függő hatályú döntés]</p> <p>(1) A hatóság – az e §-ban meghatározottak szerint – az eljárás megindításától számított nyolc napon belül függő hatályú döntést hoz.</p> <p>(2) A függő hatályú döntésben a hatóság rendelkezik arról, hogy</p> <p>a) az eljárás lefolytatásáért fizetendő illetéknek vagy az illetékekről szóló törvény szerinti közigazgatási hatósági eljárásokért, vagy igazgatási jellegű szolgáltatások igénybevételért fizetett igazgatási szolgáltatási díjnak (a továbbiakban: díj) megfelelő összeget, ennek hiányában tízezer forintot a hatóság köteles a kérelmező ügyfél részére megfizetni,</p> <p>b) a kérelmező ügyfél mentesül az eljárási költségek megfizetése alól,</p> <p>c) a kérelmezett jog gyakorlása az ügyfelet megilleti.</p> <p>(3) A (2) bekezdés c) pontját nem kell alkalmazni</p> <p>a) a hatósági bizonyítvány kiállítására,</p> <p>b) a hatósági igazolvány kiállítására,</p> <p>c) a hatósági nyilvántartásba való bejegyzésre, törlésre és módosításra,</p> <p>d) azon eljárásokban, ahol az ügy érdemében a hatóság mérlegelésétől vagy a tényállás tisztázásától függő összeget kell meghatározni,</p> <p>e) ha az ügyben jogszabály hatósági szerződés kötését teszi lehetővé vagy írja elő, valamint</p> <p>f) ha törvény ekként rendelkezik.</p> <p>(4) Az (1) bekezdésben meghatározott döntéshez akkor kapcsolódnak joghatások, ha az ügyintézési határidő elteltével a hatóság a hatósági ügy érdemében nem döntött és az eljárást nem szüntette meg. A felfüggesztést elrendelő vagy szünetelést megállapító döntést megelőzően hozott függő hatályú döntéshez joghatás nem kapcsolódik.</p> <p>(5) Az eljárás szünetelése, felfüggesztése vagy függőben tartása esetén az eljáró hatóság – a (7) bekezdés megfelelő alkalmazásával – legkésőbb a szünetelés, felfüggesztés vagy függőben tartás időtartamának végét követő nyolcadik napon függő hatályú döntést hoz, amelyben rendelkezik az eljárás folytatásáról és a (4) bekezdés szerinti, a szünetelés, felfüggesztés vagy függőben tartás időtartamának figyelmen kívül hagyásával számított időpontról.</p> <p>(6) A (2) bekezdés c) pontja szerinti rendelkezést tartalmazó határozat elleni jogorvoslati határidő a közlés és a (4) bekezdésben meghatározott feltételek teljesülését követő napon kezdődik.</p> <p>(7) Az (1) bekezdésben meghatározott döntést mellőzi a hatóság, ha az eljárás megindításától számított nyolc napon belül</p> <p>a) a kérelmet visszautasítja,</p> <p>b) az eljárást megszünteti,</p> <p>c) érdemben dönt,</p> <p>d) az eljárást felfüggeszti vagy a beadvány elintézését függőben tartja, vagy</p> <p>e) az eljárás szünetel.</p>

Ket.	Ákr.
<p>(7) A függő hatályú döntés tartalmazza legalább a 72. § (1) bekezdés <i>a)–c)</i> pontjában, <i>d)</i> pont <i>da)</i> és <i>dg)</i> alpontjában, <i>e)</i> pont <i>ef)–eg)</i> alpontjában, <i>f)–g)</i> pontjában foglaltakat, valamint a (4) bekezdés szerinti időpontot naptári dátum szerint meghatározva.</p> <p>(8) A függő hatályú döntés jogerőre emelkedéséről a hatóság értesíti a felügyeleti szervét, valamint akikkel a döntést közölte, és intézkedik a (2) bekezdés <i>a)</i> pontja szerinti összeg megfizetése, valamint a kérelmező által az eljárásért, valamint a szakhatósági eljárásért megfizetett illeték vagy igazgatási szolgáltatási díj, továbbá az általa előlegezett eljárási költség visszatérítése iránt.</p> <p>(8a) A szakhatóság és a belföldi jogsegély keretében megkeresett szerv a (8) bekezdésben foglalt esetben a jogerőre emelkedéséről szóló értesítésétől számított öt napon belül intézkedik az eljárására tekintettel felmerült és a kérelmező ügyfelet terhelő illeték vagy igazgatási szolgáltatási díj, továbbá az eljárására tekintettel felmerült és a kérelmező ügyfelet terhelő eljárási költség eljáró hatóságnak történő megfizetéséről.</p> <p>(9) A függő hatályú határozattal szembeni jogorvoslati és döntés-felülvizsgálati eljárásban vizsgálni kell, hogy a kérelmezett jogosultság gyakorlásának feltételei – ide nem értve e § rendelkezéseit – fennállnak-e.</p>	<p>(8) Nincs helye függő hatályú döntés meghozatalának</p> <p><i>a)</i> ha a döntés</p> <p><i>aa)</i> – központi hivatal kivételével – központi államigazgatási szerv, vagy</p> <p><i>ab)</i> a Magyar Nemzeti Bank hatáskörébe tartozik,</p> <p><i>b)</i> az ügy tárgya honvédelmi és katonai, továbbá nemzetbiztonsági célú építmény.</p> <p>(9) A függő hatályú döntés tartalmazza a (4) bekezdés szerinti időpontot, naptári dátum szerint meghatározva.</p> <p>(10) A függő hatályú döntés véglegessé válásáról a hatóság értesíti a felügyeleti szervét, valamint akikkel a döntést közölte, és intézkedik a (2) bekezdés <i>a)</i> pontja szerinti összeg megfizetése, valamint a kérelmező által az eljárásért, valamint a szakhatósági eljárásért megfizetett illeték vagy díj, továbbá az általa előlegezett eljárási költség visszatérítése iránt.</p> <p>(11) A szakhatóság és a megkeresett szerv a (10) bekezdésben foglalt esetben a véglegessé válásról szóló értesítésétől számított öt napon belül intézkedik az eljárására tekintettel felmerült és a kérelmező ügyfelet terhelő illeték vagy díj, továbbá az eljárására tekintettel felmerült és a kérelmező ügyfelet terhelő eljárási költség eljáró hatóságnak történő megfizetéséről.</p> <p>(12) A függő hatályú határozattal szembeni jogorvoslati és döntés-felülvizsgálati eljárásban vizsgálni kell, hogy a kérelmezett jogosultság gyakorlásának feltételei – ide nem értve e § rendelkezéseit – fennállnak-e.</p> <p>(13) Ha az (1) bekezdés szerinti döntés meghozatalának nincs helye, a hatóság az ügyet teljes eljárásban intézi el. A hatóság – szükség esetén – szakhatóságot keres meg, rendelkezik a (7) bekezdés <i>d)</i> és <i>e)</i> pontjában meghatározottakról, a tényállás tisztázásához szükséges előre látható eljárási cselekményekről, hiánypótlásra hív fel, továbbá tájékoztatást ad a határidő túllépésének jogkövetkezményeiről.</p> <p><i>(A Ket. 2016-os módosítása jelentősen átalakította a közigazgatás hallgatásával kapcsolatos jogvédelem rendszerét. A Ket. eredeti szövege, illetve az azt pontosító 2008-as Ket.-módosítás elsődlegesen egy sajátos, a hallgatás orvoslását szolgáló eljárással kívánta kezelni a kérdést, amelyhez a Ket. módosítása sajátos szankciókat [az eljárási illeték, díj visszafizetése, bizonyos esetben kötelező fegyelmi stb.] kapcsolt. A Ket. 2016-os módosítása – bizonyos külföldi előképekre, így például az osztrák Általános Közigazgatási Eljárási Törvény [Allgemeines Verwaltungsverfahrensgesetz – AVG] devolúciós kérelmének [Devolutionsantrag] intézményére figyelemmel – egy sajátos eszközt alkalmazott: a függő hatályú döntést.</i></p>

Ket.	Ákr.
	<p><i>A függő hatályú döntés egy sajátos döntési típus, amelynek formája elsősorban határozat, azonban kivételesen végzésként is megjelenhet. Ennek a döntési formának a joghatása elsődlegesen a kérelmezett jog kérelemben foglaltaknak megfelelő gyakorlására való feljogosítás, emellett vagy egyes esetekben ezzel párhuzamosan az eljárás költségének, valamint egyes esetekben illetékének, igazgatási szolgáltatási díjának, vagy ezek hiánya esetében egy általányösszegnek a vissza-, illetve megfizetése.</i></p> <p><i>A függő hatályú döntés az Ákr.-ben – a Ket. szabályozásához hasonlóan – kizárólag a kérelemre indult eljárásokban jelenik meg, s elsődlegesen a bizonyítási eljárás észszerű időben történő befejezését ösztönzi, ugyanis az Ákr. szabályozása alapján ezt az eszközt kizárólag a teljes eljárásban lehet alkalmazni.</i></p> <p><i>Az Ákr. alapján ugyanis a hatóság az eljárás megindításától számított nyolc napon belül függő hatályú döntést hoz, azaz, ha az eljárást sommás eljárásként vagy automatikus döntéshozatal keretében zárja le, akkor – figyelemmel arra, hogy az automatikus eljárás ügyintézési határideje 24 óra, a sommás eljárásnak pedig legfeljebb nyolc nap – a fenti határidőre figyelemmel nincs helye függő hatályú döntésnek.</i></p> <p><i>Az Ákr. részletesen szabályozza az illeték visszafizetésével kapcsolatos kérdéseket, valamint a döntés véglegességével kapcsolatos fontosabb elemeket.</i></p> <p><i>Kivételes, az Ákr.-ben meghatározott esetekben – ha az ügyben hatáskörrel rendelkező szerv központi államigazgatási szerv [kivéve a sok esetben hatósági feladatokat ellátó központi hivatalokat, amelyek esetében alkívételként a főszabály visszatér, így kötelesek függő hatályú döntést kibocsátani], vagy a hatósági jogkörben eljáró Magyar Nemzeti Bank, valamint ha az ügy tárgya honvédelmi és katonai, továbbá nemzetbiztonsági célú építmény – nincs helye függő hatályú döntés kibocsátásának.</i></p> <p><i>A Ket. szabályaihoz hasonlóan a határozati illetve a jogorvoslattal önállóan megtámadható végzési formában kiadott függő hatályú döntéssel szemben jogorvoslatnak [az Ákr. 116. §-ára figyelemmel közigazgatási pernek vagy fellebbezésnek], illetve [hivatalbóli] döntés-felülvizsgálati eljárásnak van helye. Ebben az eljárásban vizsgálni kell, hogy a kérelmezett jogosultság gyakorlásának érdemi feltételei fennállnak-e. Azaz a jogorvoslat során a bíróság vagy a felügyeleti szerv nemcsak a mulasztás tényét vizsgálja, hanem azt is, hogy érdemben fennállnak-e a feltételek, azaz a jogorvoslat ilyenkor az ügy érdemére irányul.)</i></p>

Ket.	Ákr.
<p>72. § (1) A határozatnak – ha jogszabály további követelményt nem állapít meg – tartalmaznia kell</p> <p>a) az eljáró hatóság megnevezését, az ügy számát és ügyintézőjének nevét,</p> <p>b) a jogosult vagy kötelezett ügyfél nevét és lakcímét vagy székhelyét, továbbá az ügyfél által a kérelemben megadott, személyazonosítására szolgáló adatot,</p> <p>c) az ügy tárgyának megjelölését,</p> <p>d) a rendelkező részben</p> <p>da) a hatóság döntését, továbbá a jogorvoslat lehetőségéről, benyújtásának helyéről és határidejéről, valamint a jogorvoslati eljárásról, bírósági felülvizsgálat esetén a tárgyalás tartása iránti kérelem lehetőségéről való tájékoztatást,</p> <p>db) a szakhatóság megnevezését és állásfoglalása rendelkező részét,</p> <p>dc) az eljárás lefolytatásáért fizetendő illetéknek vagy díjnak az ügyfél vagy központi költségvetés részére történő megfizetésre vonatkozó döntést,</p> <p>dd) az eljárási költség megállapítását, ha arról a hatóság nem külön dönt,</p> <p>de) az eljárási költségek viseléséről szóló döntést, ha arról a hatóság nem külön dönt,</p> <p>df) a kötelezettség teljesítésének határnapját vagy határidejét és az önkéntes teljesítés elmaradásának jogkövetkezményeit, ideértve a fizetési kötelezettséget megállapító döntésben a késedelmipótlék-fizetési kötelezettségről és annak mértékéről szóló tájékoztatást, valamint a 131. § (1a) bekezdés szerinti esetben a közérdekű munkával való megváltás szabályaival kapcsolatos tájékoztatást,</p> <p>dg) a határozatban megállapított fizetési kötelezettség és a fellebbezési illeték vagy díj mértékéről és megfizetésének, lerovásának módjairól szóló tájékoztatást,</p> <p>e) az indokolásban</p> <p>ea) a megállapított tényállást és az annak alapjául elfogadott bizonyítékokat,</p> <p>eb) az ügyfél által felajánlott, de mellőzött bizonyítást és a mellőzés indokait,</p> <p>ec) a mérlegelési, méltányossági jogkörben hozott határozat esetén a mérlegelésben, a méltányossági jogkör gyakorlásában szerepet játszó szempontokat és tényeket,</p> <p>ed) a szakhatósági állásfoglalás indokolását, valamint a szakhatósági megkeresés mellőzésének okát,</p> <p>ee) az ügyintézési határidő túllépése esetén az ügyintézési határidő leteltének napját, valamint az arról szóló tájékoztatást, hogy az ügyintézési határidőt mely, az ügyfélnek vagy az eljárás egyéb résztvevőjének felróható okból nem tartotta be, vagy hogy a 33/A. § alkalmazásának van helye,</p> <p>ef) azokat a jogszabályhelyeket, amelyek alapján a hatóság a határozatot hozta,</p> <p>eg) a hatóság hatáskörét és illetékességét megállapító jogszabályra történő utalást,</p>	<p>81. § [A döntés tartalma és formája]</p> <p>(1) A döntés tartalmazza az eljáró hatóság, az ügyfelek és az ügy azonosításához szükséges minden adatot a zártan kezelt és védett adatok kivételével, a rendelkező részt – a hatóság döntésével, a szakhatóság állásfoglalásával, a jogorvoslat igénybevételével kapcsolatos tájékoztatással és a felmerült eljárási költséggel –, továbbá a megismerhetetlenné tett zártan kezelt és védett adatokkal együtt megállapított tényállásra, a bizonyítékokra, a szakhatósági állásfoglalás indoklására, a mérlegelés és a döntés indokaira, valamint az azt megalapozó jogszabályhelyek megjelölésére is kiterjedő indokolást.</p> <p>(2) Jogorvoslatról való tájékoztatást mellőző, az indokolásban pedig csak az azt megalapozó jogszabályhelyek megjelölését tartalmazó egyszerűsített döntés hozható</p> <p>a) ha a hatóság a kérelemnek teljes egészében helyt ad, és az ügyben nincs ellenérdekű ügyfél, vagy a döntés az ellenérdekű ügyfél jogát vagy jogos érdekét nem érinti, vagy</p> <p>b) az egyezség jóváhagyásáról.</p> <p>(3) Az önállóan nem fellebbezhető végzésről az indokolásban csak az azt megalapozó jogszabályhelyek megjelölését tartalmazó egyszerűsített döntés hozható.</p> <p>(4) A hatóság a döntést külön okiratban szövegezi meg, jegyzőkönyvbe foglalja vagy az ügyiratra feljegyzi.</p> <p>(5) Azonnali eljárási cselekményt igénylő ügyben a döntés előzetes írásba foglalása mellőzhető és az ügyféllel szóban is közölhető. Ilyenkor a hatóság a döntést utólag írásba foglalja és közli.</p> <p>[Az Ákr. a Ket. tételes felsorolásával szemben általánosságban határozza meg a döntés kötelező alaki kellékeit. Eszerint a döntésnek (határozatnak és végzésnek) tartalmaznia kell</p> <p>a) egyrészt az ügynevezett fejrészben az eljáró hatóság, az ügyfelek és az ügy azonosításához szükséges minden adatot (az Ákr. nem részletezi ezek körét, azonban alapvetően a Ket. szabályára figyelemmel lehet lenni, de az új szabály rugalmasabb, mivel más adat is megjelenhet, ami szükséges az ügyfelek és az ügy azonosításához);</p> <p>b) a rendelkező részbe kell belefoglalni:</p> <ul style="list-style-type: none"> – a hatóság döntésével, – a szakhatóság állásfoglalásával, – a jogorvoslat igénybevételével kapcsolatos tájékoztatással és – a felmerült eljárási költségekkel kapcsolatos rendelkezéseket (ezek alapvetően megegyeznek a korábbiakkal, bár nem szerepel külön, de ha teljesítési határidő jelenik meg, az értelemszerűen itt kell, hogy szerepeljen, figyelemmel arra, hogy az végső soron a hatóság döntése). <p>c) Az indokolásban kell előadni:</p> <ul style="list-style-type: none"> – a megállapított tényállást, a bizonyítékokat, – a szakhatósági állásfoglalás indokolását; – a mérlegelés és a döntés indokait, valamint az azt megalapozó jogszabályhelyek megjelölését.

Ket.	Ákr.
<p><i>f)</i> a döntéshozatal helyét és idejét, a hatáskör gyakorlójának nevét, hivatali beosztását, valamint a döntés kiadmányozójának a nevét, hivatali beosztását, ha az nem azonos a hatáskör gyakorlójával,</p> <p><i>g)</i> a döntés kiadmányozójának aláírását és a hatóság bélyegzőlenyomatát.</p> <p>(2) A végzésnek – ha jogszabály további követelményt nem állapít meg – tartalmaznia kell az (1) bekezdés <i>a)–c)</i> pontjában, <i>d)</i> pont <i>da)</i>, <i>df)</i> és <i>dg)</i> alpontjában, <i>e)</i> pont <i>ec)</i>, <i>ef)</i> és <i>eg)</i> alpontjában, <i>f)</i> és <i>g)</i> pontjában meghatározott tartalmi elemeket. Az eljárást megszüntető végzésnek tartalmaznia kell az (1) bekezdés <i>d)</i> pont <i>dc)–de)</i> alpontjában, valamint <i>e)</i> pont <i>ee)</i> alpontjában meghatározott tartalmi elemeket is.</p> <p>(3) A 22. § (4) bekezdése szerinti, ideiglenes intézkedésről szóló végzés indokolásában ismertetni kell az ideiglenes intézkedés szükségességét és célszerűségét megalapozó tényeket és körülményeket, valamint a felmerült költséget, feltéve, hogy a költség megtérítésére az ideiglenesen intézkedő hatóság igényt tart.</p> <p>(4) Indokolást és jogorvoslatról való tájékoztatást nem tartalmazó egyszerűsített döntés hozható, ha</p> <p><i>a)</i> a hatóság a kérelemnek teljes egészében helyt ad, és az ügyben nincs ellenérdekű ügyfél, vagy a döntés az ellenérdekű ügyfél jogát vagy jogos érdekét nem érinti, vagy</p> <p><i>b)</i> az kizárólag valamely eljárási cselekmény időpontját határozza meg.</p> <p>(5) Az egyezséget jóváhagyó egyszerűsített és a sommás eljárást lezáró – kérelemnek helyt adó – döntésből mellőzhető az indokolás.</p> <p>(6) Az indokolás mellőzhető, ha az késleltetné a döntés meghozatalát és a késedelem életveszéllyel vagy súlyos kárral fenyegető helyzet kialakulásához vezethet. Ebben az esetben a döntés meghozatalától számított tíz napon belül meg kell küldeni az indokolást az ügyfél részére. A jogorvoslat igénybevételének határidejét az indokolás kézbesítésének napjától kell számítani.</p> <p>73. § (1) A döntés csak olyan védett adatot tartalmazhat, amelyet az iratbetekintés szabályai szerint megismerhet az, akivel a döntést közlik. A döntést úgy kell megszövegezni, hogy a figyelembe vett védett adat tartalmára annak ismertetése nélkül utaljon. A döntést úgy kell megszövegezni, hogy abból ne legyen levonható következtetés annak a személynek a kilétére vonatkozóan, akinek a természetes személyazonosító adatai és lakcíme zárt kezelését rendelték el.</p> <p>(2) A döntést külön okiratban kell megszövegezni, jegyzőkönyvbe kell foglalni vagy az ügyiratra kell feljegyezni. Külön okiratban kell megszövegezni a döntést, ha azt kézbesítés útján vagy elektronikus úton közlik, vagy ha a szóban közölt döntés kézbesítését az ügyfél kéri.</p>	<p><i>Az Ákr. immár nem rögzíti, de a közfeladatot ellátó szervek iratkezelésének általános követelményeiről szóló 335/2005. (XII. 29.) Korm. rendelet 53. §-ában foglalt, a közokiratról készült kiadmány hitelességével kapcsolatos rendelkezésekre figyelemmel a döntésnek (határozatnak vagy az önálló íven megfogalmazott végzésnek) tartalmaznia kell a döntéshozatal helyét és idejét, a hatáskör gyakorlójának nevét, hivatali beosztását, valamint a döntés kiadmányozójának a nevét, hivatali beosztását, ha az nem azonos a hatáskör gyakorlójával, továbbá a döntés kiadmányozójának aláírását és a hatóság bélyegzőlenyomatát.</i></p> <p><i>Az egyszerűsített döntéssel kapcsolatban az Ákr. szabályozásának az jelentette a kiindulópontját, hogy a jogorvoslatra való figyelmeztetésnek és a döntés indokolásának garanciális jelentősége van. Ezért csak kivételesen, a törvényben meghatározott esetekben mellőzhetők az indokolás egyes elemei. Az Ákr. alapján az egyszerűsített döntés esetén sem mellőzhető a döntést megalapozó jogszabályhelyek rögzítése. Az Ákr. csak olyan esetekben teszi lehetővé a fenti keretek között az indokolás részleges mellőzését, ha nem kell arra számítani, hogy a döntést meg fogják támadni. Úgy rendelkezik, hogy ellenérdekű ügyfél hiányában a kérelemnek teljes mértékben helyt adó döntésben mellőzhető az indokolás és a jogorvoslatra való figyelmeztetés. Szintén egyszerűsített indokolás alkalmazható akkor, ha a döntés az ellenérdekű ügyfél jogát vagy jogos érdekét nem érinti. Az ilyen döntéseket egyszerűsített döntésnek nevezzük. Egyszerűsített döntés hozható az egyezség jóváhagyása tárgyában. Az ilyen döntésben mellőzhető az indokolás.</i></p> <p><i>Az önállóan nem fellebbezhető végzés esetén is egyszerűsített indokolásra kerül sor, azaz az indokolásnak csak az azt megalapozó jogszabályhelyek megjelölését kell tartalmaznia.</i></p> <p><i>A Ket.-tel ellentétben az Ákr. az általános szabályok körében nem teszi lehetővé az indokolás mellőzését és annak későbbi közlését.]</i></p>

Ket.	Ákr.
<p>(3) Egy okiratba foglalható a határozat és a végzés, illetve több határozat vagy végzés. Az egy okiratba foglalt döntések rendelkező részét és indokolását döntésenként önállóan kell megszövegezni. Az egybefoglalás az egyes döntések meghozatalára vonatkozó határidőket és a jogorvoslati szabályok alkalmazását nem érinti. Ha a jogorvoslatra jogosult az egybefoglalt határozat és végzés ellen jogorvoslattal él, a határozat elleni jogorvoslat szabályait kell alkalmazni.</p> <p>(4) A jegyzőkönyvbe foglalt vagy az ügyiratra feljegyzett döntésben a 72. § (1) bekezdés <i>b)</i> és <i>c)</i> pontjában, <i>d)</i> pont <i>da)</i>, <i>dc)</i>–<i>dg)</i> alpontjában és <i>g)</i> pontjában foglalt adatokat, ezeken kívül azokat a 72. § (1) bekezdés szerinti adatokat kell szerepeltetni, amelyek az iratból nem tűnnek ki.</p> <p>(5) Jogszabály elrendelheti, hogy a hatóság a döntését az erre a célra rendszeresített formátumban, a jogszabályban meghatározott adattartalommal adja ki.</p>	

Ket.	Ákr.
A HATÓSÁGI DÖNTÉSEK JOGEREJE	43. A HATÓSÁG DÖNTÉSÉNEK VÉGLEGESSÉGE
<p>73/A. §</p> <p>(1) A hatóság első fokú döntése jogerőssé válik, ha</p> <ol style="list-style-type: none"> ellene nem fellebbeztek, és a fellebbezési határidő letelt, a fellebbezésről lemondtak vagy a fellebbezést visszavonták, a fellebbezésnek – ideértve a végzések elleni önálló fellebbezést – nincs helye, vagy a fellebbezés elbírálására jogosult hatóság az elsőfokú hatóság döntését helybenhagyta. <p>(2) A fellebbezésről lemondás vagy a fellebbezés visszavonása esetén jogerőre emelkedik a döntés</p> <ol style="list-style-type: none"> az első fokú döntés közzéteskor, ha az ügyfél a kérelem teljesítése esetére már a döntés közzétele előtt lemondott a fellebbezésről, és az ügyben nincs ellenérdekű ügyfél, az utolsóként kézhez kapott lemondás vagy visszavonás hatóságához való megérkezésének napján, ha a fellebbezési határidő tartama alatt valamilyeni fellebbezésre jogosult lemond a fellebbezésről vagy visszavonja fellebbezését. <p>(3) Az (1) bekezdés c) pontja szerinti esetben az első fokú döntés, valamint a másodfokú döntés a közzétételével válik jogerőssé.</p> <p>(4) Az (1) bekezdés d) pontja szerinti esetben az első fokú döntés a másodfokú döntés közzétételével válik jogerőssé.</p> <p>(5) A fellebbezési eljárás megszüntetése esetén a hatóság önállóan fellebbezhető első fokú végzése vagy a határozata a fellebbezési eljárás megszüntetéséről szóló végzés jogerőre emelkedésének napján válik jogerőssé.</p> <p>(6) Az első fokú döntés fellebbezéssel nem érintett rendelkezései az (1)–(5) bekezdésben meghatározottak szerint jogerőssé válnak, ha</p> <ol style="list-style-type: none"> csak az eljárás egyéb résztvevője fellebbezett a döntés rá vonatkozó rendelkezése ellen, jogszabály így rendelkezik arra tekintettel, hogy kizárólag a döntés egyes rendelkezései ellen nyújtottak be fellebbezést, és az ügy jellegéből adódóan a fellebbezés elbírálása nem hat ki a fellebbezéssel meg nem támadott rendelkezésekre. <p>74. § (1) Ha a kötelezés jellege megengedi, a hatóság részletekben történő teljesítést is megállapíthat.</p> <p>(2) A kötelezett a teljesítési határidő lejártá előtt benyújtott kérelmében annak igazolásával kérheti az elsőfokú hatóságtól a pénzfizetési kötelezettség teljesítésére halasztás vagy a részletekben történő teljesítés (a továbbiakban együtt: fizetési kedvezmény) engedélyezését, hogy rajta kívül álló ok lehetetlenné teszi a határidőre való teljesítést, vagy az számára aránytalan nehézséget jelentene. A fizetési kedvezményre vonatkozó szabályokat megfelelően kell alkalmazni meghatározott cselekmény teljesítésére és meghatározott ingóság kiadására irányuló kötelezettség esetén is.</p>	<p>82. § [A döntés véglegessége]</p> <p>(1) A hatóság döntése végleges, ha azt a hatóság már – az e törvényben meghatározott kivételekkel – nem változtathatja meg. A véglegesség a döntés közzétételével áll be.</p> <p>(2) Ha az adott ügytípusban törvény megengedi a fellebbezést, a hatóság döntése véglegessé válik, ha</p> <ol style="list-style-type: none"> ellene nem fellebbeztek, és a fellebbezési határidő letelt, a fellebbezésről lemondtak vagy a fellebbezést visszavonták, vagy a másodfokú hatóság az elsőfokú hatóság döntését helybenhagyta, a másodfokú döntés közzétételével. <p>(3) A fellebbezésről lemondás vagy a fellebbezés visszavonása esetén véglegessé válik a döntés</p> <ol style="list-style-type: none"> az elsőfokú döntés közzéteskor, ha az ügyfél a kérelem teljesítése esetére már a döntés közzétele előtt lemondott a fellebbezésről, és az ügyben nincs ellenérdekű ügyfél, az utolsóként kézhez kapott lemondás vagy visszavonás hatóságához való megérkezésének napján, ha a fellebbezési határidő tartama alatt valamilyeni fellebbezésre jogosult lemond a fellebbezésről vagy visszavonja fellebbezését. <p>(4) A fellebbezési eljárás megszüntetése esetén a hatóság fellebbezéssel támadható elsőfokú döntése a fellebbezési eljárás megszüntetéséről szóló végzés véglegessé válásának napján válik véglegessé.</p> <p>(5) Az elsőfokú döntés fellebbezéssel nem érintett rendelkezései a (2)–(4) bekezdésben meghatározottak szerint véglegessé válnak, ha</p> <ol style="list-style-type: none"> csak az eljárás egyéb résztvevője fellebbezett a döntés rá vonatkozó rendelkezése ellen, vagy kizárólag a döntés egyes rendelkezései ellen nyújtottak be fellebbezést, és az ügy jellegéből adódóan a fellebbezés elbírálása nem hat ki a fellebbezéssel meg nem támadott rendelkezésekre. <p><i>[Magyarország Alaptörvénye B) cikk (2) bekezdése alapján „Magyarország független, demokratikus jogállam”. Az Alkotmánybíróság – a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvénynek (az Alaptörvény idézett rendelkezésével egyező tartalmú) 2. § (1) bekezdésére figyelemmel – részletesen értelmezte a jogállam, a jogállamiság fogalmát. Ezek körében még az Alkotmány szabályai alapján – lásd például az 9/1992. (I. 30.) AB határozatot – de már az Alaptörvény hatályba lépése után – lásd például a 30/2014. (IX. 30.) AB határozatban – is kiemelte, hogy a jogállamiság részét képezi a jogbiztonság követelménye. Ezekben az AB határozatokban az Alkotmánybíróság kitért a jogerő alkotmányos szerepére. Eszerint „a jogerő védelme az alkotmánybírói gyakorlatban a jogállamiság részét képező jogbiztonság elvéhez kapcsolódóan jelent meg. A törvényességi óvás intézményét a jogbiztonság, az emberi méltóság és a bírósághoz fordulás jogának sérelme miatt megsemmisítő határozatában az Alkotmánybíróság a következőket állapította meg:</i></p>

Ket.	Ákr.
<p>(3) A határidő lejártá után az ügyfél – feltéve, hogy a végrehajtást még nem indították meg – a (2) bekezdésben meghatározott okból igazolási kérelem egyidejű benyújtásával kérhet fizetési kedvezményt. Ha a hatóság elutasítja az igazolási kérelmet és a fizetési kedvezmény iránti kérelmet, egyidejűleg dönt a végrehajtás megindításáról is.</p> <p>(4) A hatóság meghallgathatja az ellenérdekű ügyfelet, illetve a jogosultat a fizetési kedvezmény engedélyezésével kapcsolatos álláspontjukról.</p> <p>(5) Jogszabály a fizetési kedvezmény nyújtására a (2)–(4) bekezdésben foglaltaknál kedvezőbb feltételeket állapíthat meg, továbbá a feltételek meghatározásával rendelkezhet a kötelezettség mérséklésének és elengedésének lehetőségéről.</p>	<p>»Az anyagi igazságosság és a jogbiztonság követelményét a jogerő intézménye hozza összhangba – megint csak a jogbiztonság elsődlegessége alapján. A jogerő intézménye, alaki és anyagi jogerőként való pontos meghatározottsága a jogállamiság részeként alkotmányos követelmény. Az Alkotmánynak megfelelően biztosított jogorvoslati lehetőségek mellett beállított jogerő tiszteletben tartása a jogrend egészének biztonságát szolgálja. A jogerős határozatok megváltoztathatatlanságához és irányadó voltához alapvető alkotmányos érdek fűződik.«³</p> <p>Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság értelmezése alapján a jogerő kérdését a jogállamiság részét képező jogbiztonság elemeként kezelte. A jogerő értelmezése körében – a jogtudomány eredményeire is figyelemmel – az Alkotmánybíróság is megkülönböztetéseket alkalmazott. A közigazgatási jogerővel kapcsolatos álláspontok szerint a közigazgatási jogerőt az egyik irányzat egyfajta alaki jogerőként értelmezte, míg az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ae.) szabályozásából kiinduló jogtudományi megközelítések a közigazgatási jogerőt lényegében a végrehajthatósággal azonosították.</p> <p>Az Ákr. nem használja a (közigazgatási) jogerő fogalmát, helyette a közigazgatási döntés véglegességét szabályozza. A döntés véglegességét az eljárásjog oly módon szabályozza, hogy korlátozza az ügyfél által igénybe vehető jogorvoslatokat, illetőleg kizárja meghatározott jogorvoslati kérelem benyújtását. A végleges döntés jogositja fel az ügyfelet a döntésből származó jogai gyakorlására, és csak a végleges döntés alapján van mód – önkéntes teljesítés hiányában – a döntés végrehajtásának elrendelésére.⁴ Így lényegében a korábbi, közigazgatási jogerőnek tekintett intézményre az Ákr. a véglegesség kifejezést használja.</p> <p>A véglegességtől mint sajátos alaki jellegű (közigazgatási) jogerőtől el kell határolni az anyagi jogerőt, amelyen a közigazgatási hatósági döntés res iudicata állapotát értjük. Ez azt jelenti, hogy ugyanazon ügyben, azonos tényállás mellett többé eljárásnak nincs helye. Erre akkor kerülhet sor, ha a közigazgatási hatóság tekintetében a közigazgatási ügyekben eljáró bíróság ítéletben határozott. Az Ákr. és a Kp. rendelkezései alapján, ha a bíróság a döntést helybenhagyta, megváltoztatta vagy úgy semmisítette meg, hogy az ügyben új közigazgatási eljárás elrendelése nem volt szükséges, a jogerős bírói ítélet anyagi jogereje visszahat a közigazgatási döntésre, anyagi jogerőt kölcsönöz a közigazgatási döntésnek, megváltoztathatatlanná teszi azt. Amennyiben új eljárást rendelt el a bíróság, határozatának rendelkező része és indokolása a megismételt eljárásban köti az eljáró közigazgatási szerveket.</p>

³ Az Alkotmánybíróság a 30/2014. (IX. 30.) AB határozat Indokolás [76] bekezdésében idézi a 9/1992. (I. 30.) AB határozat indokolását [ABH 1992, 59, 66].

⁴ Lásd részletesebben: FAZEKAS Marianna szerk.(2017): *Közigazgatási jog. Általános rész III. Második, átdolgozott kiadás.* Budapest, ELTE Eötvös Kiadó.

Ket.	Ákr.
	<p><i>Azokban az ügyekben, amelyekben az ügyfél nem élt keresetindítási jogával, azaz, amelyek közigazgatási szakban lezárultak, az anyagi jogerő csak korlátozottan érvényesül.⁵</i></p> <p><i>Az előzőekben foglaltakra is figyelemmel az Ákr.-ben, ha az adott ügyben nincs helye fellebbezésnek, akkor az ügyfél – az önálló fellebbezéssel nem támadható végzések kivételével – a véglegessé vált döntés ellen közigazgatási pert indíthat. Ilyenkor a döntés véglegessége az elsőfokú döntés közlésével áll be.</i></p> <p><i>Ha az adott ügyben a törvény megengedi a fellebbezést, a hatóság döntése akkor válik véglegessé, ha</i></p> <ul style="list-style-type: none"> <i>– ellene nem fellebbeztek, és a fellebbezési határidő letelt;</i> <i>– az ügyfél a kérelem teljesítése esetére már a döntés közlése előtt lemondott a fellebbezésről, és az ügyben nincs ellenérdeklő ügyfél az elsőfokú döntés közlésével;</i> <i>– a fellebbezési határidő tartama alatt valamenynyifellebbezésre jogosult lemond a fellebbezésről vagy visszavonja fellebbezését; ilyenkor az utolsóként kézhez kapott lemondás vagy visszavonás hatósághoz való megérkezésének napján;</i> <i>– a másodfokú hatóság az elsőfokú hatóság döntését helybenhagyta, a másodfokú döntés közlésével.</i> <p><i>A fellebbezési eljárás megszüntetése esetén a hatóság fellebbezéssel támadható elsőfokú döntése a fellebbezési eljárás megszüntetéséről szóló végzés véglegessé válásának napján válik véglegessé.</i></p> <p><i>Az Ákr. a Ket. részjogerőre vonatkozó rendelkezése- ihez hasonló szabályokat alkalmaz, így az elsőfokú döntés fellebbezéssel nem érintett rendelkezései vég- legessé válnak (részvéglegesség), ha</i></p> <ul style="list-style-type: none"> <i>– csak az eljárás egyéb résztvevője fellebbezett a döntés rá vonatkozó rendelkezése ellen, vagy</i> <i>– kizárólag a döntés egyes rendelkezései ellen nyújtottak be fellebbezést, és az ügy jellegéből adódóan a fellebbezés elbírálása nem hat ki a fellebbezéssel meg nem támadott rendelkezésekre.</i> <p><i>Mivel más jogszabályokban még az alaki jogerő fogalma szerepel, az Ákr. ezzel kapcsolatban egy sajátos, átmeneti jellegű rendelkezést alkalmazott: az Ákr. hatálybalépése előtt kiadott jogerős hatósági döntéseket e törvény alkalmazásában véglegessé vált döntésnek kell tekinteni. Az Ákr. alkalmazásában, ahol jogszabály közigazgatási hatóság jogerős döntését említi, azon a hatóság végleges döntését kell érteni. Azaz az Ákr. egyfajta fordítókulcsot ad, s kimondja, hogy a véglegesség a közigazgatási – alaki – jogerőnek megfeleltethető intézmény.]</i></p>

⁵ Uo.

Ket.	Ákr.
AZ EGYEZSÉG JÓVÁHAGYÁSA	44. AZ EGYEZSÉG JÓVÁHAGYÁSA
<p>75. § (1) Ha a hatósági eljárás során lefolytatott egyezségi kísérlet eredményre vezet, a hatóság határozatba foglalja és jóváhagyja az egyezséget, feltéve, hogy az</p> <ul style="list-style-type: none"> a) megfelel a jogszabályokban foglalt feltételeknek, b) nem sérti a közérdeket, mások jogát vagy jogos érdekét, valamint c) kiterjed a teljesítési határidőre és az eljárási költség viselésére. 	<p>83. § <i>[Az egyezség jóváhagyása]</i> Ha az egyezségi kísérlet eredményre vezet vagy az ügyfelek egyezséget kötnek, és az egyezség megfelel az Alaptörvénynek és a jogszabályoknak, az kiterjed a teljesítési határidőre, valamint az eljárási költség viselésére is, a hatóság azt jóváhagyja és határozatba foglalja.</p> <p><i>(Amennyiben az Ákr. alapeljárásra vonatkozó rendelkezéseire figyelemmel a hatóság ellenérdekű ügyfelek között zajló, úgynevezett jogvitás eljárásban tárgyalást tart, meg kell kísérelnie az ellenérdekű ügyfelek között az egyezség létrehozását [egyezségi kísérlet]. Ha az egyezségi kísérlet eredményre vezet, vagy ha ilyenre nem került sor – mert nem tartottak tárgyalást – de az ügyfelek egyezségegre jutnak, és az egyezség</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – <i>megfelel az Alaptörvénynek és a jogszabályoknak, azaz nem jogellenes; és</i> – <i>kiterjed a teljesítési határidőre és az eljárási költség viselésére;</i> <p><i>az egyezséget a hatóság jóváhagyja, vagy a határozatába foglalja.</i></p> <p><i>Eltérés a Ket.-től, hogy nem kell a hatóságnak külön vizsgálnia, hogy az egyezség sérti-e a közérdeket, valamint, hogy sérti-e mások jogát vagy jogos érdekét. Az eltérés oka az ügyek gyorsítása és az egyéni autonómia erősítése: ha más jogát sérti az egyezség, akkor az egyén megtámadhatja az azt jóváhagyó határozatot.</i></p> <p><i>Az egyezség jóváhagyását tartalmazó záradék is érdemi határozatnak minősül. Ez ellen a határozat ellen sem fellebbezésnek, sem bírói felülvizsgálatnak nincs helye.)</i></p>

Ket.	Ákr.
<i>HATÓSÁGI SZERZŐDÉS</i>	48. HATÓSÁGI SZERZŐDÉS
<p>76. § (1) Ha jogszabály lehetővé teszi, az elsőfokú hatóság a hatáskörébe tartozó ügynek a közérdek és az ügyfél szempontjából is előnyös rendezése érdekében határozathozatal helyett az ügyféllel hatósági szerződést köthet.</p> <p>(2) Hatósági szerződés csak írásban köthető. Törvény, kormányrendelet és önkormányzati rendelet a szerződés megkötéséhez további feltételeket is meghatározhat.</p> <p>(2a) A hatósági szerződés tartalmazza</p> <p>a) a szerződő felek személyét azonosító és a szerződés teljesítéséhez szükséges adatokat,</p> <p>b) a szerződés tárgyát,</p> <p>c) a felek közötti kapcsolattartás módját,</p> <p>d) a felmondási okokat,</p> <p>e) a szerződésszegésnek minősülő magatartásokat és azok jogkövetkezményeit, valamint</p> <p>f) ha a szerződés tárgya ezt indokoltá teszi, a tevékenység ellenőrzésének gyakoriságát és rendjét.</p> <p>(3) Ha az ügyfél olyan kötelezettséget vállal, amelynek teljesítésére hatósági határozattal egyébként nem lenne kötelezhető, szerződéskötésre csak akkor kerülhet sor, ha az ügyfél a saját szerződésszegése esetére a többletkötelezettség tekintetében a hatósági szerződésben aláveti magát a szerződésszegés 77. § (2) bekezdésében megállapított jogkövetkezményének.</p> <p>(4) Ha a hatósági ügyben szakhatósági állásfoglalást kell beszerezni, a szerződés csak a szakhatóság hozzájárulása esetén és a szakhatósági állásfoglalásban meghatározott előírásoknak és feltételeknek a szerződésbe történő foglalásával köthető meg.</p> <p>(5) Ha a szerződés harmadik személy jogát vagy jogos érdekét érinti, a szerződés megkötése előtt be kell szerezni az érintett írásos hozzájárulását. A hozzájárulás a szerződés érvényességének feltétele.</p> <p>(6) Jogszabály előírhatja, hogy a szerződés érvényességéhez szükséges a szerződő hatóság felügyeleti szervének hozzájárulása. A hozzájárulást az eljáró hatóság szerzi be.</p> <p>(7) A hatósági ügynek szerződéssel való lezárására a 33. §-ban megállapított ügyintézési határidő irányadó.</p> <p>77. § (1) Az ügy szempontjából jelentős új tény felmerülése, továbbá a szerződéskötéskor fennálló körülmények lényeges megváltozása esetén a szerződés módosítását bármelyik fél kezdeményezheti.</p> <p>(2) Ha az ügyfél a szerződésben foglaltakat megszegi, a hatóság a hatósági ellenőrzés során feltárt tények, a szerződésszegés súlya, a szerződéssel érintett társadalmi, gazdasági és jogviszonyok jellege, valamint a szerződés alapját képező közérdek hatékony érvényesülése szempontjából, továbbá az addigi teljesítések figyelembevételével mérlegeli, hogy hivatalból megindítja eljárását, intézkedik a végrehajtás megindítása iránt, vagy a hatósági szerződés módosítását kezdeményezi.</p>	<p>92. § [A hatósági szerződés megkötése]</p> <p>(1) Jogszabály lehetővé teheti vagy előírhatja, hogy a hatóság a hatáskörébe tartozó ügynek a közérdek és az ügyfél szempontjából is előnyös rendezése érdekében határozathozatal helyett az ügyféllel írásban hatósági szerződést kössön. A hatósági szerződés közigazgatási szerződés.</p> <p>(2) A hatósági szerződés tartalmazza a szerződő feleket, a szerződés tárgyát, a felek által vállalt kötelezettségeket és biztosított jogokat, a szakhatósági állásfoglalásban foglalt kikötéseket, a szerződésszegés jogkövetkezményeit, a teljesítés körében felmerült viták rendezésének módját, a szerződést lehetővé vagy kötelezővé tevő jogszabályban előírt kikötéseket és adatokat, továbbá a felek által lényegesnek tekintett kérdésekben kötött megállapodást.</p> <p>(3) Ha az ügyfél olyan kötelezettséget vállal, amelynek teljesítésére hatósági határozattal egyébként nem lenne kötelezhető, az ügyfélnek a hatósági szerződésben nyilatkoznia kell arról, hogy a saját szerződésszegése esetére a többletkötelezettség tekintetében a hatósági szerződésben aláveti magát a szerződésszegés 93. § (3) bekezdésében megállapított jogkövetkezményének.</p> <p>(4) A szerződést a hatóság a többi ügyféllel is közli, akik tizenöt napon belül kezdeményezhetik a hatóságnál a szerződés módosítását. Ennek elmaradása esetén a nem szerződő ügyfél harminc napon belül megtámadhatja a szerződést a közigazgatási bíróság előtt.</p> <p>93. § [A hatósági szerződés módosítása és teljesítése]</p> <p>(1) Az ügy szempontjából jelentős új tény felmerülése, illetve a szerződéskötéskor fennálló körülmények lényeges megváltozása esetén bármelyik fél kezdeményezheti a szerződés módosítását.</p> <p>(2) A módosítás meghírusulása esetén bármelyik fél a közigazgatási bírósághoz fordulhat, ez azonban nem érinti a hatósági szerződés végrehajtását, illetve érvényesítését.</p> <p>(3) Ha a szerződő ügyfél a szerződésben foglaltakat megszegi, a hatóság intézkedik a szerződésszegés szerződésben vállalt jogkövetkezményének kikényszerítése iránt, és ha szükséges, megindítja a végrehajtást.</p> <p>(4) Ha a hatósági szerződésben foglaltakat a hatóság nem teljesíti, a szerződő ügyfél a teljesítésre irányuló felhívás eredménytelensége esetén – a szerződésszegés tudomására jutásától számított harminc napon belül – a közigazgatási bírósághoz fordulhat.</p> <p>(5) Az e törvényben nem szabályozott kérdésekben a hatósági szerződésre az azt szabályozó jogszabály rendelkezéseit, ennek hiányában a Ptk. szerződésekre vonatkozó általános szabályait kell alkalmazni.</p>

Ket.	Ákr.
<p>(3) Ha a hatósági szerződésben foglaltakat a hatóság nem teljesíti, az ügyfél a teljesítésre irányuló felhívás eredménytelensége esetén – a szerződésszegés tudomására jutásától számított harminc napon belül – a közigazgatási ügyekben eljáró bírósághoz fordulhat.</p> <p>(4) Az e törvényben nem szabályozott kérdésekben a hatósági szerződésre a Polgári Törvénykönyvnek a szerződésekre vonatkozó általános szabályait kell megfelelően alkalmazni.</p>	<p><i>[A hatósági szerződés az Ákr. alapján közigazgatási szerződés, amely a Kp. alapján közigazgatási cselekmény, s amelynek bírósági kontrolljára speciális szabályok vonatkoznak. A hatósági szerződés speciális jogintézmény, amely rendelkezik mind a szerződés, mind a hatósági határozat jellemzőivel.</i></p> <p><i>Az Ákr. újdonsága, hogy – az ágazati joganyagban meglevő gyakorlattal azonosan – a Ket.-tel ellentétben immáron jogszabályban kötelező jelleggel előírható a hatósági szerződés megkötése. Az Ákr. kivételes eszközként szabályozza a hatósági szerződést. Alkalmazásának akkor van helye, ha jogszabály valamely ügyben kifejezetten előírja, vagy lehetőséget ad arra, hogy a hatóság határozathozatal helyett szerződést kössön az ügyféllel. Így a foglalkoztatást elősegítő támogatások nyújtása során a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek támogatásáról szóló 1991. évi IV. törvény 21. § (1) bekezdése alapján „a (foglalkoztatási) törvényben, valamint a felhatalmazása alapján kiadott jogszabályban meghatározott, foglalkoztatást elősegítő támogatások nyújtása esetén a támogatásban részesülővel hatósági szerződést kell kötni.” Azaz ebben az esetben törvény kifejezetten előírja a hatósági szerződés megkötését, azaz hatósági határozat meghozatalára nem kerülhet sor. A mozgóképről szóló 2004. évi II. törvény 35. § (1) bekezdése alapján a Magyar Nemzeti Filmalap Közhasznú Nonprofit Zártkörűen Működő Részvénytársaság szintén hatósági szerződést köt a közterület filmforgatási célú felhasználásával összefüggésben. Hatósági szerződés továbbra is csak írásban köthető. A szerződés tartalmi elemei megegyeznek a korábbi szabályrendszerével.</i></p> <p><i>Az ügyfél szerződésszegése esetén – a hatóság mérlegelésétől függően – a szerződés jogerős és végrehajtható határozatként viselkedhet. Ha a hatóság az ellenőrzése során megállapítja, hogy az ügyfél a szerződésben vállalt kötelezettségének nem tett eleget, a feltárt tények, a szerződésszegés súlya, az érintett jogviszony jellege, a közérdek érvényesíthetősége és a megtörtént teljesítések mérlegelése alapján kétféle döntést hozhat:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> <i>– kezdeményezi a szerződés módosítását; vagy</i> <i>– a szerződést végrehajtható határozatnak tekintve, intézkedik a végrehajtás megindítása iránt.</i> <p><i>Ez utóbbi esetben végzést hoz a szerződésben foglalt kötelezettség megszegéséről. Ez ellen a döntés ellen az ügyfél keresettel élhet, amelyet a Kp. alapján közigazgatási perben bírál el a bíróság.</i></p> <p><i>Hatósági szerződés kötésére olyan ügyekben is sor kerülhet, amelyben több ügyfél is szerepel. A Ket. szerint, ha a szerződés harmadik személy jogát vagy jogos érdekét érinti, a szerződés megkötése előtt be kell szerezni az érintett írásos hozzájárulását. A hozzájárulás a szerződés érvényességének feltétele.</i></p>

Ket.	Ákr.
	<p><i>A Ket.-tel ellentétben az Ákr. e körben nem kéri előre az érintett ügyfelek írásos beleegyezését, hanem azt írja elő, hogy a szerződést a hatóság a többi ügyféllel is közli, akik tizenöt napon belül kezdeményezhetik a hatóságnál a szerződés módosítását. Ennek elmaradása esetén a nem szerződő ügyfél harminc napon belül megtámadhatja a szerződést a közigazgatási bíróság előtt.</i></p> <p><i>A végrehajtásra az általános közigazgatási eljárási szabályokban meghatározott végrehajtási eljárás rendelkezései irányadók, a hatóság hivatalból intézkedik a végrehajtás elrendeléséről.</i></p> <p><i>A hatósági szerződés másrészt rendelkezik a szerződések általános jellemzőiről. Mindazokban a kérdésekben, amelyeket az Ákr. nem szabályoz, a Ptk.-nak a szerződésekre vonatkozó általános szabályait kell megfelelően alkalmazni. A hatósági szerződés a közigazgatási szerv által egyoldalúan nem módosítható; mint minden más szerződés módosításához, ehhez is a felek megállapodása, vagy bírói ítélet szükséges. Az ügy szempontjából jelentős új tény felmerülése, továbbá a szerződéskötéskor fennálló körülmények lényeges megváltozása esetén a szerződés módosítását bármelyik fél kezdeményezheti. A módosítás megküldése esetén bármelyik fél a közigazgatási bírósághoz fordulhat, ez azonban nem érinti a hatósági szerződés végrehajtását, illetve érvényesítését. Szerződésként viselkedik a hatósági szerződés a közigazgatási szerv szerződésszegése esetén is. Ha a hatósági szerződésben foglaltakat a hatóság nem teljesíti, az ügyfél a teljesítésre irányuló felhívás eredménytelensége esetén – a szerződésszegés tudomására jutásától számított 30 napon belül – a közigazgatási ügyekben eljáró bírósághoz fordulhat. A közigazgatási szerződéssel összefüggő jogviták kapcsán az eljáró bíróság illetékességével, egyes eljárási szabályokkal, az ítélet hatályával kapcsolatban sajátos szabályokat állapít meg a Kp., amelyekre itt részletesen nem térünk ki. E körben azt kell kiemelni, hogy a közigazgatási szerződéssel kapcsolatos ítélet hatálya – figyelemmel arra, hogy ezek a szerződések sokszor blankettaszabványok – kiterjed a szerződő közigazgatási szerv által a megtámadott szerződéssel azonos tárgyú közigazgatási szerződés megkötésére irányuló, párhuzamosan zajlott szerződéskötési eljárásokra. Azaz lényegében az általános szerződési feltételekkel kapcsolatos közérdekű perek körében meghatározott modellt alkalmazza a Kp. ezekre az ügyekre.]</i></p>

Ket.	Ákr.
<p>101. § (1) A fellebbezéssel megtámadott döntésben foglalt jogok nem gyakorolhatók, és a fellebbezésnek a döntés végrehajtására halasztó hatálya van, kivéve, ha a döntés e törvény alapján fellebbezésre tekintet nélkül végrehajtható, vagy a hatóság nyilvánította a döntést a fellebbezés halasztó hatályának kizárásával végrehajthatónak.</p> <p>(2) A döntésben foglaltakat a fellebbezésre tekintet nélkül teljesíteni kell, ha az ügyfél javára megállapított egyszeri vagy rendszeres pénzkifizetést, pénzbeli ellátást – ideértve a pénzgyenértékben kifejezhető természetbeni ellátást – tartalmaz, és az ügyfél fellebbezése csak a megállapított összegben felüli többlet igényre vonatkozik.</p> <p>(3) Az ideiglenes biztosítási intézkedésről szóló, valamint az iratbetekintési jog korlátozása iránti kérelemnek helyt adó végzés elleni fellebbezésnek nincs halasztó hatálya.</p> <p>(4) Az eljárási költség megállapításával és viselésével kapcsolatos döntés elleni fellebbezésnek nincs halasztó hatálya a döntés fellebbezéssel meg nem támadott rendelkezése tekintetében.</p> <p>(5) A döntés akkor nyilvánítható fellebbezésre tekintet nélkül végrehajthatónak, ha</p> <ol style="list-style-type: none"> életveszéllyel vagy súlyos kárral fenyegető helyzet megelőzése, elhárítása vagy káros következményeinek enyhítése miatt szükséges, nemzetbiztonsági és honvédelmi érdekből vagy a közbiztonság fenntartása érdekében, illetve fontos közrendvédelmi okból szükséges, a végrehajtás késedelme jelentős vagy helyrehozhatatlan kárral vagy a személyiségi jogok jelentős sérelmével járna, a döntés valakinek a tartásáról vagy gondozásáról rendelkezik, azt törvény élelmiszerlánc-felügyelettel kapcsolatos, továbbá közegészségügyi, járványügyi, tűzvédelmi, katasztrófavédelmi, munkaügyi, munkavédelmi, fogyasztóvédelmi, kulturális örökségvédelmi, termőföld-, környezet- vagy természetvédelmi okból, továbbá a közérdekű közlekedési infrastruktúra kialakítása, illetve az energiaellátás folyamatos biztosítása érdekében lehetővé teszi, vagy a hatósági nyilvántartásba történő haladéktalan bejegyzést törvény írja elő. <p>(6) A hatóság a döntésében a fellebbezésre tekintet nélküli végrehajthatóságot külön kimondja, és megindokolja, valamint a döntésben rendelkezik a végrehajtásról és a foganatosítás módjáról. Ha az ilyen döntésben a hatóság teljesítési határidőt állapított meg, a végrehajtás megindítására csak e határidő eredménytelen eltelte után kerülhet sor.</p>	<p>45. AZONNALI VÉGREHAJTHATÓSÁG</p> <p>84. § <i>[Azonnali végrehajthatóság]</i> A hatóság a döntést azonnal végrehajthatónak nyilvánítja, ha</p> <ol style="list-style-type: none"> életveszéllyel, súlyos kárral vagy a személyiségi jogok jelentős sérelmével fenyegető helyzet megelőzése, elhárítása vagy káros következményeinek enyhítése miatt szükséges, nemzetbiztonsági, honvédelmi vagy közbiztonsági érdekből, illetve a közérdek védelme miatt szükséges, a döntés valakinek a tartásáról vagy gondozásáról rendelkezik, vagy a hatósági nyilvántartásba történő haladéktalan bejegyzést törvény írja elő. <p><i>[A fellebbezés – amennyiben arra az Ákr. 116. §-a alapján lehetőség nyílik – az Ákr. 117. §-a alapján halasztó hatállyal van a végrehajtásra. A fellebbezés halasztó hatálya alól kivételt jelentenek azok az ügyek, amelyekben törvény a döntésnek az azonnali végrehajthatóságát írja elő. Ebben az esetben a végrehajthatóság intézményét végső soron egy nem végleges (azaz nem jogerős) döntéshez kapcsolja. Ez is egyértelműen jelzi, hogy a végrehajthatóság és a jogerős (végleges) egymástól elkülönülő fogalmak, hiszen az azonnali végrehajthatóság alapján nem jogerős (nem végleges) döntések is végrehajthatók, míg a végrehajtás közigazgatási és bírósági felfüggesztése jogerős (végleges) döntések végrehajthatóságát is kizárja. Az Ákr. 84. §-a ezen az azonnali végrehajthatósággal kapcsolatban az „azonnal végrehajthatónak nyilvánítja” kifejezést használja, azaz az Ákr.-ben meghatározott esetkörökben, az ott foglalt feltételek teljesülése esetén a hatóság köteles elrendelni az azonnali végrehajtást. Az Ákr. 84. §-a az azonnali végrehajthatóságnak ezen kötelező esetköreit háromféle módon szabályozza.</i></p> <p><i>Az azonnali végrehajtás elrendelése a fellebbezés előterjesztésének a végrehajtásra gyakorolt halasztó hatályát érinti, de nem befolyásolja az ügyfél fellebbezéshez való jogát. A fellebbezéshez való jog ebben az esetben is az Ákr. 116. § és 118. §-ában foglaltak szerint érvényesíthető, így az ügyfél a fellebbezésében kérheti az azonnali végrehajtás elrendelésének felülvizsgálatát is.</i></p> <p><i>Egyes döntések tekintetében, amelyek esetében a fellebbezés halasztó hatálya a döntés céljának megvalósulását veszélyeztetné, maga az Ákr. az egyes, érintett jogintézményeket szabályozó szakaszaiban – így különösen az Ákr. 117. §-ában – rendelkezik úgy, hogy a döntésben foglaltakat a fellebbezésre tekintet nélkül teljesíteni kell.</i></p> <p><i>A fenti, kötelező esetkörök alapvetően megegyeznek a Ket. szabályrendszerével, azonban az Ákr. eltérő csoportosítására figyelemmel röviden itt is bemutatjuk azokat.</i></p>

Ket.	Ákr.
	<p><i>A fenti esetkörökön túl a hatóság – azaz az eljáró szerv – köteles a döntést azonnal végrehajtandónak nyilvánítani, ha:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> <i>– életveszéllyel, súlyos kárral vagy a személyiségi jogok jelentős sérelmével fenyegető helyzet megelőzése, elhárítása vagy káros következményeinek enyhítése miatt szükséges (például: életveszélyessé vált épület, épületrész esetén a kiürítést elrendelő határozat, vagy a bontást elrendelő határozat);</i> <i>– nemzetbiztonsági, honvédelmi vagy közbiztonsági érdekből, illetve a közérdek védelme miatt szükséges (például: a jegyzőnek az üzlet ideiglenes bezárásáról közbiztonsági okból rendelkező határozata, azonban e körben jelezzük, hogy a közérdeknek sem a tudományos irodalomban, sem a joggyakorlatban nincs teljes mértékben kifejeződött fogalma, így az komoly értelmezési kérdéseket vet fel);</i> <i>– a döntés valakinek a tartásáról vagy gondozásáról rendelkezik (például: veszélyeztetett kiskorú nevelésbe vételét elrendelő határozat);</i> <i>– törvény a hatósági nyilvántartásba való haladéktalan bejegyzést ír elő.</i> <p><i>Ezekben az esetekben a végrehajtás késedelme valamely a jog által védett közérdeket, vagy mások életét, testi épségét, vagyonát, létfeltételeit veszélyeztető helyzetet teremthet, ezért a hatóság feladata ezen okok fennállása esetén az, hogy az ügyfél jogorvoslathoz való jogának feltétlen érvényesülése és a jog által védett közérdek között feszülő ellentétet feloldja. Az azonnali végrehajtás elrendeléséről az elsőfokú döntés rendelkező részében kell rendelkezni.</i></p> <p><i>Ezekben az esetekben – szakítva a Ket., korábbi, mérlegelést lehetővé tevő megközelítésével – immáron a hatóság köteles elrendelni az azonnali végrehajtást, azonban álláspontunk szerint az elrendelés alapjául szolgáló okokat az indokolásban külön meg kell indokolni. A fenti okok meglétét ugyanis megfelelően igazolni kell. Ha a hatóság a döntés azonnali végrehajtását elrendelte, a benyújtott fellebbezés ellenére a döntést végre kell hajtani, a döntés rendelkező részében előírt teljesítési határidő eredménytelen eltelte után elrendelhető a döntés végrehajtása.</i></p>

Ket.	Ákr.
	<p><i>A Ket. egyre szélesedő körben határozott meg olyan szabályozási tárgyakat, amelyek körében külön törvény felhatalmazást adhat a döntés fellebbezésre tekintet nélküli végrehajtásának elrendelésére. Az Ákr. nem tartalmaz ilyen rendelkezéseket, azonban álláspontunk szerint ez nem zárja ki annak a lehetőségét, hogy az Ákr. 8. § (2) bekezdésére figyelemmel külön törvényi rendelkezések ilyeneket állapítsanak meg. Így például a kézirat lezárásakor hatályos törvényi szabályozás alapján van lehetőség a fellebbezés halasztó hatályának kizárására az élelmiszerlánc-felügyelettel kapcsolatos ügyekben, valamint katasztrófavédelmi, közegészségügyi, járványügyi, munkaügyi, munkavédelmi, fogyasztóvédelmi, kulturális örökségvédelmi, termőföld-, környezet- vagy természetvédelmi okból, továbbá a közérdekű közlekedési infrastruktúra kialakítása, illetve az energiaellátás folyamatos biztosítása érdekében. Ezek a felhatalmazások lehetőséget adhatnak arra, hogy az egyes hatósági ügyfajták szabályozása során a jogalkotó mérlegelje az azonnali végrehajtás elrendelésének indokoltságát, és meghatározott döntésekre konkretizálja azt, ezzel is korlátozva az eljáró hatóság mérlegelési jogkörét.]</i></p>

4. A HATÓSÁGI ELLENŐRZÉS

Ket.	Ákr.
<p>87. § E törvény rendelkezéseit a hatósági ellenőrzésre az e fejezetben szabályozott eltérésekkel kell alkalmazni.</p>	<p>98. § <i>[A hatósági eljárásra vonatkozó szabályok alkalmazása]</i> E törvény hatósági eljárásra vonatkozó rendelkezéseit a hatósági ellenőrzésre az e fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.</p>
<p>88. § A hatóság – a hatáskörének keretei között – ellenőrzi a jogszabályban foglalt rendelkezések betartását, valamint a végrehajtható döntésben foglaltak teljesítését.</p>	<p>99. § <i>[A hatósági ellenőrzés tárgya]</i> A hatóság – a hatáskörének keretei között – ellenőrzi a jogszabályban foglalt rendelkezések betartását, valamint a végrehajtható döntésben foglaltak teljesítését.</p>
<p>88/A. § (1) A hatósági ellenőrzés hivatalból vagy – ha azt törvény vagy kormányrendelet nem zárja ki vagy nem korlátozza – az ügyfél kérelmére indul meg. Az ügyfél csak saját maga hatósági ellenőrzés alá vonását kérelmezheti. (2) Törvény vagy kormányrendelet eltérő rendelkezése hiányában nem kérhető hatósági ellenőrzés, és az erre vonatkozó kérelmet érdemi vizsgálat nélkül el kell utasítani, ha a) a kérelem benyújtásának időpontjában a hatóság előtt az adott ügyre vonatkozóan már folyamatban van hatósági ellenőrzés, b) ha a hatóság az ügyfélnél egyébként folyamatosan lát el ellenőrzési feladatot, c) ha a hatóság ugyanazon ügyfél kérelmére az újabb kérelem benyújtását megelőző egy éven belül lefolytatott ellenőrzése során jogsértést nem tárt fel, kivéve, ha a kérelem benyújtására az ellenőrzés lefolytatását követően felmerült ok vagy körülmény miatt kerül sor, vagy d) ha a hatóság által a kérelmezővel szemben korábban lefolytatott ellenőrzése alapján a végrehajtás folyamatban van.</p>	<p>100. § <i>[A hatósági ellenőrzés megindítására vonatkozó általános szabályok]</i> (1) A hatósági ellenőrzés hivatalból indul meg, azt a hatóság a hivatalbóli eljárás szabályai szerint folytatja le. (2) Hatósági ellenőrzését az ügyfél is kérheti, kivéve, ha a) a kérelem benyújtásának időpontjában a hatóság előtt arra vonatkozóan hatósági ellenőrzés, vagy az alapján eljárás van folyamatban, b) a hatóság az ügyfélnél egyébként folyamatosan lát el ellenőrzési feladatot, c) törvény kizárja, vagy d) a hatóság ugyanazon ügyfél kérelmére az újabb kérelem benyújtását megelőző egy éven belül lefolytatott ellenőrzése során jogsértést nem tárt fel, kivéve, ha a kérelem benyújtására az ellenőrzés lefolytatását követően felmerült ok vagy körülmény miatt kerül sor. (3) Kérelemre elrendelt hatósági ellenőrzés esetén helye van az eljárás megszüntetésének, ha az ügyfél eljárási költség előlegezési kötelezettségének nem tesz eleget. <i>(Mint láthatjuk, az Ákr. rendelkezései közül kikerül az ügyfél hatósági ellenőrzésnek lehetőségei esetében a „törvény vagy kormányrendelet eltérő rendelkezéseinek hiányában” kitétel. E rendelkezés szubsidiaritásának megszüntetése is az Ákr. egységes kódex jellegét erősíti.)</i></p>

Ket.	Ákr.
<p>93. §</p> <p>(1) A hatóság a hatósági ellenőrzésről készített jegyzőkönyv egy példányát az ügyfélnek a helyszínen átadja, vagy azt az ügyfél részére az ellenőrzés befejezésétől számított tíz napon belül megküldi.</p> <p>(2) A 94. § (1) bekezdés <i>b)</i> pontjának alkalmazása esetén a hatóság értesítheti a jelen lévő ügyfelet a hivatalbóli eljárás megindításáról a 29. § (5) bekezdésében meghatározott, rendelkezésre álló adatok közlésével, valamint a helyszínen közölheti döntését.</p> <p>(3) Ha a hatóság a hatósági ellenőrzés során jogsértést nem tapasztal, jegyzőkönyv felvétele helyett egyszerűsített jegyzőkönyvet is készíthet, amelyet az ügyfél kérelmére a hatóság az ügyfélnek a helyszínen átad, vagy az ügyfél részére az ellenőrzés befejezésétől számított tíz napon belül megküld.</p> <p>(3a) Ha a hatóság az ügyfél kérelmére lefolytatott hatósági ellenőrzés során jogsértést nem tapasztal, ennek tényéről az ügyfélnek az ellenőrzés iránti kérelem benyújtásakor előterjesztett kérelmére hatósági bizonyítványt állít ki. Ha törvény vagy kormányrendelet eltérően nem rendelkezik, a hatósági bizonyítvány egy évig hatályos. Ebben az esetben nem alkalmazható a 83. § (3) bekezdésében meghatározott határidő.</p> <p>(4) Ha az ügyfél nem kéri a (3a) bekezdés szerinti hatósági bizonyítvány kiállítását, a hatóság az eljárás befejezésekor az ügyfélnek megküldi az ellenőrzésről készített jegyzőkönyv vagy egyszerűsített jegyzőkönyv személyes adatot nem tartalmazó kivonatát. Ebben az esetben az ellenőrzést huszonegy napon belül kell lefolytatni, és e határidőn belül kell gondoskodni – az ügyfél személyes adatát kivéve – a jegyzőkönyv vagy egyszerűsített jegyzőkönyv személyes adatot nem tartalmazó kivonata ügyfélnek való megküldéséről. Ennél rövidebb határidőt bármely jogszabály, hosszabbat pedig törvény állapíthat meg.</p> <p>(5) Ha a döntés kizárólag a jegyzőkönyv megállapításain alapul, a hatóság mellőzheti a hatósági ellenőrzésről készült jegyzőkönyv ügyfél részére történő megküldését.</p> <p>94. §</p> <p>(1) Ha a hatóság a hatósági ellenőrzés befejezéseként megállapítja, hogy az ügyfél a jogszabályban, illetve hatósági döntésben foglalt előírásokat megsértette,</p> <p><i>a)</i> és a jogszabály vagy hatósági döntés megsértése a jogellenes magatartás megszüntetésével vagy a jogszerű állapot helyreállításával orvosolható, a hatóság felhívja az ügyfél figyelmét a jogszabálysértésre, és megfelelő határidő megállapításával, valamint a jogkövetkezményekre történő figyelemztetéssel végzésben kötelezi annak megszüntetésére,</p> <p><i>b)</i> ha az <i>a)</i> pont szerinti felhívásban meghatározott határidő eredménytelenül telt el, vagy az <i>a)</i> pont alkalmazása kizárt, a hatóság hivatalból megindítja a hatáskörébe tartozó eljárást, ideértve a hatáskörébe tartozó eljárási cselekmények megtételét és a jogkövetkezmény megállapítását is,</p>	<p>101. § <i>[A hatósági ellenőrzés lezárására vonatkozó általános szabályok]</i></p> <p>(1) Ha a hatóság a hatósági ellenőrzés során jogsértést tapasztal,</p> <p><i>a)</i> megindítja az eljárást, vagy</p> <p><i>b)</i> ha a feltárt jogsértés miatt az eljárás más szerv illetékességébe tartozik, annak eljárást kezdeményezi.</p> <p>(2) Ha a hatóság az ügyfél kérelmére lefolytatott hatósági ellenőrzés során jogsértést nem tapasztal, ennek tényéről hatósági bizonyítványt állít ki. A hivatalból folytatott hatósági ellenőrzés eredményéről a hatóság az ügyfél kérelmére állít ki hatósági bizonyítványt.</p>

Ket.	Ákr.
<p><i>c)</i> ha az <i>a)</i> és a <i>b)</i> pont azért nem alkalmazható, mert a hatóság az adott jogszabálysértés tekintetében nem rendelkezik hatáskörrel vagy illetékességgel, a hatóság a jegyzőkönyv jogszabálysértésre vonatkozó információkat tartalmazó részének megküldésével kezdeményezi a hatáskörrel rendelkező hatóság eljárását, illetve fegyelmi, szabálysértési, büntető-, polgári vagy egyéb eljárást kezdeményez.</p> <p>(1a) Az (1) bekezdés <i>c)</i> pontja szerinti esetben a hatáskörrel rendelkező illetékes hatóság a jegyzőkönyvben, illetve közös jegyzőkönyvben foglaltakat bizonyítékként használhatja fel, és azok alapján közvetlenül eljárhat.</p> <p>(2) Nem alkalmazható az (1) bekezdés <i>a)</i> pontja, ha</p> <p><i>a)</i> a jogszabályban vagy hatósági döntésben foglalt előírások megsértése kizárólag újabb hatósági eljárás lefolytatásával orvosolható,</p> <p><i>b)</i> azt jogszabály – a jogszabálysértés és a jogkövetkezmény alkalmazását megalapozó jogszabályi rendelkezés tételes megjelölésével – azért zárja ki, mert a jogszabálysértés, a hatósági döntés megsértése vagy az (1) bekezdés <i>a)</i> pontja szerinti határidő biztosítása az életet, a testi épséget, a nemzetbiztonságot, a honvédelmi érdeket, a vagyonbiztonságot, a közlekedés biztonságát, a környezet vagy a természet állapotának fenntarthatóságát, közteherviselési kötelezettség teljesítését, az Európai Unió pénzügyi érdekeit, vagy harmadik személy alapvető jogát közvetlenül veszélyezteteti vagy veszélyeztetné,</p> <p><i>c)</i> a hatóság ugyanazon ügyféllel szemben az (1) bekezdés <i>a)</i> pontja szerinti felhívás eredménytelensége miatt két éven belül jogerősen jogkövetkezményt állapított meg,</p> <p><i>d)</i> a hatóság ugyanazon ügyféllel szemben ugyanazon jogszabályi vagy hatósági határozatban megállapított rendelkezés megsértése miatt két éven belül az (1) bekezdés <i>a)</i> pontja alapján járt el,</p> <p><i>e)</i> az adott ügyben autonóm államigazgatási szerv vagy önálló szabályozó szerv jár el,</p> <p><i>f)</i> a 13. § (2) bekezdés <i>b)</i> pontja hatálya alá tartozó jogszabályi rendelkezést sértik meg,</p> <p><i>g)</i> az adatszolgáltatási vagy bejelentési kötelezettséget előíró jogszabályi rendelkezés megsértését a 13. § (2) bekezdés <i>d)</i> vagy <i>e)</i> pontja szerinti eljárásban állapítják meg, vagy</p> <p><i>h)</i> az ügyfél a közhiteles hatósági nyilvántartásba való, jogszabály által előírt bejelentési kötelezettségének nem tesz eleget.</p> <p>(2a) A (2) bekezdéstől eltérően, ha a hatósági ellenőrzés az ügyfél kérelmére indult, az (1) bekezdés <i>a)</i> pontja a (2) bekezdés <i>a)</i>, valamint <i>e)–h)</i> pontjában foglalt esetben is alkalmazható.</p>	

Ket.	Ákr.
<p>(3) A hatóság az (1) és (2) bekezdésben foglalt ellenőrzése céljából nyilvántartást vezet, amely tartalmazza</p> <ul style="list-style-type: none"> a) az ügyfél nevét, b) az ügyfélnek a hatóság által törvény alapján kezelhető azonosítóját, ennek hiányában természetes személy ügyfél esetén a természetes személyazonosító adatait, lakcímét, illetve székhelyét, c) a jogszabály vagy hatósági döntésben foglalt rendelkezés megsértése miatti felhívást a jogszabályi rendelkezés vagy hatósági döntésben foglalt rendelkezés, valamint felhívást tartalmazó végzés közlése időpontjának a megjelölésével, és d) a felhívást tartalmazó végzés eredménytelensége tényét, valamint az emiatt megállapított jogkövetkezményt tartalmazó döntés jogerőre emelkedésének a napját. <p>(4) A hatóság a (3) bekezdésben meghatározott adatokat azok keletkezésétől számított két évig kezeli.</p> <p>(5) Az (1) bekezdés c) pontja alapján megkeresett szerv a megkeresést érdemben – közigazgatási hatóság esetén az (1) bekezdés alkalmazásával – megvizsgálja, és saját intézkedéséről vagy az ilyen intézkedés mellőzésének okáról a megkereső hatóságot harminc napon belül tájékoztatja.</p>	
<p>90. §</p> <p>(1) Jogszabály időszakos vagy folyamatos adatszolgáltatási kötelezettséggel megvalósuló és folyamatos ellenőrzést is elrendelhet.</p> <p>(2) Jogszabály az ellenőrzési eljárás megindítására vonatkozó és a helyszíni ellenőrzést megelőző értesítési kötelezettség tekintetében eltérő szabályokat állapíthat meg, ha a hatóság az ügyfélnél folyamatosan lát el ellenőrzési feladatot.</p>	<p>102. § <i>[Folyamatos ellenőrzési feladat ellátására vonatkozó különös szabályok]</i></p> <p>Ha a hatóság az ügyfélnél folyamatosan lát el ellenőrzési feladatot, az ügyfél ellenőrzést megelőző értesítése mellőzhető.</p> <p><i>(Az Ákr. rendelkezései között nem találjuk meg külön felsorolva a hatósági ellenőrzés eszközeit, valamint a hatóság általános ellenőrzési terv készítésének szabályait, mivel a jogalkotó el akart hagyni a kódexből minden, nem kifejezetten eljárási jellegű, például belső működési szabályt.)</i></p>

5. JOGORVOSLAT

5.1. A jogorvoslati rendszerről általában

Ket.	Ákr.
<p style="text-align: center;">VIII. FEJEZET JOGORVOSLAT ÉS DÖNTÉS-FELÜLVIZSGÁLAT</p>	<p style="text-align: center;">IX. FEJEZET JOGORVOSLAT</p>
	<p><i>(Az Ákr. fenntartja a jogorvoslat Ket.-ben kialakított két fő fajtáját: az ügyféli aktivitást feltételező kérelemre induló jogorvoslati eljárásokat és az ügyfél passzivitása mellett vagy akár az ügyfél akarata ellenében, hivatalból indított döntés-felülvizsgálati formát. Az Ákr. azonban a terminológiát módosítja: mindkét jogorvoslási formát jogorvoslatnak tekinti, csupán a kezdeményezésük mikéntje más, így kérelemre induló jogorvoslati eljárásokat és hivatalból induló jogorvoslati eljárásokat különböztet meg.)</i></p>
<p>95. § A jogorvoslati eljárásban és a döntés felülvizsgálata során e törvény rendelkezéseit az e fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.</p>	<p>111. § <i>[A jogorvoslat szabályainak alkalmazása]</i> A jogorvoslati eljárásban e törvény rendelkezéseit az e fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.</p>
<p>96. § A hatóság határozata ellen önálló jogorvoslatnak van helye. A hatóság végzése ellen önálló jogorvoslatnak akkor van helye, ha azt törvény lehetővé teszi, egyéb esetben a végzés elleni jogorvoslati jog a határozat, ennek hiányában az eljárást megszüntető végzés ellen igénybe vehető jogorvoslat keretében gyakorolható.</p>	<p>112. § <i>[A jogorvoslathoz való jog]</i> (1) A hatóság határozata ellen önálló jogorvoslatnak van helye. A hatóság végzése ellen önálló jogorvoslatnak akkor van helye, ha azt törvény megengedi, egyéb esetben a végzés elleni jogorvoslati jog a határozat, ennek hiányában az eljárást megszüntető végzés ellen igénybe vehető jogorvoslat keretében gyakorolható.</p>
<p>97. § (1) A jogorvoslati eljárás kérelemre, a döntés felülvizsgálata hivatalból indul meg.</p>	

Ket.	Ákr.
<p>97. § (2) Kérelemre induló jogorvoslati eljárások</p> <p>a) a fellebbezési eljárás, b) a bírósági felülvizsgálat, c) az újrafelvételi eljárás, d) az Alkotmánybíróság határozata alapján indítható eljárás.</p>	<p>113. § [Jogorvoslati eljárások]</p> <p>(1) Kérelemre induló jogorvoslati eljárások</p> <p>a) a közigazgatási per, b) a fellebbezési eljárás.</p> <p><i>[Az Ákr. rendszerében az elsődleges kérelemre induló jogorvoslati eljárás a közigazgatási per – erre változott a korábbi bírósági felülvizsgálati terminus, a bírósági felülvizsgálati kérelem elnevezése pedig keresetlevélre változott. Az Alaptörvény Szabadság és Felelősség XXVIII. cikkének (7) bekezdése értelmében „[m]indenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.” Az Ákr. a legújabb európai tendenciához hasonlóan a jogállamiság elvének inkább megfelelő, a közigazgatási szervezeten kívüli jogorvoslati eljárást, a közigazgatási pert tekinti általános jogorvoslati eszköznek; a közigazgatási szervezeten belüli jogorvoslat, a fellebbezés helyett. Az Alaptörvény is rögzíti, hogy a magyar állam működése a hatalom megosztásának elvén alapszik. Az Ákr. újításával a jogalkotó célja a végleges döntés mielőbbi kikényszerítése.</i></p> <p><i>Az Alaptörvény Szabadság és Felelősség XXIV. cikkének (1) bekezdése szerint „[m]indenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék.” A közigazgatási pert lezáró ítélethez kapcsolódik az anyagi jogerő intézménye, amely a döntést megváltoztathatatlanná teszi, így azt véglegesen lezárja, amivel biztosított a tisztességes ügyintézés mellett az ésszerű határidő megtartása is.</i></p> <p><i>Fontos változás, hogy megszűnik két, a Ket.-ben szabályozott kérelemre induló jogorvoslati eljárás: az újrafelvételi eljárás és az Alkotmánybíróság határozata alapján indítható eljárás, mivel a gyakorlatban nem került sor az alkalmazásukra.]</i></p>
<p>97. § (3) Hivatalból kerül sor a közigazgatási döntés felülvizsgálatára</p> <p>a) a döntést hozó hatóság saját hatáskörében indított eljárás keretében, b) a felügyeleti eljárás keretében, c) az ügyészi felhívás nyomán.</p>	<p>113. § (2) Hivatalból induló jogorvoslati eljárások</p> <p>a) a döntés módosítása vagy visszavonása a hatóság saját hatáskörében, b) a felügyeleti eljárás, c) az ügyészségről szóló törvény szerinti ügyészi felhívás és fellépés nyomán indított eljárás.</p> <p><i>(Az Ákr. a hivatalbóli döntés-felülvizsgálati eljárások kifejezés helyett a hivatalból induló jogorvoslati eljárások terminológiát használja.)</i></p>
<p>97. § (4)</p> <p>(5) A 12. § (2) bekezdésének b) pontjában meghatározott eljárásban a 112. § és a 115. § (1) bekezdésének a) pontja nem alkalmazható.</p>	

5.2. A kérelemre induló jogorvoslati eljárások

Ket.	Ákr.
BÍRÓSÁGI FELÜLVIZSGÁLAT	60. KÖZIGAZGATÁSI PER
	<p><i>[Az Ákr. rendszerében, mint már említettük, az elsődleges jogorvoslati forma a közigazgatási per, amelyről a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (Kp.) rendelkezik. Az Ákr. csak a legfontosabb, a közigazgatási hatósági eljárás szempontjából jelentős kérdéseket és az Ákr. és a Kp. közti kapcsolódási pontokat – a jogorvoslat igénybevételének lehetőségét; hogy mit tehet a döntést hozó hatóság a keresetlevél alapján – részletezi.</i></p> <p><i>Felhívjuk a figyelmet arra, hogy a felülvizsgálati kérelem terminológia keresetlevélre változik. A Kp. 39. § (1) bekezdése alapján a közigazgatási per indítása esetén a keresetlevelet – ha törvény eltérően nem rendelkezik – a vitatott közigazgatási cselekmény közlésétől számított harminc napon belül kell a vitatott cselekményt megvalósító közigazgatási szervhez benyújtani. Figyelni kell majd az elektronikus ügyintézés szabályainak alkalmazására.]</i></p>
<p>109. § (1) Az önállóan nem fellebbezhető végzések kivételével a döntés bírósági felülvizsgálata kezdeményezhető</p> <p>a) a 100. § (2) bekezdésében meghatározott esetekben, vagy</p> <p>b) ha a hatósági eljárásban a fellebbezésre jogosultak valamelyike a fellebbezési jogát kimerítette.</p>	<p>114. § <i>[A közigazgatási per lehetősége]</i></p> <p>(1) Az ügyfél – az önálló jogorvoslattal nem támadható végzések kivételével – a véglegessé vált döntés ellen közigazgatási pert indíthat. Fellebbezéssel támadható döntés esetén közigazgatási per akkor indítható, ha az arra jogosultak valamelyike fellebbezett és a fellebbezést elbírálták.</p> <p>(2) Ha a jogsértés megszüntetésére felszólító ügyészi felhívásban megállapított határidő eredménytelenül eltelt, az ügyész közigazgatási pert indíthat a hatóság véglegessé vált döntése ellen, vagy a hatóság eljárási kötelezettségének elmulasztása esetén a hatóság eljárásra kötelezése iránt.</p>
<p>109. § (1a) A végzés bírósági felülvizsgálatának van helye, ha e törvény alapján a végzés önálló fellebbezéssel támadható, és törvény az ügyben az elsőfokú határozattal szemben kizárja a fellebbezést, valamint a határozat bírósági felülvizsgálatát teszi lehetővé.</p>	
<p>109. § (2) Bírósági felülvizsgálat kezdeményezése esetén az elsőfokú döntést hozó hatóság erről az ügy iratainak felterjesztésével, illetve a bíróságra történő továbbításával egyidejűleg értesíti azokat, akiknek jogát vagy jogos érdekét a felülvizsgálat érinti. Ha a kezdeményező a döntés végrehajtásának felfüggesztését is kéri, akkor erről a hatóság a végrehajtást fogantatosító szervet is értesíti, kivéve, ha a másodfokú döntést a végrehajtás felfüggesztése iránti kérelemre tekintet nélkül végrehajthatónak nyilvánította.</p>	
<p>109. § (3) Ha a közigazgatási ügyekben eljáró bíróság az ügy érdemében határozott, a hatóságnál ugyanabban az ügyben azonos tényállás mellett – a közigazgatási ügyekben eljáró bíróság által elrendelt új eljárás kivételével – nincs helye új eljárásnak.</p>	
<p>109. § (4) A hatóságot a közigazgatási ügyekben eljáró bíróság határozatának rendelkező része és indokolása köti, a megismételt eljárás és a döntéshozatal során annak megfelelően jár el.</p>	

Ket.	Ákr.
	<p style="text-align: center;">61. A DÖNTÉS MÓDOSÍTÁSA VAGY VISSZAVONÁSA A KERESETLEVÉL ALAPJÁN</p> <p>115. § [A döntés módosítása vagy visszavonása a keresetlevél alapján]</p> <p>(1) Ha a keresetlevél alapján a hatóság megállapítja, hogy döntése jogszabályt sért, azt módosítja vagy visszavonja.</p> <p>(2) Ha a keresetlevélben foglaltakkal egyetért és az ügyben nincs ellenérdekű ügyfél, a hatóság a nem jogszabálysértő döntést is visszavonhatja, illetve a keresetlevélben foglaltaknak megfelelően módosíthatja.</p> <p>(3) Ha a szakhatóság a keresetlevél alapján módosítja állásfoglalását, a hatóság a döntését ennek megfelelően módosítja vagy visszavonja.</p> <p>(4) A döntést visszavonni, módosítani egy ízben lehet. (Az Ákr. szabályozza a hatóság önkorrekciójának lehetőségét: ha a hatóság megállapítja a keresetlevél alapján, hogy döntése jogszabálysértő, vagy nem jogszabálysértő a döntése, de a hatóság a keresetlevélben foglaltakkal egyetért, és az ügyben nincs ellenérdekű ügyfél; a hatóság a döntését az előbbi esetben módosíthatja/visszavonhatja, illetve az utóbbi esetben a keresetlevélben foglaltaknak megfelelően módosíthatja. Ezen önkorrekciós lehetőség alkalmazására ugyancsak az ügyben csak egyszer van lehetőség. Az Ákr. ezen „új” döntés ellen is biztosítja a közigazgatási pert indításának lehetőségét.)</p>
FELLEBBEZÉS	62. FELLEBBEZÉS
<p>98. § (1) Az ügyfél az elsőfokú határozat ellen fellebbezhet.</p> <p>(4) Az eljárás egyéb résztvevője önálló fellebbezéssel élhet az elsőfokú határozat rá vonatkozó rendelkezése, illetve a rá vonatkozó elsőfokú végzés ellen.</p>	<p>116. § [A fellebbezés általános szabályai]</p> <p>(1) Az ügyfél vagy akire a döntés rendelkezést tartalmaz, az elsőfokú döntés ellen akkor fellebbezhet, ha azt törvény kifejezetten megengedi.</p> <p>(2) Fellebbezésnek van helye, ha a határozatot</p> <p>a) – a képviselő testület kivételével – helyi önkormányzat szerve, vagy</p> <p>b) rendvédelmi szerv helyi szerve hozta.</p> <p>(Az Ákr. jogorvoslati rendszerében fellebbezésnek kizárólag akkor van helye, ha azt az Ákr. vagy az ágazati törvény kifejezetten megengedi. Az Ákr. meghatározza pontosan azon határozatok körét, amelyek vonatkozásában fellebbezésnek van helye, így ha a határozatot:</p> <p>– a képviselő testület kivételével helyi önkormányzat szerve (tipikusan jegyző) hozta, hiszen a felügyeleti szerv ezen ügyekben hatékonyabban tudja tisztázni a tényállást, és elbírálni a jogorvoslati kérelmet, amivel elkerülhető a bíróságok olyan mértékű terhelése, ami munkájukat ellehetetlenítené.</p> <p>– rendvédelmi szerv helyi szerve hozta.</p> <p>Megjegyzendő, hogy sommás eljárásban és automatikus döntéshozatali eljárásban hozott döntések esetén külön fellebbezés biztosítása nem indokolt, hiszen az elsőfokú eljárás szabályai közt rögzítésre került, hogy ilyen esetekben öt napon belül az ügyfél kérheti teljes eljárás lefolytatását. Várható, hogy az Ákr. hatályba lépése előtt több ágazati jogszabály is nevesíteni fog fellebbezéssel támadható döntéseket.)</p>

Ket.	Ákr.
<p>98. § (2) Végzés csak a határozat, ennek hiányában az eljárást megszüntető végzés elleni fellebbezésben támadható meg, kivéve a (3) és (4) bekezdésben szabályozott eseteket. Törvény az önálló fellebbezést egyéb esetekben is lehetővé teheti.</p> <p>(3) Önálló fellebbezésnek van helye</p> <ul style="list-style-type: none"> a) az ideiglenes biztosítási intézkedésről szóló, b) a kérelmet érdemi vizsgálat nélkül elutasító, c) az eljárást megszüntető, d) az eljárás felfüggesztését kimondó vagy a felfüggesztésre irányuló kérelmet elutasító, e) a 33/A. §-ban meghatározott fizetési kötelezettséggel kapcsolatos, f) g) az eljárási bírságot kiszabó, h) a fellebbezési határidő elmulasztása miatt benyújtott igazolási kérelmet elutasító, i) az iratbetekintési jog korlátozására irányuló kérelem tárgyában hozott és j) a fizetési kedvezménnyel kapcsolatos, az eljárási költség megállapításával és viselésével kapcsolatos, a költségmentesség iránti kérelmet elutasító, a költségmentesség módosításáról vagy visszavonásáról szóló első fokú végzés ellen. 	<p>116. § (3) Abban az ügyben, amelyben a határozat az (1) vagy (2) bekezdés alapján fellebbezéssel támadható, az önálló jogorvoslattal támadható végzés ellen fellebbezésnek van helye.</p> <p>112. § (2) Önálló jogorvoslatnak van helye</p> <ul style="list-style-type: none"> a) az ideiglenes biztosítási intézkedésről szóló, b) az ügyféli jogállásról vagy jogutódlásról rendelkező, c) a kérelmet visszautasító, d) az eljárást megszüntető, e) az eljárás felfüggesztése vagy szünetelése tárgyában hozott, f) az eljárási bírságot kiszabó, g) a fellebbezési határidő elmulasztása miatt benyújtott igazolási kérelmet elutasító, h) a zár alá vételt vagy lefoglalást elrendelő, valamint ezek megszüntetése iránti kérelmet elutasító, i) az iratbetekintési jog gyakorlására irányuló kérelem tárgyában hozott elutasító, j) az iratbetekintési jog korlátozására irányuló kérelem tárgyában hozott, valamint k) az eljárási költség megállapításával és viselésével kapcsolatos, a költségmentesség iránti kérelmet elutasító, a költségmentesség módosításáról vagy visszavonásáról szóló végzés ellen.
<p>98. § (5) A másodfokú döntést hozó hatóság által hozott első fokú végzésekkel szembeni fellebbezésre a (2)–(4) bekezdést kell alkalmazni.</p>	
<p>100. § (1) Nincs helye fellebbezésnek</p> <ul style="list-style-type: none"> a) a döntés ellen, ha az ügyben törvény azt kizárja, b) az ügyfelek részéről az egyezségüket jóváhagyó határozat ellen, c) jogszabály eltérő rendelkezése hiányában valamely adatnak, ténynek vagy jogosultságnak a hatósági nyilvántartásba hivatalbóli, mérlegelés nélküli bejegyzésével szemben, d) ha az elsőfokú döntést miniszter, autonóm államigazgatási szerv, önálló szabályozó szerv vagy kormányhivatal vezetője hozta, e) törvény eltérő rendelkezése hiányában, ha az elsőfokú döntést központi államigazgatási szerv vagy a fővárosi és megyei kormányhivatal vezetője hozta, f) a képviselő-testület önkormányzati hatósági ügyben hozott határozata ellen, g) a helyi önkormányzat képviselő-testületének rendeletében foglaltak szerint kiszabható közigazgatási bírság kiszabásával kapcsolatos eljárásokban az átruházott hatáskörben hozott határozatok ellen, h) a 98. § (1a) bekezdése alapján benyújtott fellebbezés érdemi vizsgálat nélküli elutasítása esetén. <p>(2) Az (1) bekezdés a), c)–h) pontjában meghatározott esetben az elsőfokú döntés bírósági felülvizsgálatának van helye.</p>	<p>116. § (4) Az (1) és (2) bekezdésben foglalt esetekben sincs helye fellebbezésnek</p> <ul style="list-style-type: none"> a) ha az elsőfokú döntést – a központi hivatal kivételével – központi államigazgatási szerv vezetője hozta, b) ha a képviselő-testület önkormányzati hatósági ügyben hozott döntést, c) a másodfokú hatóság által hozott önállóan fellebbezhető végzés esetén, d) ha nincs kijelölt másodfokú hatóság, e) nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségűvé nyilvánított ügyben, f) ha a hatósági szerződés alapján végrehajtást rendeltek el. <p>(5) A (2) bekezdésben foglalt esetekben sincs helye fellebbezésnek, ha törvény a fellebbezést kizárja.</p> <p><i>(Az Ákr. garanciális okokból meghatározza azon eseteket, amelyekben a fellebbezés az előbbi esetekben is kizárt, de természetesen közigazgatási per kezdeményezésére ezen esetekben is van lehetőség.)</i></p>

Ket.	Ákr.
<p>101. § (1) A fellebbezéssel megtámadott döntésben foglalt jogok nem gyakorolhatók, és a fellebbezésnek a döntés végrehajtására halasztó hatálya van, kivéve, ha a döntés e törvény alapján fellebbezésre tekintet nélkül végrehajtható, vagy a hatóság nyilvánította a döntést a fellebbezés halasztó hatályának kizárásával végrehajthatónak.</p>	<p>117. § [A fellebbezés halasztó hatálya] (1) Ha a hatóság a döntést nem nyilvánította azonnal végrehajthatónak, a fellebbezésnek – a (2) bekezdésben foglalt kivételekkel – a döntés végrehajtására halasztó hatálya van. <i>(Az Ákr. a korábbi szabályozáshoz hasonlóan kimondja, hogy a fellebbezésnek a végrehajtásra halasztó hatálya van, kivéve, ha a jogszabály a hatóság döntését azonnal végrehajthatónak nyilvánította.)</i></p>
<p>101. § (2) A döntésben foglaltakat a fellebbezésre tekintet nélkül teljesíteni kell, ha az ügyfél javára megállapított egyszeri vagy rendszeres pénzkifizetést, pénzbeli ellátást – ideértve a pénzgyenértékben kifejezhető természetbeni ellátást – tartalmaz, és az ügyfél fellebbezése csak a megállapított összegben felüli többletigényre vonatkozik.</p>	
<p>101. § (3) Az ideiglenes biztosítási intézkedésről szóló, valamint az iratbetekintési jog korlátozása iránti kérelemnek helyt adó végzés elleni fellebbezésnek nincs halasztó hatálya.</p>	<p>117. § (2) Az ideiglenes biztosítási intézkedésről szóló, valamint az iratbetekintési jog korlátozása iránti kérelemnek helyt adó végzés elleni fellebbezésnek nincs halasztó hatálya. <i>(Az Ákr. meghatározza azon végzések körét, amelyek esetén a fellebbezés a törvény erejénél fogva nem bír halasztó hatállyal.)</i></p>
<p>101. § (4) Az eljárási költség megállapításával és viselésével kapcsolatos döntés elleni fellebbezésnek nincs halasztó hatálya a döntés fellebbezéssel meg nem támadott rendelkezése tekintetében.</p>	
	<p>118. § [A fellebbezés előterjesztése] (1) Fellebbezni csak a megtámadott döntésre vonatkozóan, tartalmilag azzal közvetlenül összefüggő okból, illetve csak a döntésből közvetlenül adódó jog- vagy érdeksérelemre hivatkozva lehet. <i>(Az Ákr. megszünteti a minden indok nélkül előterjeszhető fellebbezés lehetőségét.)</i></p>
<p>98. § (1a) A fellebbezésben nem lehet olyan új tényre hivatkozni, amelyről az ügyfélnek a döntés meghozatala előtt tudomása volt. A fellebbezést indokolni kell.</p>	<p>118. § (2) A fellebbezést indokolni kell. A fellebbezésben csak olyan új tényre lehet hivatkozni, amelyről az elsőfokú eljárásban az ügyfélnek nem volt tudomása, vagy arra önhibáján kívül eső ok miatt nem hivatkozott. <i>[Az Ákr. – az Emberi Jogok Európai Bíróságának az Egyezmény 13. cikkéhez kapcsolódó gyakorlatával összhangban – rögzíti, hogy fellebbezni csak a megtámadott döntésre vonatkozóan, tartalmilag közvetlenül összefüggő okból, illetve csak a döntésből közvetlenül adódó jog- vagy érdeksérelemre hivatkozva, indokolt kérelemmel lehet. Nem lehet továbbá olyan új tényre hivatkozni, melyről az ügyfélnek előzetesen már tudomása volt. Ugyancsak nem lehet hivatkozni a Ket 102. § (2) bekezdése szerinti új tényekre és bizonyítékokra a fellebbezésben.]</i></p>

Ket.	Ákr.
<p>99. § (1) A fellebbezést – ha törvény vagy kormányrendelet eltérően nem rendelkezik – a döntés közlésétől számított tizenöt napon belül lehet előterjeszteni.</p> <p>102. § (1) A fellebbezést annál a hatóságnál kell előterjeszteni, amely a megtámadott döntést hozta. Ha a fellebbezést a fellebbezés elbírálására jogosult hatóságnál nyújtják be, a fellebbezés elbírálására jogosult hatóság a fellebbezést megküldi az elsőfokú döntést hozó hatóság részére. Elkésettség címén a fellebbezés nem utasítható el, ha a fellebbezésre jogosult a fellebbezési határidőben a fellebbezést az elbírálására jogosult hatóságnál terjeszti elő.</p>	<p>118. § (3) A fellebbezést a döntés közlésétől számított tizenöt napon belül az azt meghozó hatóságnál lehet előterjeszteni.</p> <p><i>(Az Ákr. a fellebbezés határidejét a korábbi szabályozással egyezően a döntés közlésétől számított tizenöt napon határozza meg, és nem változtat azon sem, hogy a döntést hozó hatóságnál lehet előterjeszteni.)</i></p>
<p>101. § (5) A döntés akkor nyilvánítható fellebbezésre tekintet nélkül végrehajthatónak, ha</p> <ul style="list-style-type: none"> a) életveszéllyel vagy súlyos kárral fenyegető helyzet megelőzése, elhárítása vagy káros következményeinek enyhítése miatt szükséges, b) nemzetbiztonsági és honvédelmi érdekből vagy a közbiztonság fenntartása érdekében, illetve fontos közrendvédelmi okból szükséges, c) a végrehajtás késedelve jelentős vagy helyrehozhatatlan kárral vagy a személyiségi jogok jelentős sérelmével járna, d) a döntés valakinek a tartásáról vagy gondozásáról rendelkezik, e) azt törvény élelmiszerlánc-felügyelettel kapcsolatos, továbbá közegészségügyi, járványügyi, tűzvédelmi, katasztrófavédelmi, munkaügyi, munkavédelmi, fogyasztóvédelmi, kulturális örökségvédelmi, termőföld-, környezet- vagy természetvédelmi okból, továbbá a közérdekű közlekedési infrastruktúra kialakítása, illetve az energiaellátás folyamatos biztosítása érdekében lehetővé teszi, vagy f) a hatósági nyilvántartásba történő haladéktalan bejegyzést törvény írja elő. <p>(6) A hatóság a döntésében a fellebbezésre tekintet nélküli végrehajthatóságot külön kimondja, és megindokolja, valamint a döntésben rendelkezik a végrehajtásról és a foganatosítás módjáról. Ha az ilyen döntésben a hatóság teljesítési határidőt állapított meg, a végrehajtás megindítására csak e határidő eredménytelen eltelte után kerülhet sor.</p>	<p>Az Ákr. <i>A hatóság döntései</i> című IV. fejezetben, a 84.§-ban rögzíti azt, hogy a hatóság mely esetekben nyilvánítja a döntést azonnal végrehajthatónak. Ennek értelmében:</p> <p>„84. § [Azonnali végrehajthatóság] A hatóság a döntést azonnal végrehajthatónak nyilvánítja, ha</p> <ul style="list-style-type: none"> – életveszéllyel, súlyos kárral vagy a személyiségi jogok jelentős sérelmével fenyegető helyzet megelőzése, elhárítása vagy káros következményeinek enyhítése miatt szükséges, – nemzetbiztonsági, honvédelmi vagy közbiztonsági érdekből, illetve a közérdek védelme miatt szükséges, – a döntés valakinek a tartásáról vagy gondozásáról rendelkezik, vagy – a hatósági nyilvántartásba történő haladéktalan bejegyzést törvény írja elő.” <p>Látható, hogy az új szabályozás nem tartalmazza a Ket.-ben nevesített ágazatokat, amelyek ágazati törvényei megengedhetik az azonnali végrehajthatóságot. Ez látszólag szűkítés, ugyanakkor a közérdekre hivatkozva az Ákr. alapján továbbra is lehetséges ennek kimondása bármilyen hatósági ügyben, és a korábban felsorolt ágazatokban ehhez még az sem kell, hogy az ágazati törvény ezt kifejezetten megengedje.</p>

Ket.	Ákr.
<p>102. § (2) A fellebbezésben új tények és bizonyítékok is felhozhatók.</p> <p>(3) Az elsőfokú döntést hozó hatóság érdemi vizsgálat nélkül elutasítja</p> <p>a) az elkésett fellebbezést,</p> <p>b) a fellebbezésre nem jogosulttól származó fellebbezést,</p> <p>c) az önálló fellebbezéssel meg nem támadható végzés ellen irányuló fellebbezést és</p> <p>d) a 98. § (1a) bekezdése megsértésével benyújtott fellebbezést.</p> <p>(3a) Ha az ügyfél a (3b) bekezdés szerinti hiánypótlásra nyitva álló határidőben nyújt be kérelmet a fellebbezési eljárásban való költségmentessége iránt, azt az elsőfokú döntést hozó hatóság bírálja el.</p> <p>(3b) A fellebbezési kérelmet az elsőfokú döntést hozó hatóság abban az esetben is érdemi vizsgálat nélkül elutasítja, ha az ügyfél a fellebbezési eljárásért fizetendő illeték- vagy díjfizetési kötelezettségének az elsőfokú hatóság erre irányuló felhívása ellenére az erre tűzött határidő alatt nem tesz eleget, és költségmentességben sem részesül.</p> <p>(4) Az elsőfokú döntést hozó hatóság megküldi a fellebbezést a szakhatóságnak. Ha a fellebbezés nem érinti a szakhatóság állásfoglalását, az elsőfokú döntést hozó hatóság mellőzi a fellebbezés szakhatóságnak való megküldését.</p> <p>(6) Ha az ügyfél a fellebbezési határidő elmulasztása miatt igazolási kérelmet nyújtott be, a határidő az ennek helyt adó döntés jogerőssé válását követően kezdődik. Ha az ügyfél költségmentesség iránti kérelmet nyújtott be, a határidő a döntés jogerőssé válását követően kezdődik. Ha a fellebbezést a fellebbezés elbírálására jogosult hatóságnál nyújtották be, a felterjesztésre nyitva álló határidő a fellebbezésnek az első fokú döntést hozó hatósághoz érkezésével kezdődik.</p> <p>(7) Az elsőfokú döntést hozó hatóság a fellebbezés és az iratok felterjesztését követően tájékoztatja a nem fellebbező ügyfelet arról, hogy a döntés fellebbezés benyújtása folytán nem vált jogerőssé. Ha a fellebbezést valamennyi fellebbező ügyfél visszavonta, a hatóság erről tájékoztatja a nem fellebbező ügyfelet.</p>	
<p>99. § (2) A fellebbezésre jogosult a fellebbezési határidőn belül a fellebbezési jogáról szóban vagy írásban lemondhat, a szóban történő lemondást jegyzőkönyvbe kell foglalni. A fellebbezési jogról történő lemondó nyilatkozat nem vonható vissza.</p>	<p>118. § (4) A fellebbezésre jogosult a fellebbezési határidőn belül a fellebbezési jogáról lemondhat. A fellebbezési jogról történő lemondás nem vonható vissza, arra egyebekben a kérelemre vonatkozó szabályok az irányadóak.</p>
<p>103. § (1) Ha a fellebbezés alapján a hatóság megállapítja, hogy döntése jogszabályt sért, a döntését módosítja vagy visszavonja.</p>	<p>119. § [A fellebbezés különös szabályai]</p> <p>(1) Ha a fellebbezés alapján a hatóság megállapítja, hogy döntése jogszabályt sért, azt módosítja vagy visszavonja.</p>

Ket.	Ákr.
<p>103. § (2) A hatóság a fellebbezés esetén a nem jogszabálysértő döntést akkor is visszavonhatja, illetve a fellebbezésben foglaltaknak megfelelően módosíthatja, ha a kérelemben foglaltakkal egyetért, feltéve, hogy az ügyben nincs ellenérdekű ügyfél.</p>	<p>119. § (2) Ha a fellebbezésben foglaltakkal egyetért, és az ügyben nincs ellenérdekű ügyfél, a hatóság a nem jogszabálysértő döntését is visszavonhatja, illetve a fellebbezésben foglaltaknak megfelelően módosíthatja.</p> <p><i>(Fontos kiemelni, hogy az első fokon eljáró hatóság abban az esetben, ha egyetért a fellebbezésben foglaltakkal, akkor a nem jogszabálysértő döntését vagy visszavonhatja, vagy a fellebbezésben foglaltaknak megfelelően módosíthatja. Ez utóbbi esetben kötve lesz a fellebbezésben foglaltakhoz, hiszen a hatóság a fellebbezésben foglaltaknak megfelelően módosíthatja nem jogszabálysértő döntését. További feltétele a módosításnak illetve visszavonásnak az, hogy nem lehet ellenérdekű ügyfél az ügyben. A leggyakrabban a döntéshozó méltányossági jogkörben hozott döntések esetén élhet ezzel az eszközzel.)</i></p>
<p>103. § (3) Ha a fellebbezés alapján a szakhatóság megállapítja, hogy a szakhatósági állásfoglalás jogszabályt sért, állásfoglalását módosítja.</p> <p>(4) A szakhatóság a fellebbezés esetén a nem jogszabálysértő szakhatósági állásfoglalást a fellebbezésben foglaltaknak megfelelően módosíthatja, ha a kérelemben foglaltakkal egyetért, feltéve, hogy az ügyben nincs ellenérdekű ügyfél.</p> <p>(5) A hatóság a szakhatósági állásfoglalás (3) és (4) bekezdés szerinti módosítása esetén módosítja döntését.</p> <p>(6) A fellebbezés nyomán hozott döntést közölni kell a fellebbezővel, továbbá azokkal, akikkel a megtámadott döntést közölték.</p> <p>(7) A visszavonó, illetve módosító döntés ellen ugyanolyan jogorvoslatnak van helye, mint amilyen a visszavont, illetve a módosított döntés ellen volt.</p>	
<p>102. § (5) Az elsőfokú döntést hozó hatóság a fellebbezést a fellebbezési határidő leteltétől számított nyolc – szakhatóság közreműködése esetén tizenöt – napon belül terjeszti fel a fellebbezés elbírálására jogosult hatósághoz, kivéve, ha a hatóság a megtámadott döntést a fellebbezésben foglaltaknak megfelelően kijavítja, kiegészíti, módosítja, visszavonja vagy a fellebbezést érdemi vizsgálat nélkül elutasítja, valamint ha a fellebbezést a felterjesztést megelőzően visszavonták. A fellebbezést az elsőfokú döntést hozó hatóság az ügy összes iratával együtt terjeszti fel és a fellebbezésről kialakított álláspontjáról is nyilatkozik.</p>	<p>119. § (3) Ha a hatóság a megtámadott döntést nem vonja vissza, illetve a fellebbezésnek megfelelően azt nem módosítja, javítja vagy egészíti ki, a fellebbezést a hatóság az ügy összes iratával, a fellebbezési határidő leteltét követően felterjeszti a – jogszabályban kijelölt – másodfokú hatósághoz.</p> <p><i>(Az Ákr. nem tartalmaz rendelkezést arról, hogy a fellebbezési határidő leteltét követően hány napon belül kell felterjeszteni a fellebbezést, szemben a Ket.-ben meghatározott nyolc nappal. Mivel az Ákr. alapvető célja a gyors eljárás, azt célszerű haladéktalanul megtenni.)</i></p>
<p>104. § (1) Ha a fellebbezésnek megfelelően a hatósági döntést a 103. §-ban foglaltak szerint nem módosítják vagy nem vonják vissza, a fellebbezésről az annak elbírálására jogosult hatóság dönt.</p> <p>(3) A másodfokú döntést hozó hatóság a sérelmezett döntést, valamint az azt megelőző eljárást megvizsgálja; ennek során nincs kötve a fellebbezésben foglaltakhoz.</p>	<p>119. § (4) A fellebbezést a másodfokú hatóság bírálja el, amely a fellebbezéssel megtámadott döntést és az azt megelőző eljárást megvizsgálja. A másodfokú hatóság eljárása során nincs kötve a fellebbezésben foglaltakhoz.</p> <p><i>(Az Ákr.-ben nem változik a másodfokú hatóságnak az alapeljárást érintő teljes körű felülvizsgálati joga, ami garanciát jelent a jogorvoslati kérelmet előterjesztőnek arra, hogy az alapeljárás minden elemére kiterjed a másodfokú hatóság figyelve.)</i></p>

Ket.	Ákr.
<p>104. § (2) A másodfokú döntést hozó hatóság beszerzi a másodfokú eljárásban kijelölt szakhatóság állásfoglalását. Ha a fellebbezés nem érinti az elsőfokú szakhatóság állásfoglalását, a másodfokú döntést hozó hatóság mellőzi a szakhatóság megkeresését. Ha törvény vagy kormányrendelet a másodfokú eljárásban szakhatóságot nem jelöl ki, a hatóság maga dönt a fellebbezésnek a szakhatósági állásfoglalás ellen irányuló részében is.</p>	
<p>105. § (1) A másodfokú döntést hozó hatóság a döntést helybenhagyja, megváltoztatja vagy megsemmisíti. Jogszabályban meghatározott esetben a másodfokú döntést hozó hatóság a mérlegelési jogkörben hozott első fokú döntésben meghatározott kötelezettségnél súlyosabb kötelezettséget nem állapíthat meg. Az erre irányuló fellebbezés hiányában is a másodfokú döntést hozó hatóság a fellebbezési eljárásban a teljesítésre új határidőt állapíthat meg, ha ez a fellebbezési eljárás miatt indokolt.</p>	<p>119. § (5) A másodfokú hatóság a döntést helybenhagyja, a fellebbezésben hivatkozott érdeksérelem miatt, vagy jogszabálysértés esetén azt megváltoztatja vagy megsemmisíti.</p> <p><i>(Az Ákr. nevesíti az érdekséreelmet a jogszabálysértés mellett.)</i></p>
<p>105. § (1a) A másodfokú döntés végrehajtás felfüggesztése iránti kérelemre tekintet nélkül végrehajthatónak nyilvánítható, ha a fellebbezésre tekintet nélkül végrehajthatónak nyilvánítás feltételei fennállnak. A végrehajtás felfüggesztése iránti kérelemre tekintet nélkül végrehajthatóvá nyilvánításra a 101. § (6) bekezdése alkalmazandó.</p>	
<p>105. § (2) Ha a másodfokú döntés meghozatalához nincs elég adat, vagy az elsőfokú döntés meghozatalát követően új tény merül fel, vagy egyébként a tényállás további tisztázása szükséges, a másodfokú döntést hozó hatóság a kiegészítő bizonyítási eljárás lefolytatását maga végzi el, és ennek alapján dönt.</p>	<p>119. § (6) Ha a döntés meghozatalához nincs elég adat, vagy ha egyébként szükséges, a másodfokú hatóság tisztázza a tényállást és meghozza a döntést.</p> <p><i>(Fontos kiemelni, hogy az Ákr. értelmében fellebbezés esetén kiegészítő bizonyítást minden esetben a fellebbezés elbírálására jogosult, másodfokú hatóságnak kell lefolytatni: új eljárásra utasításnak nincs helye. Indokolt a szoros együttműködés a másodfokú szervvel, a fellebbezés felterjesztése során részletesen be kell mutatni, hogy mire alapozva került a döntés meghozatalra, és érdemes reagálni a fellebbezésben előadottakra.)</i></p>
<p>104. § (4) A másodfokú döntést hozó hatóság a fellebbezési eljárást megszünteti, ha valamennyi fellebbező a fellebbezési kérelmét visszavonta.</p>	<p>119. § (7) Ha valamennyi fellebbező visszavonta a fellebbezését, a másodfokú hatóság a fellebbezési eljárást megszünteti.</p>
<p>105. § (3) Ha a másodfokú döntést hozó hatóság megállapítja, hogy az eljárásba további ügyfél bevonása szükséges, az elsőfokú döntést végzésben megsemmisíti, és az ügyben elsőfokú döntést hozó hatóságot új eljárásra utasítja.</p> <p>(4) A megismételt eljárásban az elsőfokú döntést hozó hatóságot a másodfokú végzés rendelkező része és indokolása köti.</p> <p>(5) Az (1)–(3) bekezdés szerinti döntést közölni kell a fellebbezővel és azzal, akivel az elsőfokú döntést közölték.</p> <p>(6)</p> <p>(7) A másodfokú döntést hozó hatóság a fellebbezés elbírálása érdekében megküldött iratokat az (1)–(3) bekezdés szerinti döntés meghozatalát követően visszaküldi a döntéssel együtt az elsőfokú döntést hozó hatósághoz.</p>	

Ket.	Ákr.
<p>A FELLEBBEZÉS ELBÍRÁLÁSÁRA JOGOSULT HATÓSÁG</p>	
<p>106. § (1) Azokban a hatósági ügyekben, ahol törvény alapján fellebbezésnek van helye,</p> <p>a) az elsőfokú döntést hozó hatóság és a fellebbezés elbírálására jogosult hatóság nem lehet ugyanazon szerv,</p> <p>b) a fellebbezés elbírálására jogosult hatóság és annak vezetője – feladat elvégzésére vagy mulasztás pótlására irányuló utasítás kivételével – az elsőfokú döntést hozó hatóság vezetőjét vagy ügyintézőjét akkor sem utasíthatja, ha erre egyébként külön jogszabály alapján hatásköre van.</p> <p>(2) Az (1) bekezdés a) pontjának alkalmazásában szervnek minősül különösen – a szerv jogi személyiségétől vagy annak hiányától függetlenül – a központi államigazgatási szerv központi, területi és helyi szerve.</p> <p>(3) Ha törvény vagy kormányrendelet másként nem rendelkezik, a hatóság döntése ellen irányuló fellebbezést a döntést hozó hatóság döntésének megsemmisítésére, szükség szerint új eljárás lefolytatására való utasítására jogosult irányító, felügyelő vagy szakmai irányító személy vagy szerv bírálja el.</p> <p>(4) Ha törvény vagy kormányrendelet nem hatósági feladat ellátására létrehozott szervezetet vagy személyt jogosít fel közigazgatási hatósági jogkör gyakorlására, és annak döntése ellen a fellebbezés nem kizárt, a törvényben vagy kormányrendeletben meg kell határozni a fellebbezés elbírálására jogosult hatóságot. Ennek hiányában a fővárosi és megyei kormányhivatal jogosult a fellebbezés elbírálására.</p> <p>107. § (1) Önkormányzati hatósági ügyben a fellebbezés elbírálása a képviselő-testület hatáskörébe tartozik, ha az elsőfokú döntést nem a képviselő-testület hozta.</p> <p>(2) Ha törvény vagy kormányrendelet másként nem rendelkezik, a fővárosi és megyei kormányhivatal jogosult a fellebbezés elbírálására, ha első fokon államigazgatási hatósági ügyben a járási (fővárosi kerületi) hivatal, a kormányablak, a polgármester vagy a 12. § (3) bekezdés d) pontjában meghatározott hatóság járt el.</p> <p>(3) A köztestület hatáskörébe utalt ügyben a fellebbezést törvényben meghatározott köztestületi szerv bírálja el, ilyen szerv hiányában az első fokú döntést hozó köztestület döntésével szemben bírósági felülvizsgálatnak van helye.</p> <p>108. §⁶</p>	<p><i>(Az Ákr. nem tartalmazza a fellebbezés elbírálására jogosult hatóság kijelölésére vonatkozó rendelkezéseket. Ezen szabályanyagot mint anyagi jogi rendelkezéseket minden eljárásban az adott ágazati jogszabályok határozzák majd meg.)</i></p>

⁶ A 108. §-t a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény módosításáról szóló 2008. évi CXI. törvény 131. § 43. pontja hatályon kívül helyezte. E módosító törvény 132. § (3) bekezdése alapján a rendelkezést a 2009. október 1-jét követően indult vagy megismételt eljárásokban kell alkalmazni.

Ket.	Ákr.
ÚJRAFELVÉTELI ELJÁRÁS	
<p>112. § (1) Ha az ügyfélnek a jogerős határozattal lezárt ügyben a határozat jogerőre emelkedését követően jutott tudomására a határozat meghozatala előtt már meglévő, az eljárásban még el nem bírált és az ügy elbírálása szempontjából lényeges tény, adat vagy más bizonyíték, a tudomásszerzéstől számított tizenöt napon belül újrafelvételi kérelmet nyújthat be, feltéve, hogy elbírálása esetén az ügyfélre kedvezőbb határozatot eredményezett volna.</p> <p>(2) A hatóság az újrafelvételi kérelmet érdemi vizsgálat nélkül elutasítja, ha</p> <ol style="list-style-type: none"> a) az a jogerős határozat meghozatala után bekövetkezett tényen, illetve a jogi szabályozásban bekövetkezett változáson alapul, b) az ügyben bírósági felülvizsgálat van folyamatban, vagy a bírósági felülvizsgálat során a közigazgatási ügyekben eljáró bíróság határozatot hozott, c) a határozat jogerőre emelkedésétől számítva hat hónap eltelt, d) azt törvény, kormányrendelet vagy önkormányzati hatósági ügyben önkormányzati rendelet zárja. <p>(3) Törvény, az ügyfél különös méltánylást érdemlő érdekére tekintettel a (2) bekezdés c) pontja szerinti határidőnél hosszabb, de három évet meg nem haladó jogvesztő határidőt is meghatározhat az újrafelvételi kérelem benyújtására, feltéve hogy az újrafelvételi eljárásban hozott döntés mások jogát vagy jogos érdekét nem érinti.</p> <p>(4) Az újrafelvételi kérelmet az elsőfokú hatóság bírálja el.</p> <p>(5)</p> <p>(6) Az újrafelvételi eljárásban a hatóság a jogerős határozatot módosíthatja, visszavonhatja, vagy az utóbb ismertté vált tényállásnak megfelelő új döntést hozhat. E döntést közölni kell azzal, akivel a jogerős döntést közölték, ellene jogorvoslatnak az általános szabályok szerint van helye.</p> <p>(7) Ha a hatóság az újrafelvételi kérelemnek helyt ad, az ügyfelet olyan eljárásjogi helyzetbe kell hozni, mint amilyenben akkor lenne, ha már a korábbi határozat meghozatalakor ismerte volna az újrafelvételi eljárás alapjául szolgáló tény, adatot vagy bizonyítékot. Az újrafelvételi kérelem alapján hozott döntésnek nem akadálya a jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogok sérelme.</p> <p>(8) Ha az újrafelvételi eljárásban a kötelezettséget megállapító jogerős határozat megváltoztatása vagy visszavonása várható, a hatóság hivatalból intézkedik a folyamatban lévő végrehajtás felfüggesztéséről.</p> <p>(9) Ha az újonnan ismertté vált tények alapján a jogerős határozatban megállapított kötelezettség elrendelésének – részben vagy egészben – nem lett volna helye, az újrafelvételi eljárásban intézkedni kell a kérelem benyújtásáig, illetve a végrehajtás felfüggesztéséig történt teljesítéssel (végrehajtással) kialakult helyzet rendezéséről, a kötelezettnek alaptalanul okozott joghátrány megszüntetéséről, az okozott kár és eljárás költségek megtérítéséről, valamint a személyiségi jog-sértés miatt járó sérelemdíj megfizetéséről.</p>	<p><i>(Az Ákr. nem tartalmazza a kérelemre induló jogorvoslati eljárások közt az újrafelvételi eljárást. Az újrafelvételi eljárásra vonatkozó általános rendelkezések elhagyásának indoka az, hogy ezen jogorvoslati eljárás a gyakorlatban nem került alkalmazásra.)</i></p>

Ket.	Ákr.
<p align="center">AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG HATÁROZATA ALAPJÁN INDÍTHATÓ ELJÁRÁS</p>	
<p>113. § (1) Ha az ügyfelek között létrejött egyezséget jóváhagyó határozat meghozatala során alkalmazott alaptörvény-ellenes jogszabály, illetve jogszabályi rendelkezés ellen az ügyfél alkotmányjogi panaszt nyújt be, és ez alapján az Alkotmánybíróság a jogszabályt, illetve jogszabályi rendelkezést megsemmisíti, ha az Alkotmánybíróság nem mondja ki a megsemmisített jogszabálynak vagy jogszabályi rendelkezésnek az Alkotmánybíróság eljárására okot adó ügyben való alkalmazhatóságát, az ügyfél az alkotmánybíró-sági határozat kézbesítésétől számított harminc napon belül kérelmet nyújthat be az egyezséget jóváhagyó hatósághoz a határozat módosítása, illetve visszavonása iránt.(2) Az egyezséget jóváhagyó hatóság a határozat módosítása, illetve visszavonása iránti eljárásban e törvény I–IV. Fejezetének megfelelő alkalmazásával jár el.</p> <p>(3) Ha az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz alapján csak valamely jogszabályi rendelkezés lehetséges értelmezését nyilvánítja alaptörvény-ellenessé, az (1)-(2) bekezdésben foglaltakat kell alkalmazni az alaptörvény-ellenes értelmezés eredményeképpen hozott határozat tekintetében is.</p>	<p><i>(Az Ákr. nem tartalmazza az Alkotmánybíróság határozata alapján indítható eljárást mint kérelemre induló jogorvoslati eljárást.</i></p> <p><i>Az Alkotmánybíróság határozata alapján indítható eljárásra vonatkozó általános rendelkezések elhagyásának indoka, hogy ezen jogorvoslati eljárás oka-fogyottá vált, hiszen a Ket. az ügyfelek között létrejött egyezséget jóváhagyó határozat ellen tette csak lehetővé kizárólagos jogorvoslati eljárás-ként az Alkotmánybíróság határozata alapján indítható eljárást. Az Ákr. az egyezés megtámadásának lehetőségét biztosítja, így ezen jogorvoslati eljárásra nincs szükség. A gyakorlatban nem éltek ezzel az eszközzel az ügyfelek.</i></p> <p><i>Az alkotmányjogi panasszal összefüggő kérdéseket az Alkotmánybíróságról szóló törvény rendezi.)</i></p>

5.3. A hivatalból induló jogorvoslati eljárások

Ket.	Ákr.
A DÖNTÉS MÓDOSÍTÁSA VAGY VISSZAVONÁSA	63. A DÖNTÉS MÓDOSÍTÁSA VAGY VISSZAVONÁSA
<p>114. § (1) Ha a hatóság megállapítja, hogy a fellebbezés elbírálására jogosult hatóság, a felügyeleti szerv vagy a közigazgatási ügyekben eljáró bíróság által el nem bírált döntése jogszabályt sért, a döntését módosítja vagy visszavonja. A döntést közölni kell azzal, akivel a módosított vagy visszavont döntést közölték.</p> <p>(2) Az (1) bekezdés szerinti eljárás lefolytatására – az Alkotmánybíróság határozata vagy ügyészi felhívás alapján indított eljárás kivételével – a hatóság csak egy ízben, és ha törvény eltérően nem rendelkezik, a döntés közlésétől számított egy éven belül jogosult. Ha a döntés bírósági felülvizsgálata van folyamatban, a hatóság az érdemi ellenkérelem előterjesztéséig vonhatja vissza a döntését.</p>	<p>120. § [A döntés módosítása vagy visszavonása]</p> <p>(1) Ha a hatóság megállapítja, hogy a másodfokú hatóság, a felügyeleti szerv vagy a közigazgatási bíróság által el nem bírált döntése jogszabályt sért, a döntését annak közlésétől – a közigazgatási szabályszegések szankcióiról szóló 2017. évi CXXV. törvény 5/A. §-ába ütköző esetben a büntetőügyben hozott határozat közlésétől – számított egy éven belül, legfeljebb egy ízben módosítja vagy visszavonja.</p> <p><i>(Az Ákr. jelentősen egyszerűsíti a döntés módosítására és visszavonására vonatkozó rendelkezéseket, az önkorrektív feltételeit nem változtatja meg. Célja gyorsan korrigálni a jogsértő döntést, szem előtt tartva az ügyfelek érdekeit, valamint biztosítva a tisztességes ügyintézéshez és az észszerű határidőn belül történő döntéshez való alapjogot.)</i></p>
<p>114. § (3) A döntést a hatósági nyilvántartásba, illetve a hatósági igazolványba felvett téves bejegyzés, valamint az állampolgársági bizonyítvány ténymegállapítása kivételével nem lehet módosítani vagy visszavonni, ha az jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogot sértene.</p>	<p>120. § (2) Törvény vagy kormányrendelet eltérő rendelkezése hiányában a döntést a hatósági igazolványba és bizonyítványba felvett téves bejegyzés kivételével nem lehet módosítani vagy visszavonni, ha az jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogot sértene.</p> <p><i>(Fontos, hogy a jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogok védelme biztosított legyen, ugyanakkor az ágazati jogszabályok eltérő szabályozást tartalmazhatnak.)</i></p>
<p>114. § (4) A döntés módosítását vagy visszavonását jogszabály kizárhatja vagy feltételhez kötheti.</p> <p>(5) A döntés ügyészi felhívás nyomán történő módosítására vagy visszavonására a 120. §-ban foglaltak irányadók.</p> <p>(6) A hatóság döntésének semmisségi ok alapján történő visszavonására a 121. § rendelkezéseit kell alkalmazni.</p>	
FELÜGYELETI ELJÁRÁS	64. FELÜGYELETI ELJÁRÁS
<p>115. § (1) A felügyeleti szerv jogosult hivatalból megvizsgálni az ügyben eljáró hatóság eljárását, illetve döntését, és ennek alapján</p> <p>a) megteszi a szükséges intézkedést a jogszabálysértő mulasztás felszámolására,</p> <p>b) gyakorolja – ha törvény vagy kormányrendelet másként nem rendelkezik – a (2) bekezdésben szabályozott felügyeleti jogkört.</p>	<p>121. § [A felügyeleti eljárás általános szabályai]</p> <p>(1) A felügyeleti szerv hivatalból megvizsgálhatja az ügyben eljáró hatóság eljárását, illetve döntését, és ennek alapján</p> <p>a) megteszi a szükséges intézkedést a jogszabálysértő mulasztás felszámolására, illetve</p> <p>b) gyakorolja a (2) bekezdésben szabályozott felügyeleti jogkört.</p>

Ket.	Ákr.
<p>115. § (2) Ha a hatóság döntése jogszabályt sért, a felügyeleti szerv azt megváltoztatja vagy megsemmisíti. Szükség esetén a felügyeleti szerv a jogszabálysértő döntést végzésben megsemmisíti, és új eljárásra utasítja az ügyben eljáró hatóságot. A döntést közölni kell azzal, akivel a jogszabálysértő döntést közölték.</p>	<p>121. § (2) Ha a hatóság döntése jogszabályt sért, a felügyeleti szerv legfeljebb egy ízben – a közigazgatási szabályszegések szankcióiról szóló 2017. évi CXXV. törvény 5/A. §-ába ütköző esetben a büntetőügyben hozott határozat közlésétől számított egy éven belül, a (3) bekezdésben meghatározott időtartamon túl is – azt megváltoztatja vagy megsemmisíti, és szükség esetén a döntést hozó hatóságot új eljárásra utasítja.</p> <p><i>(Az Ákr. rögzíti, hogy felügyeleti eljárás keretében a döntés megváltoztatására vagy megsemmisítésére, ha a döntés jogszabályt sért [tehát érdeksérelem esetén nem!] csak egy ízben kerülhet sor. Indoka: az ügyek mielőbbi, végleges lezárása.)</i></p>
<p>115. § (3) Felügyeleti eljárás keretében a 12. § (2) bekezdés b) pontjában szabályozott ügyekben a döntés megváltoztatásának nincs helye.</p>	<p><i>Az Ákr. nem tartalmazza azt a – tipikusan kamarai hatósági ügyekre vonatkozó – rendelkezést, amelynek értelmében nem lehet felügyeleti jogkörben döntést megváltoztatni olyan ügyekben, amelyek a tevékenység gyakorlásához szükséges nyilvántartásba vételre és a nyilvántartásból való törlésre – a fegyelmi és etikai ügyek kivételével – vonatkoznak, ha törvény valamely tevékenység végzését vagy valamely foglalkozás gyakorlását köztisztviselési vagy más szervezeti tagsághoz köti.</i></p> <p><i>E rendelkezés kikerülésének indoka az, hogy adott esetben egy országos kamarának lehetősége legyen egy hatósági ügyben megváltoztatni egy területi kamara döntését.)</i></p>
<p>115. § (4) A hatóság döntése nem változtatható meg és nem semmisíthető meg, ha</p> <ol style="list-style-type: none"> azt a közigazgatási ügyekben eljáró bíróság érdemben elbírálta, semmisségi ok esetén a 121. § (4) bekezdésében foglalt idő eltelt, semmisségi ok hiányában az ügyfél jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogát sértené, kötelezettséget (joghátrányt) megállapító döntés jogerőre emelkedésétől vagy, ha az hosszabb, a teljesítési határidő utolsó napjától számított öt év eltelt, azt jogszabály kizárja vagy feltételhez köti, és a feltétel nem áll fenn. 	<p>121. § (3) A hatóság döntése nem változtatható meg és nem semmisíthető meg, ha</p> <ol style="list-style-type: none"> azt a közigazgatási bíróság érdemben elbírálta, semmisségi ok esetén a 123. §-ban foglalt idő eltelt, semmisségi ok hiányában az ügyfél jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogát sértené, vagy a kötelezettséget megállapító döntés véglegessé válásától, vagy, ha az hosszabb, a teljesítési határidő utolsó napjától számított öt év eltelt.
<p>115. § (5) A jogszabálysértő döntés megsemmisítése vagy megváltoztatása esetén a felügyeleti eljárásban intézkedni kell a döntéssel, illetve az annak alapján történt teljesítéssel vagy végrehajtással kialakult helyzet rendezéséről és a szükségtelenül okozott költség megtérítéséről.</p>	
<p>115. § (6) A jogszabálysértő döntést megsemmisítő vagy megváltoztató döntés jogorvoslattal történő megtámadása esetén az (5) bekezdés szerinti eljárást fel kell függeszteni.</p>	<p>121. § (4) A felügyeleti eljárásban hozott döntés közigazgatási bíróság előtt támadható meg.</p> <p><i>(Az Ákr. rögzíti, hogy a felügyeleti eljárásban hozott döntés ellen közigazgatási pernek van helye [ez eddig bírói gyakorlatból következett]. Ezáltal egyértelművé teszi, hogy felügyeleti jogkörben hozott döntéssel szemben nincs helye újabb fellebbezésnek.)</i></p>

Ket.	Ákr.
FELÜGYELETI SZERV	
<p>116. § Ha törvény vagy kormányrendelet másként nem rendelkezik, felügyeleti szervként az a hatóság jár el, amely a fellebbezés elbírálására jogosult vagy jogosult volna.</p> <p>117. §⁷</p>	<p><i>(Az Ákr. nem tartalmazza a felügyeleti szerv kijelölésének szabályait. Ezt az ágazati jogszabályok fogják tartalmazni.)</i></p>
SEMMISSÉG	66. SEMMISSÉG
<p>121. § (1) Az e fejezetben szabályozott eljárások során a döntést meg kell semmisíteni, ha</p> <ul style="list-style-type: none"> a) a magyar hatóság joghatósága az Európai Unió általános hatályú, közvetlenül alkalmazandó kötelező jogi aktusa, nemzetközi szerződés vagy törvény rendelkezése alapján kizárt, b) az ügy nem tartozik az eljáró hatóság hatáskörébe vagy illetékességébe, kivéve, ha a hatóság a 22. § (3) bekezdése szerint járt el, c) a határozatot a szakhatóság kötelező megkeresése nélkül vagy a szakhatóság állásfoglalásának figyelmen kívül hagyásával hozták meg, d) a közigazgatási döntés tartalmát bűncselekmény befolyásolta, feltéve hogy a bűncselekmény elkövetését jogerős ítélet megállapította vagy ilyen ítélet meghozatalát nem a bizonyítottság hiánya zárja ki, e) a döntést hozó testületi szerv nem volt jogszálszerűen megalakítva, nem volt határozatképes, vagy nem volt meg a döntéshez szükséges szavazati arány, f) a döntés tartalma a 109. § (3) és (4) bekezdésében foglalt rendelkezésekkel ellentétes. <p>(2) Törvény valamely meghatározott forma mellőzését, illetve valamely súlyos eljárási jogszabálysértést is semmisségi okká minősíthet.</p> <p>(3)</p> <p>(4) A döntés – az (5) bekezdés kivételével – semmisségi ok esetén sem semmisíthető meg, ha</p> <ul style="list-style-type: none"> a) az az ügyfél jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogát sértené, és a döntés jogerőre emelkedése óta három év eltelt; b) kötelezettséget (joghátrányt) megállapító döntés jogerőre emelkedésétől vagy ha az hosszabb, a teljesítési határidő utolsó napjától, a folyamatos kötelezettséget megállapító döntés esetén az utolsó teljesítéstől számított öt év eltelt. <p>(5) Az (1) bekezdés d) pontjában foglalt semmisségi ok esetében a döntés időkorlátozás nélkül megsemmisíthető ha az jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogot nem érint.</p>	<p>123. § [A semmisség általános szabályai]</p> <p>(1) Az e fejezetben szabályozott eljárások során a döntést meg kell semmisíteni, illetve vissza kell vonni, és szükség esetén új eljárást kell lefolytatni, ha</p> <ul style="list-style-type: none"> a) – az ideiglenes intézkedést kivéve – az ügy nem tartozik az eljáró hatóság hatáskörébe, b) azt a szakhatóság kötelező megkeresése nélkül vagy a szakhatóság állásfoglalásának figyelmen kívül hagyásával hozták meg, c) a döntést hozó testületi szerv nem volt jogszálszerűen megalakítva, nem volt határozatképes, vagy nem volt meg a döntéshez szükséges szavazati arány, d) annak tartalmát bűncselekmény befolyásolta, feltéve, hogy a bűncselekmény elkövetését jogerős ügydöntő határozat megállapította, vagy ilyen határozat meghozatalát nem a bizonyítottság hiánya zárja ki, e) az ügyészség feltételes ügyészi felfüggesztést alkalmazott és annak tartama eredményesen telt el, f) a tartalma a közigazgatási bíróság adott ügyben hozott határozatával ellentétes, g) az eljárásba további ügyfél bevonásának lett volna helye, vagy h) valamely súlyos eljárási jogszabálysértést törvény semmisségi oknak minősít. <p>(2) A döntés - a (3) bekezdésben foglaltak kivételével - semmisségi ok esetén sem semmisíthető meg, ha</p> <ul style="list-style-type: none"> a) az az ügyfél jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogát sértené, és a döntés véglegessé válása óta három év eltelt, b) a kötelezettséget megállapító döntés véglegessé válásától, vagy ha az hosszabb, a teljesítési határidő utolsó napjától, a folyamatos kötelezettséget megállapító döntés esetén az utolsó teljesítéstől számított öt év eltelt, vagy c) ahhoz a mellőzött, vagy megkeresni elmulasztott szakhatóság az 56. § (2) bekezdése szerint hozzájárult. <p>(3) Az (1) bekezdés d) és e) pontjában foglalt semmisségi ok esetében a döntés időkorlátozás nélkül megsemmisíthető, ha az jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogot nem érint.</p>

⁷ A 117. §-t és az azt megelőző alcímet a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény és egyes kapcsolódó törvények, valamint a miniszteri hatósági hatáskörök felülvizsgálatával összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CLXXIV. törvény 52. §-a hatályon kívül helyezte.

6. VÉGREHAJTÁS

Ket.	Ákr.
VIII. FEJEZET VÉGREHAJTÁS	XI. FEJEZET VÉGREHAJTÁS
<p>124. § A közigazgatási végrehajtás szabályait kell alkalmazni</p> <ul style="list-style-type: none"> a) a hatóság döntésében megállapított, b) a hatóság által jóváhagyott egyezségben vállalt, c) a hatósági szerződésben vállalt, illetve a szerződés megszegése esetén a szerződés alapján az ügyfél által igénybe vett támogatás és egyéb kedvezmény visszatérítése iránti, és d) a jogsegély keretében a külföldi hatóság hatósági ügyben hozott határozatában foglalt kötelezettség érvényesítésére, ha annak önkéntes teljesítése elmaradt. 	<p><i>(Az Ákr. egyszerűsíti a Ket. korábbi szabályait; a törvény tárgyi hatályából és az Ákr. 131. §-ból is következik, hogy a végrehajtás mire vonatkozik.)</i></p>
<p>125. § (1) A végrehajtási eljárásban e törvény rendelkezéseit az e fejezetben szabályozott eltérésekkel kell alkalmazni.</p> <p>(2) E törvény eltérő rendelkezése hiányában végrehajtási eljárásban a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvényt (a továbbiakban: Vht.) a (3)–(7) bekezdésben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.</p> <p>(3) Nem alkalmazható a Vht. 9. §-a, II. Fejezete, XI–XX. Fejezete.</p> <p>(4) A Vht. III. Fejezetéből az eljárás időpontjára, a követelés csökkenésének, megszűnésének bejelentésére és a helyszíni kényszerselekményekre, valamint az adós és a végrehajtási eljárásban részt vevő személyek adatainak beszerzésére, ellenőrzésére és kezelésére vonatkozó rendelkezések alkalmazásának van helye.</p> <p>(5) Ha ez a fejezet másként nem rendelkezik, ahol a Vht. bíróságot említ, azon végrehajtást megindító hatóságot, ahol végrehajtót, azon végrehajtást fogatosító szervet, ahol végrehajtható okiratot, azon végrehajtható döntést, ahol adóst, azon kötelezettet kell érteni. Ahol a Vht. végrehajtói letéti számlára teljesítésről rendelkezik, a végrehajtást fogatosító szerv számlájára kell teljesíteni. A végrehajtási eljárás során felmerülő költségek előlegezésére és viselésére, valamint az eljárási bírság kiszabására e törvény szabályait kell alkalmazni.</p> <p>(6) A Vht. ingó és ingatlan elektronikus árverésére vonatkozó szabályai alkalmazásának akkor van helye, ha önálló bírósági végrehajtó fogatosítja a végrehajtást.</p> <p>(7) Az ingatlan értékesítése során a végrehajtást fogatosító szerv – kivéve az önálló bírósági végrehajtót – a Vht. rendelkezéseit azzal az eltéréssel alkalmazza, hogy a második árverést akkor nem kell megtartani, ha az árverési vevő a második árverés megkezdése előtt befizette a vételárat vagy azt átutalta, és az arról szóló terhelési értesítőt a végrehajtást fogatosító szervnek bemutatta vagy másolatát átadta, és megtérítette a második árverés kitűzésével felmerült költséget.</p>	<p>131. § <i>[A végrehajtás általános szabályai]</i></p> <p>(1) E törvény rendelkezéseit a végrehajtási eljárásban az e fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.</p> <p>(2) E törvény eltérő rendelkezése hiányában a Vht.-t kell alkalmazni. Ha a végrehajtást az állami adóhatóság fogatosítja, eljárására e törvény végrehajtásra vonatkozó rendelkezéseit nem kell alkalmazni.</p> <p>(3) Ha e fejezet másként nem rendelkezik, ahol a Vht. bíróságot említ, azon végrehajtást elrendelő hatóságot, ahol végrehajtót, azon végrehajtást fogatosító szervet, ahol végrehajtható okiratot, azon végrehajtható döntést, ahol adóst, azon kötelezettet kell érteni. Ahol a Vht. végrehajtói letéti számlára teljesítésről rendelkezik, a végrehajtást fogatosító szerv számlájára kell teljesíteni. A végrehajtási eljárás során felmerülő költségek előlegezésére és viselésére, valamint a végrehajtási eljárásban eljárási bírság kiszabására e törvény rendelkezéseit kell alkalmazni.</p> <p>(5) A Vht. ingó és ingatlan elektronikus árverésére vonatkozó rendelkezéseit akkor kell alkalmazni, ha önálló bírósági végrehajtó fogatosítja a végrehajtást.</p> <p><i>(A közigazgatási hatósági eljárás elkülönült, sajátos és nem szükségképpen szakasza a végrehajtás. Az Ákr. nem tartalmaz a hatósági döntések végrehajtására vonatkozó, átfogó saját szabályozást, hanem az általános eljárási szabályokhoz és a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvényhez [Vht.] képest állapít meg végrehajtás-specifikus rendelkezéseket.)</i></p>

Ket.	Ákr.
	<p>131. § (4) A végrehajtást foganatosító szerv eljárása miatt a végrehajtási kifogást a felügyeleti szerve, ennek hiányában a közigazgatási bíróság bírálja el.</p> <p><i>(Az Ákr. egyértelműen meghatározza a végrehajtási kifogást elbíráló fórumrendszert.)</i></p>
VÉGREHAJTHATÓ DÖNTÉSEK	72. VÉGREHAJTHATÓ DÖNTÉSEK
<p>126. § (1) A hatóság döntése végrehajtható, ha</p> <p>a) pénzfizetésre, továbbá meghatározott cselekményre vagy magatartásra irányuló kötelezettséget állapít meg, a döntés jogerőre emelkedett, és a teljesítésre megállapított határidő vagy határnap (a továbbiakban együtt: határidő) eredménytelenül telt el,</p> <p>b) a tűrésre vagy valamely cselekménytől vagy magatartástól való tartózkodásra irányuló kötelezettséget megállapító döntés jogerőre emelkedett, és az ügyfél a kötelezettséget – a végrehajtáshoz való jog elévülési idején belül – megszegte,</p> <p>c) a döntés fellebbezésre vagy végrehajtás felfüggesztése iránti kérelemre tekintet nélküli végrehajtását, vagy biztosítási intézkedésként való alkalmazását rendelték el,</p> <p>d) a teljesítési határidőt nem tartalmazó döntés jogerőre emelkedett.</p> <p>(2) Az (1) bekezdés rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell a hatóság által jóváhagyott egyezségben vállalt és a hatósági szerződésből eredő kötelezettségekre is.</p>	<p>132. § <i>[A végrehajtható döntések]</i></p> <p>Ha a kötelezett a hatóság végleges döntésében foglalt kötelezésnek nem tett eleget, az végrehajtható.</p> <p><i>(Az Ákr. a Ket.-hez képest jelentősen egyszerűsíti a végrehajtható döntések meghatározását. Szakít a korábbi részletező, minden esetet nevesítő szabályozási gyakorlattal, amely azt eredményezte, hogy bár a Ket. hatályba lépése óta időről-időre bővült a végrehajtható döntések köre, a jogalkalmazás mégis rendszeresen elbizonytalanodott a konkrét döntése végrehajthatóságát vizsgálva. A generálklauzula szerint a végrehajtás feltétele, hogy az ügyfél a hatóság végleges döntésének nem tesz eleget. E megfogalmazás lefedi a Ket.-ben meghatározott valamennyi esetet, és a jövőben felmerülő esetekre is megnyugtató választ ad. A szövegből okszerűen következik, hogy a végrehajthatóság feltétele a kötelezett [önkéntes] teljesítésének elmaradása. A kötelezett teljesítésének elmaradása pedig mindazt a mulasztást vagy cselekvést jelenti, amely a döntés rendelkező részében meghatározott kötelezettséget megszegi.)</i></p>

Ket.	Ákr.
A VÉGREHAJTÁS MEGINDÍTÁSA	73. A VÉGREHAJTÁS ELRENDELÉSE
<p>127. § (1) Az elsőfokú hatóság hivatalból indult eljárásban hivatalból, kérelemre indult eljárásban az ügyfél kérelmére vizsgálja, illetve – ha a kérelemre indult eljárásban az ügyfél erre irányuló kérelmet nem terjesztett elő, a hatóság azonban az eljárást hivatalból is lefolytathatta volna – vizsgálhatja a végrehajtható döntésben elrendelt kötelezettség teljesítését. Ha a teljesítés a rendelkezésre álló adatokból nem állapítható meg, szükség esetén a hatóság a teljesítési határidő leteltét, kérelemre indult eljárásban az ellenőrzés iránti kérelem beérkezését követő nyolc napon belül hatósági ellenőrzést tart.</p> <p>(2) Az elsőfokú hatóság megindítja a végrehajtást, ha megállapította, hogy a végrehajtható döntésben elrendelt kötelezettség teljesítése határidőre nem vagy csak részben, vagy nem az előírásoknak megfelelően történt.</p> <p>(3) Ha az elsőfokú hatóság foganatosítja a végrehajtást, a végrehajtás megindításáról nem kell külön végzést hozni, hanem a foganatosítást az önkéntes teljesítés elmaradásának megállapításától számított nyolc napon belül meg kell kezdeni.</p> <p>(4) Ha a végrehajtást nem az elsőfokú hatóság foganatosítja, a végrehajtás megindításáról az elsőfokú hatóság – a rendelkezésére álló adatok vagy a hatósági ellenőrzés eredménye alapján – végzést hoz, amelyet közöl a végrehajtást foganatosító szervvel is. Ilyen esetben a végrehajtás a végrehajtást foganatosító szervvel való közlést követő napon indul meg.</p> <p>(5) A végzés tartalmazza</p> <p>a) az elsőfokú hatóság nyilvántartásában vagy az ügy irataiban rendelkezésre álló, a végrehajtáshoz szükséges adatokat, és</p> <p>b) pénzfizetési kötelezettség végrehajtása esetén a késedelmi pótlék mértékét.</p> <p>(6) A végzés ellen a kötelezett kizárólag jogszabálysértésre hivatkozással élhet fellebbezéssel. A fellebbezésben elő kell adni annak alapjául szolgáló tényeket, és csatolni kell az azt alátámasztó bizonyítékokat. A fellebbezésnek a végzés végrehajtására nincs halasztó hatálya.</p> <p>(7) A hatósági szerződésben foglalt kötelezettség megszegését az elsőfokú hatóság végzésbe foglalja. Az ügyfél e végzéssel szemben a közigazgatási ügyekben eljáró bírósághoz a végrehajtásra halasztó hatályú keresettel fordulhat.</p>	<p>133. § [A végrehajtás elrendelésének általános szabályai]</p> <p>(1) A végrehajtást – ha törvény vagy kormányrendelet másként nem rendelkezik – a döntést hozó hatóság, másodfokú döntés esetén pedig az elsőfokú hatóság rendeli el.</p> <p>(2) A hatóság a végrehajtást hivatalból vagy a jogosult kérelmére rendeli el. A hatóság a döntés végrehajthatóságától, illetve a végrehajtás elrendelésére irányuló kérelem beérkezésétől számított öt napon belül elrendeli a végrehajtást, és a döntést közli a végrehajtást foganatosító szervvel is.</p> <p><i>(Az Ákr. egyszerűsíti a Ket. szabályait: a végrehajtás elrendelésére vonatkozó szabályok körében koncepcionális változtatást nem valósít meg, hanem az általános eljárási szabályokhoz és a jogorvoslati rendszerhez igazítja azokat. Ennek megfelelően azt a döntést hozó hatóság, fellebbezés esetén pedig az elsőfokú hatóság kérelemre vagy hivatalból rendeli el.)</i></p>

Ket.	Ákr.
A VÉGREHAJTÁS FOGANATOSÍTÁSA	74. A VÉGREHAJTÁS FOGANATOSÍTÁSA
<p>128. § (1) Törvény vagy kormányrendelet eltérő rendelkezése hiányában a végrehajtást az elsőfokú hatóság foganatosítja.</p> <p>(2) A végrehajtást foganatosító szerv a végrehajtásra önálló bírósági végrehajtóval szerződést köthet, a végrehajtás során azonban csak a végrehajtást megindító hatóság jogosult végzést hozni.</p> <p>(3) Törvény vagy kormányrendelet elrendelheti, hogy ha nem az elsőfokú hatóság foganatosítja a végrehajtást, akkor a döntés végrehajtását a végrehajtást foganatosító szerv az elsőfokú hatóság bevonásával foganatosítsa, ha ehhez olyan szakmai ismeretek vagy egyéb feltételek szükségesek, amelyekkel a végrehajtást foganatosító szerv nem rendelkezik.</p>	<p>134. § [A végrehajtás foganatosításának általános szabályai]</p> <p>(1) A végrehajtást – ha törvény, kormányrendelet vagy önkormányzati hatósági ügyben helyi önkormányzat rendelete másként nem rendelkezik – az állami adóhatóság foganatosítja.</p> <p>(2) A végrehajtást foganatosító szerv a végrehajtásra önálló bírósági végrehajtóval szerződést köthet, a végrehajtás során azonban csak a végrehajtást elrendelő hatóság jogosult végzést hozni.</p> <p><i>(Az Ákr. egyszerűsíti a Ket. szabályait: a végrehajtás foganatosítására vonatkozó szabályok körében koncepcionális változtatást nem valósít meg, hanem az általános eljárási szabályokhoz és a jogorvoslati rendszerhez igazítja azokat. Ennek megfelelően azt a döntést hozó hatóság, fellebbezés esetén pedig az elsőfokú hatóság kérelemre, vagy hivatalból foganatosítja. Az Ákr. továbbra is biztosítja a foganatosító szerv számára, hogy önálló bírósági végrehajtóval szerződést köthessen.)</i></p>
PÉNZFIZETÉSI KÖTELEZETTSÉG VÉGREHAJTÁSA	
<p>129. § A közigazgatási végrehajtás során a pénzfizetési kötelezettség végrehajtására elsősorban a biztosítási intézkedés során lefoglalt, pénzforgalmi szolgáltatónál kezelt összeget, ha ez az összeg a követelést nem vagy csak részben fedezi, a kötelezett szabad rendelkezése alatt álló, pénzforgalmi szolgáltatónál kezelt összeget, vagy ha ez természetes személy esetében nem lehetséges, a kötelezett munkabérét kell végrehajtás alá vonni.</p>	<p><i>(Az Ákr. ezt a kérdéskört nem rendezi, hanem a Vht. és a 2003. évi XCII. törvény az adózás rendjéről [Art.] szabályozási körben hagyja.)</i></p>
<p>130. § (1) Ha a kötelezett a végrehajtás foganatosítása során bizonyítja, hogy a teljesítés elmaradása neki nem róható fel, és hogy rajta kívül álló ok lehetetlené teszi a határidőre való teljesítést, vagy az számára aránytalan nehézséget jelentene, kérelmére a végrehajtást foganatosító szerv a jogosult meghallgatása után – a 74. § megfelelő alkalmazásával – fizetési kedvezményt engedélyezhet, ha azt jogszabály nem tiltja, és ahhoz a végrehajtást megindító hatóság előzetesen hozzájárult.</p> <p>(2) A végrehajtási eljárásban fizetési kedvezményként a késedelmi pótlék is elengedhető vagy mérsékelhető, akár önállóan, akár más fizetési kedvezmény mellett. A késedelmi pótlék elengedéséhez, mérsékléséhez a jogosult hozzájárulása szükséges.</p> <p>(3) A fizetési kedvezményt megállapító végzésben foglalt feltételek fennállásáig a kötelezettel szemben végrehajtási cselekmény nem foganatosítható, és erre az időszakra késedelmi pótlék nem számítható fel. Ha a kötelezett a fizetési kedvezményt megállapító végzésben foglalt feltételeket megszegi, a végrehajtást foganatosító szerv a végrehajtást a hátralék teljes összegére folytatja a késedelmi pótlék visszamenőleges felszámításával.</p>	

Ket.	Ákr.
<p>131. § (1) Ha a végrehajtás nem vezetett vagy aránytalanul hosszú idő múlva vezetne eredményre, a kötelezett bármely lefoglalható vagyontárgya végrehajtás alá vonható. Elsősorban az a vagyontárgy vonható végrehajtás alá, amelyre biztosítási intézkedést rendeltek el.</p> <p>(1a) Ha a pénzfizetési kötelezettség olyan közigazgatási bírság, melyet a helyi önkormányzat képviselő-testülete által hozott rendelet alapján természetes személlyel szemben szabtak ki, akkor a közigazgatási bírságot kiszabó hatóság a 131. § (1) bekezdésében foglaltak alkalmazása helyett a meg nem fizetett közigazgatási bírság közérdekű munkával történő megváltásáról rendelkezhet. A meg nem fizetett közigazgatási bírság helyébe ötezer forintként hat óra közérdekű munkát kell meghatározni. A meg nem fizetett közigazgatási bírságnak ötezerrel nem osztható részét nem kell figyelembe venni.</p> <p>(1b) A kötelezettet a megváltás elrendelése előtt előzetesen nyilatkoztatni kell arról, hogy hozzájárul-e a meg nem fizetett közigazgatási bírság közérdekű munkával történő megváltásához. Az előzetes hozzájárulás megtagadása kizárja a meg nem fizetett közigazgatási bírság közérdekű munkával történő megváltásának elrendelését.</p> <p>(1c) Nincs helye a meg nem fizetett közigazgatási bírság közérdekű munkával történő megváltásának, ha a kötelezett</p> <ul style="list-style-type: none"> a) a megváltásról szóló végzés meghozatalakor nem töltötte be a tizennyolcadik életévét, b) a fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló törvényben meghatározott fogyatékos személy, illetve kórházi fekvőbeteg ellátásban részesülő személy, c) a várandósság negyedik hónapját elérő nő, tizenegyedik életévét be nem töltött gyermekét egyedül nevelő szülő vagy fogyatékos személy, illetve aki folyamatos ápolást, felügyeletet, illetve kiszolgáltatást igénylő hozzátartozójáról egyedül gondoskodik. <p>(1d) A kötelezett a megváltásról szóló végzés jogerőre emelkedését követő három munkanapon belül köteles az állami foglalkoztatási szervnél jelentkezni. Az állami foglalkoztatási szerv a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (a továbbiakban: Szabs. tv.) 144/A. §-a szerinti nyilvántartásban vezeti a közérdekű munka végrehajtása érdekében szükséges adatokat, ennek alapján gondoskodik a meg nem fizetett közigazgatási bírság helyébe lépő közérdekű munka végrehajtásáról. A közigazgatási bírságot kiszabó hatóság közli az állami foglalkoztatási szervvel a megváltásról szóló végzését, amely tartalmazza a kötelezettnek a végrehajtáshoz szükséges személyes adatait.</p>	

Ket.	Ákr.
<p>(1e) Közérdekű munkával történő megváltás esetén a kötelezett köteles a számára meghatározott munkát elvégezni, személyi szabadsága egyébként nem korlátozható. A közérdekű munkát a kötelezett hetenként legalább egy napon – a heti pihenőnapon vagy szabadidejében – díjazás nélkül végzi. A munkahellyel a közérdekű munka tartamára nem létesül munkaviszony. Nem lehet végrehajtani a közérdekű munkát, ha a bírságot kiszabó határozat jogerőre emelkedésétől számítva egy év eltelt.</p> <p>(1f) Ha a kötelezett a közérdekű munka végzésére irányuló kötelezettségének nem vagy csak részben tesz eleget, a közigazgatási bírságot kiszabó hatóság a tudomására jutását követően haladéktalanul intézkedik a végrehajtás foganatosításának folytatása iránt azzal, hogy a végrehajtást a közigazgatási bírságnak közérdekű munkával meg nem váltott részére kell folytatni. Nem rendelhető el a végrehajtás folytatása, ha a közérdekű munka hátralévő része nem éri el a hat órát.</p> <p>(1g) A közérdekű munka végrehajtása során – az e törvényben és az e törvény végrehajtására kiadott miniszteri rendeletben foglalt eltéréssel – megfelelően alkalmazni kell a Szabs. tv. 142. § (4) és (6) bekezdését, 144. § (4)–(6) és (8) bekezdését, 144/A. §-át azzal, hogy ahol a Szabs. tv. elkövetőt említ, azon kötelezettet, ahol szabálysértési hatóságot, azon közigazgatási bírságot kiszabó hatóságot kell érteni.</p> <p>(2) Ingatlan-végrehajtásnak akkor van helye, ha a követelés összege az ötszázezer forintot meghaladja, illetve ennél kisebb összeg esetén, ha a tartozás a végrehajtás alá vont ingatlan értékével arányban áll.</p> <p>(3) A jogszabályban meghatározott lakásigény mértékének felső határát meg nem haladó nagyságú, a kötelezett és a vele együtt élő közeli hozzátartozók lakhatását közvetlenül szolgáló lakástulajdon a végrehajtás során csak akkor értékesíthető, ha a végrehajtás más formái nem vezettek eredményre.</p> <p>(4) Ha az ingatlan-végrehajtás megindításának nincs helye, és a kötelezett egyéb vagyonára vezetett végrehajtás is eredménytelen volt, a végrehajtást foganatosító szerv a kötelezett ingatlanát – a jogosult javára a behajthatatlan pénzkövetelés összege és járulékai összegéig – jelzálogjoggal terheli meg.</p> <p>(5) Az ingatlanügyi hatóság – a végrehajtást foganatosító szerv megkeresésére – a jelzálogjogot az ingatlan-nyilvántartásba soron kívül bejegyzi.</p>	

Ket.	Ákr.
KÉSEDELMI PÓTLÉK	75. KÉSEDELMI PÓTLÉK
<p>132. § (1) A kötelezett késedelmi pótlékot köteles fizetni, ha</p> <ol style="list-style-type: none"> a) pénzfizetési kötelezettségének határidőben nem tett eleget, kivéve, ha törvény másként rendelkezik, b) a hatósági szerződés alapján igénybe vett támogatást vagy kedvezményt vissza kell térítenie, vagy c) azt a törvény elrendeli. <p>(2) A késedelmi pótlék mértéke minden naptári nap után a felszámítás időpontjában érvényes jegybanki alapkamat kétszeresének 365-öd része.</p> <p>(3) A késedelmi pótlékot pénzfizetési kötelezettség esetén a teljesítési határidő utolsó napját követő naptól, a hatósági szerződés alapján igénybe vett támogatás vagy kedvezmény visszatérítése esetén az igénybevétel első napjától a teljesítés vagy a visszatérítés napjáig terjedő időszakra, részleges teljesítés esetén a hátraléokra kell felszámítani.</p>	<p>135. § <i>[A késedelmi pótlékre vonatkozó szabályok]</i> Ha a kötelezett pénzfizetési kötelezettségének határidőben nem tesz eleget, illetve az állam által előlegezett költség után a megelőlegezés időtartamára a jogosultnak a törvényes kamathoz megfelelő mértékű késedelmi pótlékot fizet.</p> <p><i>(Az Ákr. a Ket.-hez képest rövidebben állapítja meg a késedelmi pótlékre vonatkozó szabályokat, amelyek a magánjogi követelés késedelme esetén fizetendő törvényes késedelmi kamathoz igazítják a késedelem jogkövetkezményeit.)</i></p>
<p>133. § (1) Késedelmi pótlékot kell felszámítani a végrehajtási eljárás során a költségviselésre, a pénzgyenérték vagy az eljárási bírság megfizetésére irányuló kötelezettség késedelmes teljesítése esetén, továbbá az állam által előlegezett költség után a megelőlegezés időtartamára. A késedelmesen megfizetett késedelmi pótlék után nem számítható fel késedelmi pótlék.</p> <p>(2) A késedelmi pótlék azt illeti, akinek javára a végrehajtható döntés alapján a fizetési kötelezettséget teljesíteni kell.</p>	
MEGHATÁROZOTT CSELEKMÉNY VÉGREHAJTÁSA	
<p>134. § Ha a végrehajtás meghatározott cselekmény elvégzésére vagy meghatározott magatartásra (a továbbiakban együtt: meghatározott cselekmény) irányul, a teljesítés elmaradása esetén a végrehajtást foganatosító szerv</p> <ol style="list-style-type: none"> a) a meghatározott cselekményt a kötelezett költségére és veszélyére elvégeztetheti, b) feljogosíthatja a jogosultat, hogy a meghatározott cselekményt a kötelezett költségére és veszélyére elvégezze vagy mással elvégeztesse, c) a jogosult kérelmére a kötelezettet a szolgáltatás pénzgyenértékének megfizetésére kötelezheti, d) ha a teljesítés elmaradása a kötelezettnek felróható, a kötelezettel szemben vagyoni helyzete és jövedelmi viszonyai vizsgálata nélkül eljárási bírságot szabhat ki, e) a rendőrség közreműködésével kényszerítheti ki a meghatározott cselekményt. 	<p><i>(Az Ákr. ezt a kérdéskört nem rendezi, hanem a Vht. és a 2003. évi XCII. törvény az adózás rendjéről [Art.] szabályozási körben hagyja.)</i></p>
<p>135. § (1) Ha a meghatározott cselekmény elvégzéséhez szükséges költségek egy százaléka az eljárási bírság felső határánál nagyobb összeg, a végrehajtási eljárásban kiszabható eljárási bírság felső határa a teljesítési költség egy százalékáig terjedhet.</p> <p>(2) Az eljárási bírság ismételten kiszabható, ha a kötelezett a meghatározott cselekményt a bírságot kiszabó végzésben megállapított végrehajtási határidő alatt nem teljesítette, továbbá ha a meghatározott magatartásra vonatkozó rendelkezést ismételten megszegi.</p>	

Ket.	Ákr.
<p>136. § A végrehajtás módjáról a végrehajtást foganatosító szerv – szükség esetén a jogosult, illetve a kötelezett meghallgatása után – dönt. A végrehajtást foganatosító szervnek azt az intézkedést kell megtennie, amely – az eset összes körülményét mérlegelve – a leghatékonyabban biztosítja a kötelezettség teljesítését.</p>	
KÜLFÖLDI HATÁROZAT VÉGREHAJTÁSA	
<p>137. § (1) Külföldi hatóság hatósági ügyben hozott határozatát (a továbbiakban: külföldi határozat) törvény vagy kormányrendelet rendelkezése, az Európai Unió általános hatályú, közvetlenül alkalmazandó kötelező jogi aktusa vagy viszonyosság alapján lehet végrehajtani.</p> <p>(2) Külföldi határozat végrehajtásánál – az (1) bekezdés szerinti eltérő szabály hiányában – e törvény szerint kell eljárni.</p> <p>(3) A külföldi határozat végrehajtása a határozatot kibocsátó vagy a külföldi jog szerint a végrehajtásra hatáskörrel rendelkező hatóság megkeresése alapján indítható meg.</p>	<p><i>(Az Ákr. nem rendezi, hanem a Vht. és a 2003. évi XCII. törvény az adózás rendjéről [Art.], továbbá a nemzetközi kollíziós szabályok, az uniós jogi aktusok, vonatkozó nemzetközi szerződések és gyakorlat szabályozási körben hagyja.)</i></p>
<p>138. § (1) A külföldi határozat végrehajtására irányuló megkeresést a kormányrendeletben kijelölt hatósághoz (a továbbiakban e §-ban: kijelölt hatóság) kell megküldeni.</p> <p>(2) A kijelölt hatóság megvizsgálja, hogy a megkeresés megfelel-e az Európai Unió általános hatályú, közvetlenül alkalmazandó kötelező jogi aktusában, a nemzetközi szerződésben megállapított feltételeknek vagy a viszonyossági gyakorlatnak, illetve mindezek hiányában a 137. §-ban foglalt feltételeknek. A viszonyosság kérdésében a külpolitikáért felelős miniszter állásfoglalása az irányadó, amelyet az ügyfajta tekintetében feladatkörrel rendelkező miniszterrel egyetértésben alakít ki. Ha a megkeresés hiányos vagy e törvény alapján nem hajtható végre, a kijelölt hatóság a megkeresést az ok közlésével visszaküldi a külföldi hatóságnak.</p> <p>(3) Ha a megkeresés a magyar jog szerint bírósági hatáskörbe tartozó kötelezettség végrehajtására irányul, a megkeresést a hatáskörrel rendelkező illetékes bírósághoz kell megküldeni.</p> <p>(4) Ha a külföldi határozat végrehajtható, a megkeresést a végrehajtás foganatosítása céljából meg kell küldeni a végrehajtás foganatosítására hatáskörrel rendelkező illetékes szervhez.</p> <p>(5) Ha a magyar jog szerint hatáskörrel rendelkező hatóság nincs, és a bíróság hatásköre sem állapítható meg, a kijelölt hatóság az igazságügyért felelős miniszter állásfoglalását kéri. Az igazságügyért felelős miniszter az érintett miniszterrel vagy központi államigazgatási szerv vezetőjével egyeztetett állásfoglalását tizenöt napon belül megküldi a kijelölt hatósághoz. A külpolitikáért felelős miniszter az ügyfajta tekintetében feladatkörrel rendelkező miniszterrel egyetértésben tizenöt napon belül nyilatkozik a viszonyosságról. A kijelölt hatóság a megkeresést átteszi az állásfoglalásban meghatározott hatósághoz.</p>	

Ket.	Ákr.
<p>MAGYAR KÖZIGAZGATÁSI HATÓSÁG DÖNTÉSÉNEK KÜLFÖLDÖN TÖRTÉNŐ VÉGREHAJTÁSA</p>	
<p>139. § (1) A magyar hatóság döntésének külföldön történő végrehajtására az Európai Unió általános hatályú, közvetlenül alkalmazandó kötelező jogi aktusa, törvény vagy kormányrendelet rendelkezése vagy viszonyosság alapján kerülhet sor.</p> <p>(2) Ha a magyar hatóság döntésének külföldön történő végrehajtása szükséges, és – az (1) bekezdés szerinti szabályokból más nem következik –, az elsőfokú hatóság keresi meg a külföldi jog szerint hatáskörrel rendelkező hatóságot, vagy ha azt saját gyakorlata vagy felügyeleti szerve bevonásával nem tudja megállapítani, a megkeresést továbbítás céljából a külpolitikáért felelős miniszterhez küldi meg. A külpolitikáért felelős miniszter a megkeresésnek a külföldi állam külügyekért felelős miniszteréhez történő továbbításáról – a megkereső hatóság egyidejű tájékoztatásával – tizenöt napon belül intézkedik.</p>	<p><i>(Az Ákr. nem rendezi, hanem a Vht. és a 2003. évi XCII. törvény az adózás rendjéről [Art.], továbbá a nemzetközi kollíziós szabályok, az uniós jogi aktusok, vonatkozó nemzetközi szerződések és gyakorlat szabályozási körében hagyja.)</i></p>

Ket.	Ákr.
A VÉGREHAJTÁS FELFÜGGESZTÉSE	76. A VÉGREHAJTÁS FELFÜGGESZTÉSE
<p>140. § (1) A végrehajtást megindító hatóság, a fellebbezés elbírálására jogosult hatóság, a felügyeleti szerv vagy a bíróság függesztheti fel a végrehajtást. A végrehajtási eljárásban az eljárás felfüggesztésére vonatkozó rendelkezéseket a (2)–(6) bekezdésekben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.</p> <p>(2) A végrehajtást fel kell függeszteni, ha</p> <ol style="list-style-type: none"> a) a végrehajtás alá vont vagyontárggyal kapcsolatos igényper van folyamatban, vagy a vagyontárgyat a bírósági végrehajtó más követelés végrehajtása érdekében korábban lefoglalta, feltéve, hogy más lefoglalható vagyontárgy nincs, b) a kézbesítési vélelem megdöntésére irányuló kérelmet terjesztettek elő, és a kérelemben előadott tények és körülmények a kérelem elfogadását valószínűsítik, c) a kötelezett meghalt vagy megszűnt, a jogutódlás tárgyában hozott végzés jogerőre emelkedéséig, d) azt az ügyész a végrehajtható döntés elleni ügyési felhívásban indítványozza, e) a végrehajtás folytatása életveszéllyel vagy helyrehozhatatlan kárral járna, vagy az közegészségügyi vagy közbiztonsági okból szükséges, f) a kötelezett fizetési kedvezmény iránt kérelmet terjeszt elő, kivéve, ha az ügyfél korábbi, ilyen tárgyú kérelmét a hatóság jogerősen már elbírálta, vagy a fizetési kedvezmény engedélyezését jogszabály kizárja, g) azt jogszabály elrendeli, valamint h) a közigazgatási ügyekben eljáró bíróság a hatóságot új eljárásra kötelezte és ezzel a bírósági döntéssel szemben perújítási vagy felülvizsgálati kérelmet terjesztettek elő. <p>(3) A végrehajtást megindító hatóság a kötelezett kérelmére kivételesen akkor függesztheti fel a végrehajtást, ha a kötelezett a felfüggesztésre okot adó, méltányolható körülményt igazolta, és a kötelezettet a végrehajtási eljárás során korábban nem sújtották eljárási bírsággal.</p> <p>(4) A felfüggesztés alatt a végrehajtható döntésben foglaltak végrehajtása szünetel, a felfüggesztésig foganatosított végrehajtási cselekmények azonban hatályosak maradnak.</p> <p>(5) A végrehajtást foganatosító szerv a tudomására jutott felfüggesztési okokról és a felfüggesztés megszüntetésének lehetőségéről a végrehajtást megindító hatóságot értesíti.</p> <p>(6) A végrehajtást megindító hatóság dönt a végrehajtás folytatásáról, ha a felfüggesztésre okot adó körülmény megszűnt.</p>	<p>136. § <i>[A végrehajtás felfüggesztésének általános szabályai]</i></p> <p>(1) A végrehajtást az azt elrendelő hatóság vagy a másodfokú hatóság függesztheti fel.</p> <p>(2) A végrehajtást akkor is fel kell függeszteni, ha</p> <ol style="list-style-type: none"> a) a végrehajtás alá vont vagyontárggyal kapcsolatos igényper van folyamatban, vagy a vagyontárgyat a bírósági végrehajtó más követelés végrehajtása érdekében korábban lefoglalta, feltéve, hogy más lefoglalható vagyontárgy nincs, b) kézbesítettnek tekintettséggel szembeni kifogást terjesztettek elő, és az abban előadott tények és körülmények a kifogás elfogadását valószínűsítik, c) a kötelezett meghalt vagy megszűnt, a jogutódlás tárgyában hozott végzés véglegessé válásáig, d) azt az ügyész a végrehajtható döntés elleni ügyési felhívásban indítványozza, e) a végrehajtás folytatása életveszéllyel vagy helyrehozhatatlan kárral járna, vagy az közegészségügyi vagy közbiztonsági okból szükséges, vagy f) azt jogszabály elrendeli. <p>(3) A végrehajtást foganatosító szerv a tudomására jutott felfüggesztési okokról és a felfüggesztés megszüntetésének lehetőségéről a végrehajtást elrendelő hatóságot értesíti.</p> <p>(4) A végrehajtást elrendelő hatóság a kötelezett kérelmére kivételesen akkor függesztheti fel a végrehajtást, ha a kötelezett a felfüggesztésre okot adó, méltányolható körülményt igazolta, és a kötelezettet a végrehajtási eljárás során korábban nem sújtották eljárási bírsággal.</p> <p>(5) Ha a felfüggesztésre okot adó körülmény megszűnt, a végrehajtást elrendelő hatóság dönt a végrehajtás folytatásáról.</p> <p><i>(Az Ákr. nemcsak a végrehajtás felfüggesztésére jogosult szerveket határozza meg, hanem tételesen felsorolja azokat az eseteket is, amikor arra hivatalból, kötelezően kerül sor: Annak érdekében, hogy a felfüggesztési okról a végrehajtást elrendelő szerv megfelelően értesülhessen, a törvény a végrehajtást foganatosító szerv számára a tudomására jutott felfüggesztési okokkal kapcsolatban értesítési kötelezettséget ír elő. E § biztosítja annak lehetőségét, hogy az elrendelő hatóság a kötelezett kérelmére, az azt megalapozó méltányolható körülmény igazolása esetén felfüggeszthesse a végrehajtást. Ennek értelmében, ha a felfüggesztésre okot adó körülmény megszűnt, a végrehajtás folytatásáról a végrehajtást elrendelő hatóság dönt.)</i></p>

Ket.	Ákr.
A VÉGREHAJTÁS MEGSZÜNTETÉSE	77. A VÉGREHAJTÁS MEGSZÜNTETÉSE
<p>141. § (1) A végrehajtást megindító hatóság a végrehajtást megszünteti, ha</p> <ul style="list-style-type: none"> a) a végrehajtható döntést visszavonták, megsemmisítették vagy hatályon kívül helyezték, b) jogutód hiányában a végrehajtás nem folytatható, c) a végrehajtáshoz való jog elévült, d) a jogosult a végrehajtás megszüntetését kéri, e) a további végrehajtási eljárási cselekményektől eredmény nem várható, f) a végrehajtást foganatosító szerv a pénzkövetelést a pénzforgalmi szolgáltatóra vagy a munkáltatóra vonatkozó felelősségi szabály alapján vagy a kötelezett tartozásaiért jogszabály alapján helytállásra kötelezettel szemben érvényesítette, g) a hatóság a jogutódlásra tekintettel a teljesítési hátridőt a végrehajtás megindítását követően meghosszabbította, h) a végrehajtást foganatosító szerv a kötelezettel szemben felszámolási eljárást kezdeményezett, illetve a kötelezett ellen felszámolási eljárás indult, i) a kötelezett az eljárás tárgyát képező kötelezettséget teljesítette, j) a végrehajtást kérő a végrehajtás költségeit – bár köteles rá – nem előlegezte, k) törvény vagy kormányrendelet a végrehajtás megszüntetését egyéb okból lehetővé teszi. <p>(2) A végrehajtást foganatosító szerv a tudomására jutott megszüntetési okokról és a végrehajtás befejezéséről a végrehajtást megindító hatóságot értesíti.</p> <p>(3) A végrehajtást megszüntető végzést haladéktalanul közölni kell a jogosulttal és a kötelezettel, továbbá meg kell küldeni a végrehajtást foganatosító szervnek.</p>	<p>137. § <i>[A végrehajtás megszüntetésére vonatkozó általános szabályok]</i></p> <p>(1) A végrehajtást elrendelő hatóság a végrehajtást akkor is megszünteti, ha</p> <ul style="list-style-type: none"> a) a jogosult a végrehajtás megszüntetését kéri, és ez mások jogait nem sérti, b) a követelés elévült, és a végrehajtás megszüntetését a kötelezett kéri, vagy c) a további végrehajtási eljárási cselekményektől eredmény nem várható. <p>(2) A végrehajtást foganatosító szerv a tudomására jutott megszüntetési okokról és a végrehajtás befejezéséről a végrehajtást elrendelő hatóságot értesíti.</p> <p><i>(A tapasztalatok szerint a jogalkalmazó szervek számára jelentős nehézséget okozott annak megítélése, hogy milyen esetekben kell a végrehajtást megszüntetni. Ennek köszönhető, hogy az elmúlt évtizedben folyamatosan bővült az ezt megalapozó oklista a Ket.-ben. Az Ákr. szakít ezzel a korábbi szabályozási gyakorlattal, és abból indul ki, hogy az eljárás általános szabályai és a Vht. rendelkezései alapján a végrehajtás megszüntetésére alapot adó okokat csak néhány sajátos, de a közigazgatási végrehajtásban általánosan előforduló esettel kell bővíteni. Ezt a „végrehajtást akkor is megszünteti” fordulattal teszi egyértelművé. Így viszont nem szükséges a Vht. 40. § és 41. §-ainak szabályait megismételni. Annak érdekében, hogy a végrehajtás megszüntetésére jogosult elrendelő hatóság időszerű döntést hozhasson, az Ákr. a végrehajtást foganatosító szerv számára előírja, hogy a tudomására jutott megszüntetési okokról és a végrehajtás befejezéséről a végrehajtást elrendelő hatóságot értesítse.)</i></p>

Ket.	Ákr.
<p align="center">A VÉGREHAJTÁSHOZ VALÓ JOG ELÉVÜLÉSE</p>	<p align="center">78. A VÉGREHAJTÁSHOZ VALÓ JOG ELÉVÜLÉSE</p>
<p>142. § (1) A végrehajtáshoz való jog a kötelezettséget megállapító döntés jogerőre emelkedésétől vagy, ha a döntés teljesítési határidőt vagy határnapot állapított meg, annak utolsó napjától, illetve a határnapot követő naptól számított öt év elteltével évül el. Jogszabály ennél rövidebb elévülési határidőt is megállapíthat.</p> <p>(2) Nyugszik az elévülés a végrehajtás felfüggesztése, a végrehajtási eljárásban engedélyezett fizetési kedvezmény, továbbá a pénzfizetési kötelezettség folyamatos végrehajtásának időtartama alatt.</p> <p>(3) A végrehajtás elévülését bármely végrehajtási cselekmény megszakítja. Az elévülés megszakadásával az elévülési idő újra kezdődik. Az (1) bekezdésben meghatározott időponttól számított tíz év elteltével azonban a határozat nem hajtható végre.</p> <p>(4) Ha a határozat elévülés miatt nem hajtható végre, a behajthatatlan pénztartozást törölni kell.</p>	<p>138. § <i>[A végrehajtási jog elévülése]</i></p> <p>(1) A végrehajtási jog a teljesítési határidő utolsó napjától számított három év elteltével évül el. Törvény vagy kormányrendelet ennél rövidebb elévülési határidőt is megállapíthat.</p> <p>(2) Nyugszik az elévülés a végrehajtás felfüggesztése, a végrehajtási eljárásban engedélyezett fizetési kedvezmény, és a pénzfizetési kötelezettség folyamatos végrehajtásának időtartama alatt.</p> <p>(3) A végrehajtás elévülését bármely végrehajtási cselekmény megszakítja. Az (1) bekezdésben meghatározott időponttól számított hat év elteltével azonban a határozat nem hajtható végre.</p> <p><i>(Az Alaptörvény B) cikkében deklarált jogállamiság elvéből fakadó követelmény, hogy a végrehajtható döntésben megállapított kötelezettség teljesítésének kikényszerítésének törvényben meghatározott időbeli korlátja is legyen. Annak érdekében, hogy a végrehajtásban résztvevő szerveket ösztönözze az aktívabb fellépésére, az Ákr: a közigazgatási hatósági végrehajtás elévülési idejét öt évről három évre csökkenti, amelynél rövidebb időtartamot törvény vagy kormányrendelet megállapíthat. Az elévülés nyugszik a végrehajtás felfüggesztése, a végrehajtási eljárásban engedélyezett fizetési kedvezmény, és a pénzfizetési kötelezettség folyamatos végrehajtásának időtartama alatt. Az elévülést bármely végrehajtási cselekmény megszakítja. Nyugszik az elévülés a végrehajtási eljárásban engedélyezett fizetési kedvezmények időtartama alatt is. [A döntés meghozatala előtt kért fizetési kedvezmény esetében azért nem, mert ilyenkor a döntés a kötelezett teljesítése miatt nem lesz végrehajtható.] Az Ákr: a végrehajtás elévülésének objektív időtartamát is csökkentette, azt hat évben határozza meg.)</i></p>

Ket.	Ákr.
BIZTOSÍTÁSI INTÉZKEDÉSEK	
<p>143. § (1) Ha az eljárás tárgyát képező kötelezettség későbbi teljesítése veszélyben van, a teljesítési határidő lejártá előtt, az erre okot adó körülmény felmerülésétől számított öt napon belül biztosítási intézkedésként pénzkövetelés biztosítása vagy meghatározott dolog zárlata rendelhető el.</p> <p>(2) A biztosítási intézkedést az elsőfokú hatóság rendeli el, és a végrehajtást foganatosító szerv hajtja végre.</p> <p>(3) A biztosítási intézkedést vissza kell vonni, ha</p> <p>a) azt pénzfizetési kötelezettség biztosítására rendelték el, és ezt az összeget a végrehajtást foganatosító szervnél letétbe helyezték,</p> <p>b) azt meghatározott cselekmény biztosítása érdekében rendelték el, és a kötelezett kétséget kizáró módon igazolja, hogy az önkéntes teljesítéshez minden szükséges előkészületet megtett, és azt már csak a biztosítási intézkedés akadályozza, vagy</p> <p>c) elrendelésének oka egyébként megszűnt.</p> <p>(4) A biztosítási intézkedést elrendelő végzés ellen önálló fellebbezésnek van helye.</p>	<p>107. § <i>[A biztosítási intézkedések]</i></p> <p>(1) Ha az eljárás tárgyát képező kötelezettség későbbi teljesítése veszélyben van, a teljesítési határidő lejártá előtt, az erre okot adó körülmény felmerülésétől számított öt napon belül a hatóság biztosítási intézkedésként pénzkövetelés biztosítását rendeli el, vagy a meghatározott dolgot zár alá veszi, vagy lefoglalja.</p> <p>(2) A biztosítási intézkedést a végrehajtást foganatosító szerv hajtja végre.</p> <p>(3) A biztosítási intézkedést vissza kell vonni, ha</p> <p>a) azt pénzfizetési kötelezettség biztosítására rendelték el, és ezt az összeget a döntést hozó hatóságnál vagy a végrehajtást foganatosító szervnél letétbe helyezték,</p> <p>b) azt meghatározott cselekmény biztosítása érdekében rendelték el, és a kötelezett kétséget kizáró módon igazolja, hogy az önkéntes teljesítéshez minden szükséges előkészületet megtett, és azt már csak a biztosítási intézkedés akadályozza, vagy</p> <p>c) elrendelésének oka egyébként megszűnt.</p> <p>(4) Ha megalapozottan feltételezhető, hogy az érdemi döntésben elrendelhető kötelezettség teljesítése elmaradásának veszélye áll fenn, a hatóság az (1) bekezdésben meghatározott intézkedéseket – ideiglenes biztosítási intézkedésként – három napon belül megteszi.</p> <p>(5) Az ideiglenes biztosítási intézkedés hatályát veszti az eljárást befejező döntés véglegessé válásával.</p> <p><i>(Az Ákr. egyértelműsíti, hogy a hatósági intézkedés nem önálló hatósági ügy, hanem a hatóság azonnal végrehajtható cselekvése, az ágazati szabályozásban foglalt esetekben és feltételek mellett. Egyértelművé teszi, hogy alkalmazása nem függhet a hatóság szabad mérlegelésétől, arra csakis akkor van lehetőség, ha megalapozottan feltételezhető, hogy az érdemi döntésben elrendelhető kötelezettség teljesítésének veszélye áll fenn.)</i></p>

Ket.	Ákr.
JOGORVOSLAT A VÉGREHAJTÁSI ELJÁRÁSBAN	
<p>144. § (1) Ha e törvény a hatóság valamely első fokú döntése ellen önállóan lehetővé teszi a fellebbezést, a végrehajtást megindító hatóságnak a végrehajtási eljárásban hozott döntése ellen is van helye fellebbezésnek.</p> <p>(2) A kötelezett, a jogosult, továbbá az, akinek jogát vagy jogos érdekét a végrehajtás sérti, a végrehajtást fogantató szerv törvénysértő döntése, intézkedése ellen vagy az intézkedés elmulasztása esetén a végrehajtást fogantató szervnél végrehajtási kifogást terjeszthet elő. A végrehajtási kifogást az intézkedésről való tudomásszerzést vagy az akadály megszűnését követő nyolc napon belül, de legkésőbb az intézkedéstől számított három hónapon belül lehet előterjeszteni.</p> <p>(3) A fellebbezést és a végrehajtási kifogást a fellebbezés elbírálására jogosult hatóság tizenöt napon belül bírálja el. A végrehajtási kifogást a végrehajtást megindító hatóság döntései elleni fellebbezés elbírálására jogosult hatóság bírálja el, ha a végrehajtást bírósági végrehajtó fogantatója. Az önálló bírósági végrehajtót megillető díjazással kapcsolatos végrehajtási kifogást a végrehajtó székhelye szerint illetékes járásbíró bírálja el.</p> <p>(4) Ha törvény eltérően nem rendelkezik, a fellebbezésnek és a végrehajtási kifogásnak a döntés végrehajtására nincs halasztó hatálya. A végrehajtási kifogásra a fellebbezésre vonatkozó szabályokat kell megfelelően alkalmazni.</p>	<p>131. § (4) A végrehajtást fogantató szerv eljárása miatt a végrehajtási kifogást a felügyeleti szerve, ennek hiányában a közigazgatási bíróság bírálja el.</p> <p><i>(Az Ákr. egyszerűsíti és egyértelműen meghatározza a végrehajtási kifogást elbíráló fórumrendszert.)</i></p>
145–152. § ⁸	

⁸ A 145–152. § a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény és egyes kapcsolódó törvények, valamint a miniszteri hatósági hatáskörök felülvizsgálatával összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CLXXIV. törvény 46. § (45) bekezdése alapján hatályát veszítette.

A Nemzeti Közszolgálati Egyetem kiadványa.

Kiadó:

Nemzeti Közszolgálati Egyetem;
Közigazgatási Továbbképzési Intézet
www.uni-nke.hu

Felelős kiadó:

Prof. Dr. Kis Norbert rektorhelyettes
Címe: 1083 Budapest, Üllői út 82.

Tördelőszerkesztő:

Vöröss Ferenc

ISBN 978-963-498-314-9 (PDF)

A kiadvány a KÖFOP-2.1.1-VEKOP-15-2016-00001 „A közszolgáltatás komplex kompetencia, életpálya-program és oktatás technológiai fejlesztése” című projekt keretében készült el és került hatályosításra.

SZÉCHENYI 2020

MAGYARORSZÁG
KORMÁNYA

Európai Unió
Európai Szociális
Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE